

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΣ

Τὴν ἐκδοὺν περιοδικοῦ ἢ ἐφημερίδος, τὸ κοινὸν ὑποδέχεται μετ' ἐπιθυλακτικότητος, ὀφειλομένης εἰς τὴν ἑλλειψίν πληροφωρίων περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκδόσεώς του.

Ἐπὶ τῇ προόψει τούτου, οἱ ἐκδότες αὐτῶν, διὰ τοῦ πρώτου κυκλοφοροῦντος φύλλου των σπεύδουσιν νὰ ἐκθέσωσι τὸ πρόγραμμά των καὶ διαλύσωσι τὰς ἀπορίας τοῦ ἀναγνώστου των κοινού. Ὑπὸ τῶν ἰδίων κατεχόμενοι καὶ ἡμεῖς συναισθημάτων ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος» κατὰ μείζονα μάλιστα λόγον ἐξ' ὅδου κυκλοφοροῦσι δύο ἔργα: τοὶ συνάδελφοι «Ἡ φωνὴ τῶν Κυθέρων» καὶ «Κυθηραϊκὴ» αἱ ὁποῖαι, ἴσως, κρίνονται ὑπεραρκεταὶ διὰ τὸν κύκλον τοῦ ἀναγνώστου κοινού πρὸς ὃ ἀπευθύνονται καὶ πρὸς τὸ ὅποιον καὶ ἡμεῖς ἀποβλέπομεν, αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξηγήσωμεν δι' ὀλίγων πρὸς τοὺς συμπολίτας μας τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας τὴν ἐκδοὺν τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ τοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους προωρῶνται τοῦτο νὰ ἐκπληρωθῇ.

Ἐὰν ἡ ἀπροσδόκητος ἐκδοὺς καὶ κυκλοφορία «τοῦ Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος», ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ἀκρίβεις καὶ γνώμας ξένας πρὸς τὸν ὑπὸ τούτου προτιθέμενον σκοπὸν, σπεύδουμεν νὰ διακηρύξωμεν, ὅτι ἡ ἐκδοὺς τούτου οὐδένα ἀπώτερον σκοπὸν διὰ τὸν ἐκδότην τούτου ὑποκρύνει οὐδὲ τὴν αὔξησιν τῶν κυκλοφορούντων Κυθηραϊκῶν ἐντύπων, ἀλλ' ἀποβλέπομεν μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν ἐκπληρωσίν των συμπολιτῶν μας καὶ τὴν πνευματικὴν τούτων ἀνάπτυξιν, διὰ τῆς δημιουργίας μέσου πνευματικῆς ἐπικοινωνίας αὐτῶν ὅπου ὁποτε εὐρισκόμενων.

Ἐπίσης διὰ τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος» ἐπιδιώκομεν νὰ δώσωμεν ὠθησὶν πρὸς τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐξέλιξιν καὶ πρόοδον τῆς ὄντως φιλοπροόδου νήσου μας, δι' ἣν καὶ θὰ διαθέσωμεν τὰς δυνάμεις αὐτοῦ διὰ τὴν δημοδιδασκαλίαν παντὸς ἐκπαιδευτικοῦ τῆς νήσου μας ζητήματος.

Ἐπὶ τούτοις, εἰδήσεις καὶ ἀγγελίαι περὶ τῆς ζωῆς καὶ δράσεως τῶν συμπολιτῶν καὶ ὁργανώσεων μας εἴτε ἐν τῇ νήσῳ μας, εἴτε ἐκτὸς αὐτῆς ὁρώντων καὶ διούκτων, τὰ ἐκάστοτε ἀναγινόμενα Κυθηραϊκὰ ζητήματα θ' ἀναγράφωμεν καὶ ἐξετάζωμεν κρίνοντες ταῦτα ὑπὸ τὸ πρῶτον τῆς πληροῦς ἀντικειμενικότητος καὶ

ἀπὸ περιοπῆς, ὑποβοηθοῦντες τὴν ἐπιτυχίαν τούτων ἐπιλυσίν.

Πᾶν κοινωφελὲς ἔργον συντελούμενον ἐν Κυθήροις παρ' οἰουδὴποτε, θὰ τυγχάνῃ τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος» καὶ θὰ προπαθήσωμεν διὰ τῆς τακτικῆς μας νὰ ὑποβοηθήσωμεν καὶ ὑποκαύσωμεν τὸν ζήλον των συμπολιτῶν μας καὶ τὴν πρὸς τὴν γενέτειραν ἀγάπην. Ἡ πείρα τοῦ παρελθόντος ἐδίδαξεν ὅτι, ἡ πολιτικὴ καθ' οἰουδὴποτε ἔργον ἐν Κυθήροις ἐπιτελούμενον εἶναι ὁλεθρία διὰ τὰ Κυθηραϊκὰ συμφέροντα καὶ συνεπάγεται ζημίας ἀνεπανορθώτους διὰ τὴν νήσον μας, διατροῦσα τοὺς συμπολίτας καὶ μειοῦσα τὸν ζήλον αὐτῶν διὰ ζωτικά συμφέροντα καὶ ζητήματα τῆς νήσου, οἱ ὁποῖοι δὲ οὔτε κόπων, οὔτε χρημάτων φείδονται διὰ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου μας.

Ἐν τῇ ἀποστολῇ μας, οὐδέποτε θὰ κατέλωμεν εἰς ἑλεγχὸν ἀψυχολόγητον καὶ ἀπρεπὴ τῶν προσώπων, τῶν ὁποίων τὴν ὑπόληψιν ὑπολαμβάνομεν οὐ μόνον ἀντικείμενον δεσφύου καὶ ἐκτιμήσεως, ἀλλὰ καὶ κεφάλαιον οὐδιδόξης διὰ τὴν ἐκπληρωσίν των Κυθηραϊκῶν συμφερόντων καὶ ἐξυψώσιν τῆς Κυθηραϊκῆς ὑπολήψεως καὶ τοῦ Κυθηραϊκοῦ ὀνόματος ἐν τῇ ξένῃ. Συνεπείς πρὸς τὰς τοιαύτας ἀρχὰς μας, θὰ φιλοεξηγήσωμεν πᾶν δημοδίημα δι' ὃν πρὸς τὸ τοιοῦτον πρόγραμμά μας θ' ἀρνηθώμεν ὃς τὴν καταχώρησιν παντὸς θιγόντος τὴν ἀξιοπρέπειαν συμπολίτου μας.

Τὰς δυνάμεις τοῦ περιοδικοῦ μας θὰ διαθέσωμεν κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν θεμάτων γενικοῦ Κυθηραϊκοῦ ἐνδιαφέροντος, καὶ διὰ τὴν δημοδιδασκαλίαν ἐγκυκλοπαιδικῶν θεμάτων καὶ ἔργων φιλολογικῶν, ἀποβλέποντες διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ δώσωμεν εἰς τὸ ἀναγνώστικόν μας κοινὸν πνευματικὴν τροφήν πρὸς πλουτισμὸν των γνώσεων του, εἰς δὲ τοὺς χειριζόμενους τὴν γραφίδα καὶ τοὺς πρακτικοὺς συμπολίτας μας, τὴν εὐκαιρίαν ὅπως τὰ διανοήματα αὐτῶν καὶ τὰς ἀκρίβεις των ἀγαθῶν εἰς τὴν δημοδιδασκαλίαν συντελοῦντες ἅμα οὕτω καὶ εἰς τὴν εὐρυτέραν συζητήσιν καὶ μελέτην των Κυθηραϊκῶν ζητημάτων καὶ συμφερόντων.

Αὐταὶ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς εἶναι αἱ ἀρχαὶ καὶ τὸ πρόγραμμά τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος», τὸ ὅποιον θὰ ἐφαρμόσωμεν

μεν ἀποφεύγοντες πᾶσαν προεπιβίβην πρὸς τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ Κυθηραϊκὰ ἐντυπα, ξένοι δὲ τελείως καὶ πρὸς τὰς τοπικιστικὰς ἀντιλήψεις.

Πρὸς ἐπιτυχίαν ὅμως τοῦ διπλοῦς ἔργου μας τούτου, δὲν βασιζόμεθα εἰς τὰς ἀδυναμίας μόνον δυνάμεις μας, ἀλλ' ἀποβλέπομεν καὶ ἐπικαλούμεθα καὶ τὴν πολυτίμητον συνεργασίαν των συμπολιτῶν μας. Τὸ αἶσθημα τῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη των Κυθηριῶν μας δίδει τὸ θάρρος νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ ἐκκλησίᾳ μας πρὸς αὐτοὺς θὰ εὖρη ἀπήχνησιν καὶ θὰ θελήσωσιν νὰ συνδράμωσιν διὰ τῆς πολυτίμου συνεργασίας των εἰς τὴν ἐπιτυχίαν των πολλαπλῶν σκοπῶν μας, μετὰ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡμεῖς ἀναλαβόντες τὸ βαρὺ τοῦτο ἔργον δὲν θὰ φανώμεν κατώτεροι των προδόκων των. Εἰς τούτους, θὰ ἀνῆκῃ ἡ ὑψηλὴ τιμὴ τῆς ἐκπληρωτέσεως των Κυθηραϊκῶν συμφερόντων, εἰς τὸν ἐκδότην δὲ τοῦ προκειμένου περιοδικοῦ ἡ τιμὴ μόνον ὅτι ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐκδόσεως τούτου καὶ τῆς καταπαύσεως μιᾶς καταστάσεως ἥκιστα ἐκπληρωτέσεως τὰ Κυθηραϊκὰ συμφέροντα.

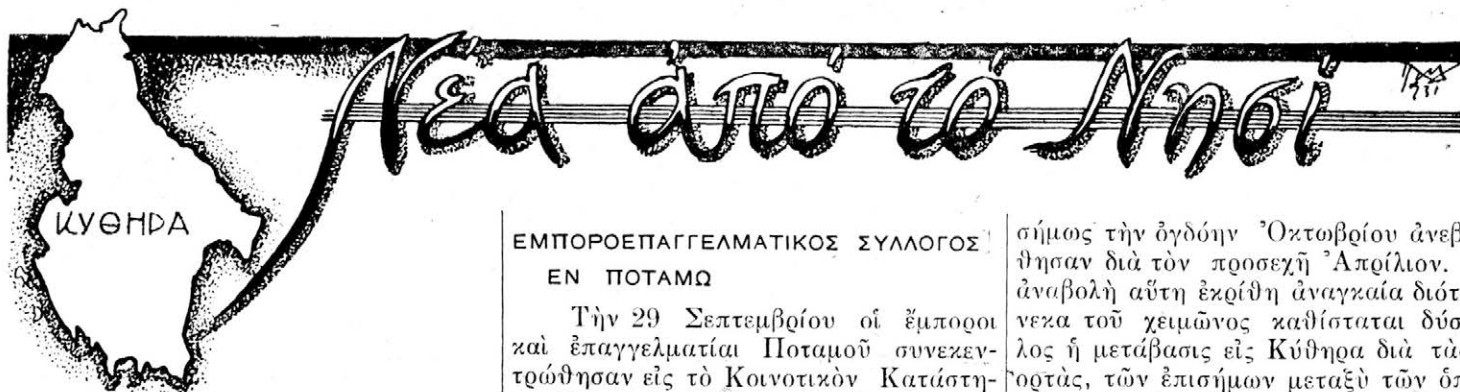
Ο «ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΚΗΡΥΞ»

ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΙ, ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ..

Ὑπερήφανοι, διότι ἐκατορθώσαμεν νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ἐκδοὺν τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος», αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ διακηρύξωμεν, ὅτι εἰς τὴν ἀπόφασίν μας, μὴς ἐδοῦντο κατὰ πολὺ αἱ ὑποσχέσεις των συμπολιτῶν μας καὶ ἡ συνεργασία των. Διὰ τοῦτο καὶ εὐχαριστοῦμεν εὐλακρινῶς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην κ. Δωρόθεον Κοτταράν, Ἐλένην Καρύδη, δικηγόρον, Διον. Πετρόχειλον δικηγόρον, Σπ. Στάθην Γεωγραφικόν, Παν. Μεγαλοοικονόμον χρημικόν, Γεωγ. Καδιμάτην δικηγόρον καὶ Μαρ. Πατρικίον, τῶν ὁποίων τὰ ἄρθρα κομόουν τὸ πρῶτον τεῦχος μας.

Ἐπίσης ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τοὺς κ. κ. Θεόδ. Ἀρώνην ἐν Χώρα καὶ Δημ. Μεγαλοοικονόμον ἐν Ποταμῷ διὰ τὴν προθυμίαν μετ' ἧς ἀπεδέχθησαν τὴν ὁροντίδα τῆς ἀνταποκρίσεως ἐν τῇ νήσῳ.

Τέλος, εὐχαριστοῦμεν εὐλακρινῶς τὴν συνάδελφον «Φωνὴν τῶν Κυθέρων» διὰ τὴν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας διαφήμισιν τοῦ περιοδικοῦ μας διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου της.

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΟΤΑΜΟΥ

Ἡ ἄμορφος σωρεία τῶν οἰκοδομικῶν ὑλικῶν τῶν συγκεντρουμένων εἰς τὴν Πλατείαν Πάνου Κορωναίου ἐν Ποταμῷ μεταβάλλεται σὺν τῷ χρόνῳ εἰς μεγαλοπρεπὲς μέγαρον τῆς Κοινότητος ἀνεγειρόμενον, ὡς γνωστὸν, δαπάναις τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν. Ἡδὴ ἀποπερατώθησαν ὁ πρῶτος καὶ δευτέρως ὄροφος μετὰ τῆς τοιμεντίνης πλακῶς τῶν. Ἠρξισε δὲ ἡ λιθοδομὴ τοῦ τρίτου καὶ τελευταίου ὀρόφου. Τοιοῦτοτρόπως ἡ Κοινότης Ποταμοῦ ἡ ὁποία μέχρι τοῦδε ἐστεγάζετο εἰς ἐτοιμόρροπον κτίριον θ' ἀποκτήσῃ ἐπιβλητικὸν μέγαρον ὅπου καὶ θὰ ἐγκαταστήσῃ τὰ γραφεῖα τῆς ἐνοικιάζουσα ἅμα τὸν μὲν πρῶτον ὄροφον δι' ἐμπορικὰ καταστήματα, τὸ δὲ μεγαλύτερον μέρος τοῦ τρίτου εἰς δημόσια γραφεῖα ἐξ ὧν θ' ἀπολαμβάνῃ μηνιαίως ἐνοίκια τοῦλάχιστον 3000 δραχμ. Μετὰ τριακονταετίαν δὲ θὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν της καὶ τὸν μεσαῖον ὄροφον. Διὰ τὸ ὥραϊον τοῦτο ἔργον εἶναι ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου οἱ σχόντες τὴν πρωτοβουλίαν Ἀντώνιος Λεβούνης συνταξιούχος τέως γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Κεντρικοῦ Λογιστηρίου τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Ποταμοῦ, ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν καὶ ὁ τέως διευθυντὴς τοῦ ἐν Ποταμῷ ὑποκαταστήματος κ. Ν. Χαρισιάδης.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

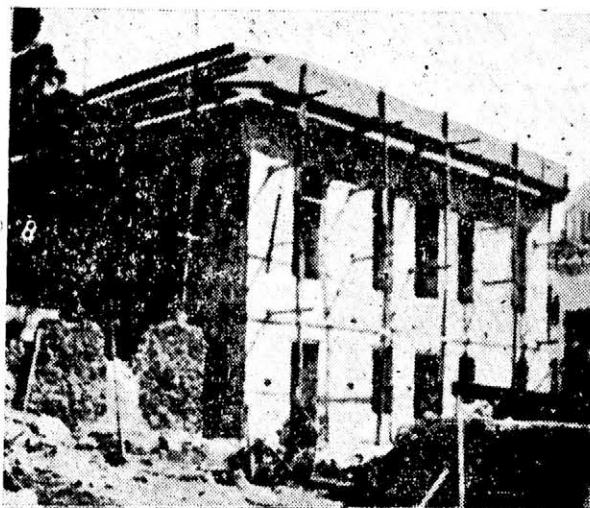
Τὰ ἐργοστάσια Μ. Μεγαλοοικονομοῦ καὶ Υἱῶν ἐν Ποταμῷ καὶ Γαβροῦλ Χάρου ἐν Λειβαδίῳ, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῶν διευθυντῶν τῶν ὅπως ἀναπτύξουν τὴν βιομηχανίαν ἐν τῇ νήσῳ μας, διαρκῶς πλουτίζονται διὰ νέων ἐγκαταστάσεων καὶ βελτιώσεων. — Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς μὲν τὰ ἐν Ποταμῷ καὶ Λιμενῶν ἐργοστάσια Μ. Μεγαλοοικονομοῦ προσετέθησαν δύο λέβητες θερμοῦ ὕδατος, εἰς δὲ τὸ ἐν Λειβαδίῳ ἐργοστάσιον Γ. Χάρου ἐγένετο ἐπέκτασις τῆς ἤδη ἐγκαταστάσεώς του δι' ἀτμολέβητος καὶ ἀτμομηχανῆς.

Ἐπίσης ὁ Κ. Λουράντος, εἰς τὸ χωρίον Τσικαλαριὰ ἰδιοκτήτης ἐργοστασίου ἐλαίου ἐγκατέστησε ὑδραυλικὴν ἀντλίαν διὰ τὰ ὑδραυλικά πιεστήριά του.

ΕΜΠΟΡΟΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΝ ΠΟΤΑΜῳ

Τὴν 29 Σεπτεμβρίου οἱ ἔμποροι καὶ ἐπαγγελματίαι Ποταμοῦ συνεκέντρώθησαν εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα Ποταμοῦ καὶ συνεσκέφθησαν περὶ τῆς ἰδρύσεως ἐν Ποταμῷ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου.

Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν διαφόρων γνωμῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐξελέγη προσωρινὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Μιχαὴλ Μεγαλοοικονόμου, Ἰωάννου Χλαμπέα, Κωνσταντίνου Ζαγλανίκη, Χαριλά-

Τὸ ἀναγειρόμενον δαπάναις τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν
Μέγαρον Κοινότητος Ποταμοῦ.
(Φωτογρ. Α. Μεγαλοοικονόμου)

ον Κασσιμάτη καὶ Βίκτωρος Παναρέτου, ἵνα προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ καταστατικοῦ μεθ' ὃ ὑποβάλλει τοῦτο πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν. —

Ο ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ Κ. ΜΑΚΡΪΔΗΣ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ὁ γνωστὸς εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν καλλιτέχνης τῆς κιθάρας κ. Λέων Μακρίδης διήλθεν τὸν παρελθόντα μῆνα ἀπὸ τὴν νήσον μας καὶ ἔδωσε δύο Ρεσιτάλ εἰς Χώραν καὶ Ποταμὸν κατὰ τὰ ὁποῖα ἔπαιξεν ἐκλεκτὰ ἀποσπάσματα τῶν μεγάλων μουσουργῶν Suppé, Verdi, Schubert, Tozzelli κ. λ. π. χαρίσας εἰς τοὺς ἀκροατὰς τοῦ ὅρας ἀλησμόνητον καλλιτεχνικῆς ἀπολαύσεως.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ

Κατὰ παράκλησιν τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τοῦ κ. Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τῆς Β' Ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας, τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἀνεγερθέντος διδασκατηρίου Γυμνασίου μας τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο νὰ γίνουν ἐπι-

σήμεως τὴν ὁγδόην Ὀκτωβρίου ἀνεβλήθησαν διὰ τὸν προσεχὲς Ἀπρίλιον. Ἡ ἀναβολὴ αὕτη ἐκρίθη ἀναγκαία διότι ἔνεκα τοῦ χειμῶνος καθίσταται δύσκολος ἡ μετάβασις εἰς Κύθηρα διὰ τὰς ἐορτάς, τῶν ἐπισήμων μεταξὺ τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, προσκληθεὶς νὰ τιμήσῃ διὰ τῆς παρουσίας του τὰς ἐορτάς. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀναβολὴ αὕτη τῶν ἐπισήμων ἐγκαινίων δὲν θὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς ἑναρξιν μαθημάτων ἐντὸς τοῦ νέου διδασκατηρίου, τῆς ὁποίας θέλει προηγηθῇ ἀπλοῦς ἀγασμὸς παρουσίᾳ μόνον, τῶν καθηγητῶν καὶ μαθητῶν μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν.

ΑΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΑΛΙΕΙΣ

Τὴν 10 Ὀκτωβρίου ἡ Χώρα καὶ τὸ Καψάλι διήλθον ὥρας ἀγωνίας. Δύο ἀλιεῖς, παραλαβόντες τὴν ἀλιευτικὴν λέμβον αὐτῶν ἐξήλθον τοῦ λιμένος Καψαλίου. Εὐρισκόμενοι εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς κατελήφθησαν αἰφνηδίνως ὑπὸ σφοδροτάτης τρικυμίας καὶ δυνατοῦ βορείου ἀνέμου, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἡ λέμβος παρσύρθη ὑπὸ τῶν κυμάτων πρὸς τὴν νησίδα «Χύτραν» καὶ τέλος ἐνανάγησεν, παρὰ τὰς ὑπερανθρώπους προσπάθειάς τῶν ἐπιβαινόντων αὐτῆς. Ἀμφότεροι οἱ ἐπιβαίνοντες εὐρέθησαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κολυμβῶντες διεπεραιώθησαν μετὰ σκληρὸν ἀγῶνα πρὸς τὰ μεγάλα κύματα καὶ τὰ ἀφηνιασμένα στοιχεῖα τῆς φύσεως εἰς τὴν νησίδα «Χύτραν» ἔνθα παρέμειναν ἐπὶ 48 ὥρας.

Τὴν 12 Ὀκτωβρίου διερχομένη ἐκεῖθεν ἑτέρα ἀλιευτικὴ λέμβος περισυνέλεξε τοὺς ναυαγούς, τοὺς ὁποίους ἔφεραν εἰς τὸ Καψάλι σχεδὸν ἡμιθανεῖς ἐκ τῶν κακουχιῶν καὶ τῶν στερήσεων ἐπὶ δύο ἡμερονύκτια.

Μετὰ τὴν παροχὴν τῶν ἀπαιτουμένων βοηθειῶν ἀναλαβόντες ἐπανήλθον εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν.

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΠΤΩΜΑΤΟΣ

Εἰς τὴν ἀκτὴν «Κομπονάδα» ἐξεβράσθη τὴν 11 τρέχοντος μηνὸς πτώμα ἀγνώστου μεσήλικος ἀνδρὸς, ἐκ τῆς περιβολῆς τοῦ ὁποίου ἐφαίνετο ὅτι ἀνῆκεν εἰς ἐπιβάτην πλοίου.

Ἡ ἀστυνομία εἰδοποιηθεῖσα ἔφθασεν ἐπὶ τόπου μετὰ τοῦ ἱατροῦ κ. Φατσέα διαπιστώσαντος ἐκ τῆς προχείρου ἐξετάσεως ὅτι ὁ θάνατος εἶχεν ἐπέλθει πρὸ δεκαημέρου περίπου.

Ἡ ταυτότης δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῇ διότι οὐδὲν στοιχεῖον εὐρέθη ἐπὶ τοῦ πτώματος, τὰ δὲ χαρακτηρι-

στικά αὐτοῦ ἦσαν τελείως ἡλλοιωμένα καὶ κατεστραμμένα ἐκ τῆς πολυμέρου παραμονῆς τοῦ πτώματος εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἡ ταφή αὐτοῦ ἐγένετο πλησίον τοῦ μέρους εἰς τὸ ὁποῖον εὐρέθη.

Η 24η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΙΣ ΜΥΡΤΙΔΙΑ

Τὴν κοσμοσυρροὴν καὶ τὸν συνωτισμὸν τὸν παρατηρούμενον ἄλλα ἔτη εἰς τὴν Μορὴν Μυρτιδίων κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς 24ης Σεπτεμβρίου, διεδέχθη ἐφέτος μεγάλη νέκρα καὶ ἔλλειψις προσκυνητῶν. Τοῦτο συνέβη, ὅχι βεβαίως διότι τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα τῶν ἀγαπητῶν συμπολιτῶν ἡλαττώθη ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, ἀλλὰ διότι μία ἀδιάκοπη βροχὴ τὸ ἀπόγευμα τῆς 23ης Σεπτεμβρίου ἠνάγκασε πολλὸν κόσμον νὰ ἀναβάλῃ τὸ προσκύνημά του δι' ἄλλην ἐποχὴν. Ἔτσι λοιπὸν τὸ ὁλονύκτιο πανηγυρὶ ἐφέτος δὲν ἔγινε. Καὶ τὴν ἐπομένην ὅμως 24ην Σεπτεμβρίου ὀλίγος κόσμος μετέβη φοβούμενος τὸν εὐμετάβλητον καιρὸν.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΦΟΝΟΥ

Τὴν 13 Σεπτεμβρίου εἰς τὸ χωρίον Πιτσιναίτικα ὁ Δημ. Σκληβάνος ἐπυροβόλησε διὰ περιστροφῆς τὴν σύζυγόν του Ματίαν τὸ γένος Συρίγου εὐτυχῶς ἄνευ ἀποτελέσματος. Ὁ δράστης συνελήφθη. Ὡς αἰτία φέρεται ἡ ἄρνησις τῆς συζύγου νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸν δράστην περιουσιακὸν μεριδίον τῆς τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ αὐτὴ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1931 τὰ Κύθηρα ὠρίσθησαν ὡς ἔδρα μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13, 372 ἐ. ἔ. σχετικῆς πράξεως τοῦ κ. Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν Πειραιῶς.

Ἐπίσης ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ἡ ἔδρα τοῦ Εἰρηνοδικείου μεταφέρεται εἰς τὴν Χώραν, κατὰ τὸ Π. Δ. τῆς 17 Ἰανουαρίου 1929, τὸ ὁποῖον ὀρίζει ἔδραν τοῦ Εἰρηνοδικείου. «Διὰ μὲν τὴν ἀπὸ 1 Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους χρονικὴν περιόδον τὴν κομόπολιν Ποταμὸς τοῦ τέως δήμου Ποταμίων. διὰ δὲ τὴν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους τοιαύτην τὴν κομόπολιν Χώραν Κυθήρων».

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 2)11 Σεπτεμβρίου 1931 Π. Δ. «περὶ καθορισμοῦ ἐδρῶν τῶν συμβολαιογράφων τοῦ Κράτους ὠρίσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβολαιογράφων διὰ τὴν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1931 ἀρχομένην τριετίαν παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Κυθήρων εἰς δύο ἐξ ὧν ὁ εἰς θέλει ἐδρεύει εἰς Ποταμὸν.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΞ ΑΜΕΛΕΙΑΣ

Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα παρὰ τὴν θέσιν «Ἀγία Παρασκευὴ» καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ποταμοῦ Λογοθετιανίκων λόγῳ προφανῶς τυχαίας ἐκπυροκροτήσεως κυνηγετικοῦ ὅπλου ἐτραυματίσθησαν αἱ δίδες Μαρία Ταμβάκη σοβαρῶς

καὶ ἡ Καλλιόπη Σοφίου ἐλαφρῶς. Λιεζάγονται ἀνακρίσεις πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ὑπαίτιου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ

Ἡ ἐξωτερικὴ παραγωγὴ γλεύκων

Λόγῳ τῆς πλημμελοῦς καλλιέργειας τῆς μὴ καταπολεμήσεως τῶν ἀσθενειῶν τῆς ἀμπέλου καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ καιροῦ κατὰ τὴν βλάστησιν καὶ τὴν ἀνθίσιν ἡ ἐφετηνὴ συγκομιδὴ ὑπῆρξε πτωχοτάτη. Πολλοὶ παραγωγοὶ δὲν ἐτρυγῆσαν διόλου τὰ δὲ ἀποθέματα τῶν περισσοτέρων δὲν ἀρκοῦν οὐδὲ διὰ τὴν οἰκιακὴν τῶν κατανάλωσιν.

Ἔνεκα τούτου ἤρchiσεν ἀπὸ τοῦδε ἡ εἰσαγωγὴ ἀπὸ γειτονικὰ μέρη καὶ ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ οἶνον καὶ γλεύκους μὴ ἐπαρκούντων τῶν ἀποθεμάτων διὰ τὴν κατανάλωσιν τῆς Νήσου.

Ἡ παραγωγὴ ὀπωρῶν καὶ ξηρῶν καρπῶν

Καὶ ἡ παραγωγὴ τούτων γενικῶς ὑπῆρξε πτωχοτάτη. Ἡ ποσότης ἀμυγδαλοῦ ἡ ὁποία θέλει συγκεντρωθῇ δὲν ὑπερβαίνει τὰς 10000 ὀκάδας δι' ὅλην τὴν Νήσον ἔναντι 40,000 ὀκ. περίπου ἑξαχθέντων πέρουσι. Ἀποθέματα μηδὲν.

Ἡ ἔλαιοπαραγωγὴ

Ἡ προβλεπομένη παραγωγὴ ἐλαίου διὰ τὸ τρέχον ἔτος ὑπολογίζεται οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 250,000 ὀκάδων ἔναντι 350,000 παραχθείσων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Τὸ εὐτύχημα εἶναι ὅτι ὁ ἐλαιοκάρπος δὲν προσεβλήθη ἐφέτος ὑπὸ τοῦ δάκου καὶ ἐλπίζεται ἡ ποιότης τοῦ ἐλαίου νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῆς περιουσίας. Μετάτ' αὖ πρώτας φθινοπωρινὰς βροχὰς ἤρchiσεν ἡ συγκομιδὴ καὶ ἡ ἐναποθήκευσις τοῦ ἐλαιοκάρπου ἡτις θέλει ἐξακολουθήσῃ μέχρι τοῦ τέλους Ὀκτωβρίου ἢ ἀρχῆς Νοεμβρίου ὁπότε τὰ ἐργοστάσια τοῦ ἐλαίου θὰ «λαδώσουν» καὶ θ' ἀρχίσῃ ἡ ἐκθλίψις.

Ἡ ἔλαιοβιομηχανία

Ἡ προετοιμασία τῶν ἐργοστασίων ἐλαιοτριβείας ἤρchiσε μὲ ἀπογοήτευσιν ἐκ μέρους τῶν ἐργοστασίων διότι ἡ κατεργασία τῆς ἐλαίας διεμοιράσθη εἰς 10 ἐργοστάσια ἔναντι τῶν δύο ἀρχικῶν πρώτων ἐργοστασίων τῆς Νήσου τοῦ ἐν Λεβαδίῳ τοῦ κ. Γ. Χάρου καὶ τοῦ ἐν Ποταμῷ τοῦ Μιχ. Ἰ. Μεγαλοοικονόμου καὶ υἱῶν. Ἡ μεταφορὰ τῶν ἐλαίων γίνεται δωρεὰν λόγῳ συναγωνισμοῦ καὶ τὰ κέρδη τῶν βιομηχάνων παρὰ τὴν προστασίαν διὰ τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς, θὰ εἶναι μικρὰ διότι καὶ ἡ ἐλαχίστη ἐργασία τὴν ὁποίαν θὰ συγκεντρώσῃ κάθε ἐργασίαν θὰ προέρχεται ἐκ συναγωνισμοῦ.

Καὶ ναὶ μὲν τὸ ἔλαιον λόγῳ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ὁργανισμοῦ δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ κατέλθῃ κάτω τῶν 16 δρ. ἀλλὰ οἱ ἐλαιοπυρῆνες ἐκ τῶν ὁποίων οἱ βιομηχανοὶ ἄλλοτε ἐκάλυπτον ὅλας τὰς δαπάνας τῶν θὰ εἶναι ζήτημα ἂν συμφέρῃ καὶ νὰ μεταφερθῶν διότι ἡ σημερι-

νὴ τῶν τιμῶν εἶναι ἑλαττον τῶν 60 λεπτῶν κατ' ὅκταν μὲ παραδοσὶν εἰς Πειραιᾶ ἢ Κρήτην. Ἄν ἀπαρθεθῶν τὰ 50 λεπτά δι' ἑξὸδα μεταφορᾶς ὑπολείπονται 10 λεπτά μόνις κατ' ὅκταν, τιμὴ ἡ ὁποία δὲν καλύπτει οὐδὲ τὴν βενζίνη τὴν ὁποίαν χρειαζέται κάθε ἐργοστάσιον διὰ νὰ μεταφέρῃ τὰς ἐλαίας τῶν πελατῶν του.— Οἱ παραγωγεῖς ἐξ ἄλλου εἶναι ἐνθουσιασμένοι δι' ὅλα αὐτὰ, διότι γίνονται ἀνδραπαστοὶ αἱ ἐλαίαι τῶν καὶ τυγχάνουν εἰς οἰονδήποτε ἐργοστάσιον πάσης ἀνέσεως καὶ περιποιήσεως κατὰ τὴν κατεργασίαν τῶν ἐλαίων τῶν, λησμονήσαντες πλέον τὴν πρὸ ἔτων κατάστασιν κατ' ἣν ἐσάπιζαν αἱ ἐλαίαι τῶν διότι ἦσαν ἀνεπαρκεῖς τὰ μέσα τῆς ἐκθλίψεως καὶ παρακάλουν τοὺς ἐλαιοτρίβας οἵτινες ἐλλείπει συναγωνισμοῦ εἶχαν μεγάλας ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὸν παραγωγὸν ἥτοι τρόφιμα διὰ τοὺς ἐργάτας, σὰνὸ γιὰ τ' ἄλλα, ἐργατικὴν βοήθειαν διὰ τὸν ἐργάτην γιὰ νὰ βγάῃ πολὺ λάδι ἡ μηχανή, ἰδιαίτερος δὲ τηγανίτες, σῖκα, σταφίδες καὶ τσιμποῦρα καὶ ὅτι ἄλλο ἦταν φιλαμένο γιὰ φῆλεμα στὸ ντουλάπι τοῦ «καπετάνιου» καὶ τῶν ἐργατῶν γιὰ νὰ δουλεῦτῃ καλὰ τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ κοκαλώνη ἡ πυρῆνα, καὶ τὰς ταλαιπωρίας καὶ τὰ ξενύχτια μέχρις ὅτου πάρουν σειρὰ.

Παραγωγὴ Σιτηρῶν

Σχετικῶς πρὸς τὰ παρελθόντα ἔτη ἡ παραγωγὴ ἦτο ἱκανοποιητικὴ καὶ εἰς ποσότητα καὶ εἰς ποιότητα, πάντως ὅμως πολὺ ἀπείκει νὰ καλύπτῃ τὴν τοπικὴν κατανάλωσιν. Οἱ πλεῖστοι προμηθεύονται ἄλευρα Πειραιῶς, Κρήτης καὶ Καλαμῶν οἱ ὑπόλοιποι ἀναμαγνύουν λευκὰ ἄλευρα μετὰ σμιγοῦ καὶ ἐλάχιστοι ἔχουν παραγωγὴν ἐπαρκούσαν διὰ τὴν οἰκιακὴν τῶν κατανάλωσιν.—

Εἰσαγωγὴ Ἐμπορευμάτων

Ἡ εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων εἰς τὴν νήσον μας γίνεται κατὰ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ βενζινοπλοίου «Γεώργιος» τοῦ συμπολίτου κ. Ν. Μαζωράκη μεταφέροντος διαρκῶς ἐμπορεύματα ἐκ Πειραιῶς δι' Ἀγίαν Πελαγίαν καὶ Καψάλι καὶ ταναῦλιν. Ἐμπορεύματά τινα μεταφέρονται καὶ διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ συμπολίτου μας κ. Γ. Κατράκη «Νικόλαος» καὶ διὰ τοῦ ἱστιοφόρου τοῦ κ. Χαρ. Κοιθάρη.

Οὕτω, τόσον ἡ ἐπιβατικὴ ὅσον καὶ ἡ ἐμπορικὴ κίνησις διεξάγεται διὰ Κυθηραϊκῶν πλοίων. Τὰ εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα εἶναι κυρίως τὰ ἄλευρα, τὰ τσιμέντα, τὰ χημικὰ λιπάσματα, τὰ κεραμίδια.

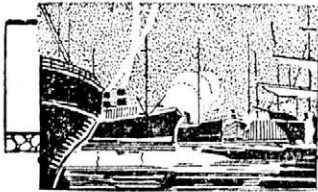
Ο ΕΙΔΙΚΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΣΙΜΟΣ

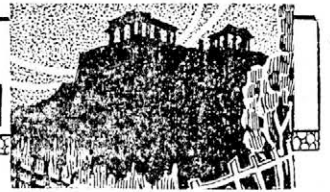
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΟΔΟΣ ΤΣΑΜΑΔΟΥ ΑΡ. 27

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΑΙΟΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν 24 Σεπτεμβρίου, ἡ Κυθ. Ἀδελφότης Πειραιῶς - Ἀθηνῶν ἐώρτασε μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος τὴν 32αν ἐπέτειον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της, εἰς τὸν ἐν Ν. Φαλήρῳ, τοῦ Πειραιῶς, ναὸν Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης. Ἀπὸ πρωΐας πληθὺς προσκυνητῶν κυθηρίων καὶ λοιπῶν φιλεόρτων τιμώντων τὴν μνήμην τῆς προστάτιδος τῆς νήσου μας κατέκλυσαν τὸν ναὸν καὶ τὸν περίβολον αὐτοῦ. Ἡ ἐπὶ 32 ἔτη συνεχῶς πανηγυρὶς ἐν τῇ Ἀγ. Τριᾷδι τοῦ Πειραιῶς τῆς ἐορτῆς τῆς Μυρτιδιωτίσσης ὑπὸ τῆς Κυθ. Ἀδελφότητος συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ γνωρισθῇ εἰς ὁλόκληρον τοῦ Πειραιᾶ ἡ δύναμις τῆς Μυρτιδιωτίσσης καὶ τὴν μνήμην αὐτῆς νὰ ἐορτάζη ὁ Πειραιεύς.

Κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ὅστις καὶ ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, ἐξάρας τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τοῦ Πειραιῶς δρᾶσιν τῆς Κυθηραϊκῆς παροικίας καὶ τῆς Κυθηραϊκῆς ἀδελφότητος.

Τὴν ἐορτὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Τάκης Παναγιωτόπουλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημ. Συμβουλίου Πειραιῶς κ. Ἀναγνωστόπουλος, ὁ Γερουσιαστὴς Πειραιῶς κ. Α. Πρωτοπαπᾶς, ὁ Βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Ε. Προμηδης. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Ν. Ἀβραάμ καὶ ὁ Γερουσιαστὴς κ. Γεωργ. Στρίγκος, μὴ δυνηθέντες νὰ παραστώσι, δι' ἐπιστολῆς των ἐδικαιολόγησαν τὴν μὴ προσέλευσίν των.

Μετὰ τὴν λειτουργίαν ἐληκολούθησε δεξιῶσις τῶν ἐορταστῶν εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ ἐναντι τοῦ Ναοῦ Ξενοδοχείου Σκουνάκη, προσφερθέντων ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος ἀναψυκτικῶν, ἐνῶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δεξιώσεως ἡ μονισκὴ τοῦ Δήμου ἀνέκρουε διάφορα ἐμβατήρια.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Μετὰ πολλῆς μεγαλοπρεπείας ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν ἐώρτασε εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἀθηνῶν τὴν ἐορτὴς Μυρτιδιωτίσσης κατὰ τὴν 24 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΚΥΘ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὁ Συμπολίτης Γεωργ. Καλλιγένης, ἐκτίων ποιήν φυλακίσεως ἐν ταῖς φυλακαῖς Αἰγίνης, δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν Κυθ. Ἀδελφότητα Πειραιῶς, ἐξήτησε τὴν ὕλικὴν ἀρωγὴν αὐτῆς διὰ τὴν ἀγορὰν ἐργαλείων ὑποδηματοποιίας πρὸς ἄσκησιν ἐν τῇ φυλακῇ τοῦ ἐπαγγέλματός του.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀπαραιτήτων πληροφοριῶν διὰ τὴν διαγωγὴν τοῦ καταδίκου ἐν τῇ φυλακῇ ἤγο-

διακρινόμενος διὰ τὴν ἐργατικότητα καὶ εἰλικρίνειάν του, διὰ τὸν χριστιανικὸν καὶ φιλήσυχον χαρακτῆρα τοῦ καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς συμπολίτας.

Ὁ «Κυθηραϊκὸς Κήρυξ» ἀπευθύνει θερμὰ συλλυπητήρια πρὸς τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Χ. ΔΗΛΑΒΕΡΗ

Σεβαστὴ καὶ ἐνάρετος δέσποινα τῆς Κυθηραϊκῆς παροικίας τοῦ Πειραιῶς ἡ Ἀγγελικὴ Χαρ. Δηλαβέρη ἀπεδήμησε ἐκ τοῦ κόσμου τούτου τὴν 7ην τρέχον-

τος μηνὸς ἐν μέσῳ καταφρονῶνς θλίψεως οὐ μόνον τῶν Κυθηρίων οἷτινες διὰ λατρείας περιβάλλουσι τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀγαπητοῦ μας συμπολίτου Χαράλ. Δηλαβέρη ἀλλὰ καὶ τῆς Πειραιαϊκῆς κοινωνίας ὁλοκλήρου τῆς ὁποίας ἀμέριστον τὴν ἀγάπην, ἐκτίμωσιν καὶ ὑπόληψιν, ἀπολαύει.

Ὁ θάνατός της καταλείπει κενὸν δυσαναπλήρωτον εἰς τὴν Πειραιαϊκὴν κοινωνίαν διότι ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα ἐνάρετου γυναικὸς, ὡς σύζυγος δὲ καὶ μητὴρ ἐξεπλήρωσε τὸν προορισμὸν τῆς ἀναθρέψασα τὰ τέκνα της μετ' ὁλοκατέλειπτον καὶ κοινωνικὰς ἀρετὰς τὰς ὁποίας ἐγνωρίσαμεν οἱ Κυθηριοὶ περικυλισμένους τὴν

μεγαλόψυχον καὶ ἀλτρουϊστικὴν οἰκογένειαν Δηλαβέρη.

Τὸ Κυθηραϊκὸν στοιχεῖον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς συμμεριζόμενον τὴν βαθεῖαν θλίψιν καὶ ὀδύνην τοῦ πολυφιλήτου συμπολίτου κ. Χαρ. Δηλαβέρη εὐχεταῖς ὅς Ὑψιστος ἐπιχρῆσθαι βάλαμον παρηγορίας εἰς τὴν τόσον σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν καρδίαν του.

Δ. Μ. Π.

ΔΩΡΕΑΙ

Εἰς μνήμην τῆς ἀποβιώσεως συμπολίτιδος ἡμῶν Ἀγγελικῆς συζ. Χαράλαμπος Δηλαβέρη ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς - Ἀθηνῶν ἀπέστειλεν εἰς τὸ Ζάννειον Ὁρφανοτροφεῖον ἀντὶ στεφάνου δραχμὰς πεντακοσίας.

Ἐπίσης εἰς μνήμην τῆς αὐτῆς Ἀγγελικῆς συζ. Χαρ. Δηλαβέρη ὁ κ. Μηνᾶς Β. Τζωρτζόπουλος ὁδοντίατρος ἀπέστειλεν εἰς τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Πειραιῶς δραχμὰς τριακοσίας ἐβδομήκοντα πέντε (375) ὑπὲρ τῶν ἀπόρων συμπολιτῶν μας.

Ὁ ἐν Νέῳ Φαλήρῳ ναὸς τῆς Μυρτιδιωτίσσης κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς

(Φωτογρ. Σ. Ψαλιδᾶ)

ρασεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτὸν τὰ ἀναγκαζοῦντα ἐργαλεῖα.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, οἷαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ αἰτία ἕνεκα τῆς ὁποίας ὁ συμπολίτης μας εὐρίσκειται εἰς τὰς φυλακάς, ἡ χειρονομία τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος εἶναι ἀξία ἐπαίνου καὶ προσοχῆς διότι δι' αὐτῆς τὸ μὲν δίδεται μᾶθημα εἰς τὸν καταδίκον συμπολίτην ὅτι ἡ ἀλληλεγγύη καὶ τὰ χριστιανικὰ ἔργα πρέπει νὰ ὦσιν τὰ ἰδανικά τοῦ ἀνθρώπου, τὸ δὲ παρέχονται εἰς αὐτὸν τὰ μέσα ἵνα καὶ ἐν τῇ φυλακῇ του καὶ ὑπὸ τὰς δυσμενεστέρας συνθήκας κερδίσῃ τὸν ἄρτον τῆς οἰκογενείας του.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Τὸν παρελθόντα μῆνα ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ἀθήναις ὁ συμπολίτης Γεώργιος Μ. Πετροχείλος ἀδελφὸς τοῦ Προέδρου τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς κ. Α. Πετροχείλου.

Ὁ μεταστὰς ἀγαθὸς καὶ φιλότιμος ὑπῆρξεν ὁ πραγματικὸς τύπος Κυθηρίου

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Τοῦ κ. ΣΠΥΡ. ΣΤΑΘΗ Γυμνασιάρχου

—Ἐξαιρετικῶς εὐτυχεῖς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πολυτίμου συνεργασίας τοῦ συμπολίτου κ. Σπ. Στάθη Γυμνασιάρχου δημοσιεύοντες σήμερον τὸ πρῶτον ἀρθρον του περὶ Κυθηραϊκῆς Τουριστικῆς πολιτικῆς. Ἡ θαυμασία σκέψις καὶ τὸ σύμφωνον πρὸς τὸν σκοπὸν μας θέμα τὸ ὁποῖον μετ' ἐξαιρετικῆς δεξιότητος γειοῖται ὁ συνεργάτης μας, πρέπει νὰ μελετηθῇ παρ' ὅλων ἀνεξαρτέτως καὶ νὰ ἐγκοληθοῦν αὐτὸ ἀπαντες οἱ Κυθηριοὶ. Εἶναι ἐκτὸς ἀμφιβολίας ὅτι ἡ νῆσος μας ἔχουσα ὅλα τὰ στοιχεῖα μιᾶς καλῆς διαμονῆς διὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θεροῦς καὶ πληθὺν ἀρχαίων μνημείων καὶ φυσικῶν καλλονῶν ἱκανῶν νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν ἡμῶν τῶν Κυθηρίων καὶ ξένων ἐπισκεπτῶν παραμένει ξένη, διότι μέχρι σήμερον οὐδεμία κίνησις ἐγένετο μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν διαφήμισιν καὶ γνωριμίαν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς ξένους. Ὁ «Κυθηραϊκὸς Κήρυξ» ὅστις σκοπὸν τῆς ἐκδόσεώς του ἔθετο τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς γεννετικῆς θέλει εἰς προσεχὴ φύλλα ἀσχοληθῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, τὸ ὁποῖον ἐλπίζομεν ὅτι θὰ γίνῃ τὸ ὄνειρον παντὸς Κυθηρίου ἐπιθυμούντος τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς νήσου μας.

Ἡ συνεργασία εἰς περιοδικὸν, ποὺ παρέχει ὑποσχέσεις νὰ ἐξετίσῃ ἀντικειμενικὰ καὶ ἀπὸ περιοπῆς τὰ διάφορα τοῦ τόπου ζητήματα, ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν παντὸς Κυθηρίου ἐπιστήμονος. Μὲ τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν ἔρχομαι νὰ ὑποβάλω ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος» τὴν ἰδέαν τῆς ἀμέσου ἐκ μέρους ὅλων μας κατευθύνσεως πρὸς Κυθηραϊκὴν τουριστικὴν πολιτικὴν. Ἡ σημερινὴ μας γενεὰ πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ θέσῃ στερεὰ τὰ θεμέλια, διὰ νὰ ἔλθῃ αὐριὸν ἢ διάδοχος γενεὰ νὰ ἐγειρῇ τὸ οἰκοδόμημα τῆς εὐρείας τουριστικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς Νήσου.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ τοιοῦτον πρέπει:

1) Τὰ παλαιὰ τῆς Νήσου μνημεῖα νὰ γίνονιν περισσότερα.

Θὰ γίνονιν, ὅταν ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη στραφῇ καὶ πρὸς τὸν τόπον μας. Θὰ στραφῇ ὁριστικῶς μίαν ἡμέραν, ὅταν ἐξαντληθοῦν αἱ περιοχαί, διὰ τὰς ὁποίας αἱ πηγαὶ τῶν παλαιῶν εἶναι σαφέστεραι καὶ αἱ ἐπιτυχίαι τῶν ἐνεργούντων τὰς ἀνασκαφὰς ἐπιστημόνων ἔνεκα τοῦτου ἀσφαλέστεραι. Πιστεύω, ὅτι ἀνασκαφαὶ εἰς Παλιόκαστρο, Παλιόπολη, Παλιόχωρα, Ποῦρκο, Μέσα Βοῦργο, Μυλοπόταμο καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη θ' ἀποδώσουν ἄξια λόγου εὐρήματα προϊστορικὰ, κλασσικὰ, ρωμαϊκὰ, μεσαιωνικὰ, ἱκανὰ νὰ ἐλκύσῃ τὸ τουριστικὸν ἐνδιαφέρον.

2) Αἱ σιδηροὗχοι πηγαί, τὰ σπήλαια, οἱ πλήρεις ἀπολιθωμάτων χῶροι, ὅλα, ὅσα δύνανται νὰ προσελκύσῃ ἐπισκέπτας, νὰ καταστούν προσιτά. Θὰ καταστούν τοιαῦτα ὅταν δρόμοι ἀμαξιτοὶ ἀγοιχθοῦν διὰ νὰ ὁδηγοῦν πρὸς αὐτά.

3) Τὰ ἀπαράμυλλα Κυθηραϊκὰ τοπεῖα,

τὰς φυσικὰς τοῦ νησιοῦ μας καλλονὰς, νὰ τὰς γνωρίσωμεν, νὰ τὰς νοιώσωμεν, νὰ τὰς ζήσωμεν οἱ ἴδιοι. Τότε θὰ δυνηθῶμεν νὰ μεταδώσωμεν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τὸν θαυμασμόν μας καὶ νὰ ἴδωμεν κατ' ὁμάδας πικνὰς τὰ μέλη ξένων φυσιολατρικῶν καὶ ὀρεμβατικῶν ὁργανώσεων νὰ ἐπισκέπτονται τὸν τόπον μας.

Σύγχρονα μὲ αὐτὰ ὅλα, ξενοδοχεῖα εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη τοῦ νησιοῦ θὰ πρέπει νὰ ἰδρυθοῦν ἱκανὰ ν' ἀνταποκριθῶν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τοῦ πλουσιωτέρου καὶ τοῦ πτωχοτέρου ἐπισκέπτου. Θὰ προστρέξουν τότε τοῦλάχιστον οἱ ἐκτὸς τῆς νήσου Κυθηριοὶ, δια νὰ ζήσουν ὀλίγους μῆνας τοῦ θεροῦς εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεως ἢ τῆς καταγωγῆς των. Δρόμοι ἀμαξιτοὶ πρὸς ὅλα αὐτὰ τὰ ποικίλου ἐνδιαφέροντος μέρη πρέπει νὰ μελετηθοῦν καὶ νὰ χαραχθοῦν ἀπὸ τοὺς κοινοτικούς μας ἄρχοντας.

Θ' ἀπορήσῃ ἴσως κανεὶς καὶ θὰ εἴπῃ: Τί φαντασιολογεῖται εἶναι αὐταῖ! Θὰ πρέπει ἄραγε οἱ Κυθηριοὶ ἰσχυροὶ τῶν σημερινῶν ἡμερῶν ν' ἀνέρχωνται τὰς κλίμακας τῶν ὑπονοχέων, διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐνέργειαν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν στὸ Παλιόκαστρο καὶ νὰ μὴ ἐξαντλήσουν τὴν δυναμικότητά των ὅλην διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν δρόμων λ. χ. προλαμβάνοντες οὕτω αὐριανὰ θλαβερὰ ἀνυχήματα; Θὰ πρέπει οἱ πρόεδροι τῶν κοινοτήτων νὰ μὴ προσπαθοῦν μὲ τὸ νοικοκυριστικὸ πνεῦμα, ποὺ τοὺς διακρίνει, ν' ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς ζωτικὰς καὶ ἀπαρατήτους ἀνάγκας τῆς Κοινοτήτος των, ἀλλὰ νὰ χαράσσονιν δρόμους γιὰ τίς σπηλιὰς καὶ γιὰ τὰ ἀπόμωρα καὶ ἀπόκρημνα μέρη τῆς Κοινοτήτος των, εἰς τὰ ὁποῖα κατὰ τύχην ἢ φύσιν ἐκάρφωσεν ὀλίγα κόκκαλα;

Δὲν ἔχω βέβαια τὴν γνώμην ὅτι ὅλα αὐτὰ μποροῦν νὰ γίνονιν σήμερα. Μποροῦμε ὅμως ὅλοι μας νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι σιγὰ σιγὰ δύνανται ὅλα νὰ γίνονιν αὐριον. Καὶ ὅταν τὸ πιστεύσωμεν αὐτὸ καὶ ὅταν συγχρόνως ἐννοήσωμεν, ὅτι θ' ἀποβοῦν πηγὴ πλούτου γιὰ τὰ παιδιὰ μας μίαν ἡμέραν ὅλα αὐτὰ, μποροῦμε εὐχερέστατα νὰ πῆξωμεν ἀπὸ τώρα τὰ θεμέλια μιᾶς μεγάλης τουριστικῆς κυθηραϊκῆς πολιτικῆς. Τὰ θεμέλια αὐτὰ τὰ θέτομεν στερεὰ καὶ ἀσάλευτα, ὅταν εὐθὺς ἀμέσως ἐπιβάλλωμεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μας καὶ εἰς τοὺς ἄλλους μερικὰς ἀπαγορευτικὰς ἐντολὰς, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀναφέρω τὰς ἀκολούθους.

1) Νὰ μὴ καταστρέφωμεν τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα. Εἶναι ἐντροπὴ νὰ ἐξακολουθῶμεν ἀφήνοντες νὰ κλέπτονται ὀλικά ἀπὸ τὰ ῥεῖα τῶν Κυθηραϊκῶν κástρων καὶ νὰ γκρεμίζονται οἱ τοῖχοι ἀπὸ τὰ παιδιὰ χάριν γούστου.

2) Νὰ μὴν ἀσπρίζωμεν τίς παλιὰς τοι-

χογραφίαι τῶν ἐκκλησιῶν. Ἄς ἐπισκευάζωμεν τὰ ἐξωκκλήσια τόσον, ὅσον νὰ κρατῶνται μόνον εἰς τὴν θέσιν των καὶ νὰ μὴ καταρρέουν. Ὅταν θέλωμεν νὰ εὐρύνωμεν μίαν παλαιὰν ἐκκλησίαν ἢ μὴ τὴν κατεδαφίζωμεν διὰ νὰ τὴν ἀνεγείρωμεν μεγαλυτέραν, ἀλλ' ἢς ὑψώσωμεν δίπλα τῆς μίαν νέαν μεγάλην ἀφήνοντες τὴν παλαιὰν εἰς τὴν θέσιν τῆς.

3) Νὰ μὴ κρύπτωμεν τὸ ἀρχαῖον νόμισμα ἢ ἀγγεῖον ἢ ἀγαλμάτιον, ἢ ὅτι δήποτε ἄλλο ἀντικείμενον ἠθέλωμεν εὑρεῖν διὰ νὰ τὸ πωλήσωμεν κρυφὰ ἀντὶ ὀλίγων πενιχρῶν κερμάτων εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα ἀρχαιοκάπηλον, ἀλλὰ ὑπερήφανα καὶ τίμια νὰ τὸ παραδίδωμεν εἰς τὰς ἀρμοδίας Ἀρχάς. Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον αὐτὸ ἔχῃ ἄξιαν τινά, θὰ λάβωμεν νόμιμον ἀπὸ τὸ Δημόσιον ἀμοιβὴν κατὰ πολὺν μεγαλυτέραν ἀπὸ ἐκείνην, ποὺ θὰ μᾶς δώσῃ κρυφὰ ὁ ἀρχαιοκάπηλος.

4) Νὰ μὴν ἐπιτρέπωμεν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας τῶν σπηλαίων μας νὰ κρατοῦν ἕνα χονδρὸ σφυρὶ, ὥς ἀτυχῶς συνηθέστατα συμβαίνει, νὰ βαροῦν ἀλύπητα, νὰ κόπτουν καὶ νὰ μεταφέρουν σπῆτι των ἔπειτα τεμάχια σταλακτικῶν ὄχι γιὰ νὰ πλουτίσουν τίς ἀνύπαρκτες συλλογὰς των, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὰ ἐπιδείξουν ἀπλῶς καὶ τὰ ἀπορρίψουν ἄχρηστα μετ' ὀλίγας ἡμέρας.

5) Νὰ μὴ ζητῶμεν νὰ ἐξωραΐζωμεν τάχα τὰ τοπεῖα μας. Μέσα σὲ μιὰ λόχμην, μέσα σ' ἕνα δάσος ὁ ἐπισκέπτης ἀρρέσκειται νὰ ξαπλώνεται κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κόψωμεν ἕνα δένδρον γιὰ νὰ στήσωμεν στὴν θέσιν του ἕνα ἔστω καὶ ἑλεφάντινον θρόνον, γιὰ νὰ φάγῃ τάχα τὸ φαγητὸν του ἀνέτως ὁ ἐπισκέπτης μας.

6) Νὰ μὴν ἀφήνωμεν νὰ καίεται ἢ ὀπωδήποτε νὰ καταστρέφεται ἡ βλάστησις. Ἀπ' ἐναντίας καλλιεργοῦντες καὶ φυτεύοντες δένδρα νὰ τὴν αὐξάνωμεν καὶ νὰ τὴν πλουτίζωμεν μὲ κάθε τρόπον.

7) Νὰ μὴν μένωμεν πάντοτε κρημμένοι στὰ χωριά μας. Ἀπ' ἐναντίας διὰ συχνῶν ἐκδρομῶν νὰ γνωρίσωμεν καὶ νὰ ἀγαπήσωμεν τὸ νησί μας ὁλόκληρον.

Ὅταν αὐτὰς τὰς ἀπαγορευτικὰς ἐντολὰς ἐπιβάλλωμεν στὸν ἑαυτὸν μας καὶ στοὺς ἄλλους, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ποὺ θὰ προκύβουν, θὰ πῆξωμεν διὰ τοῦ τρόπου τούτου στερεὰ τὰ θεμέλια εὐρείας μελλοντικῆς τουριστικῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ τόπου, ἢ ὁποῖα ἀσφαλῶς θὰ ἀποβῇ μίαν ἡμέραν πηγὴ πλούτου διὰ τὰ παιδιὰ μας.

ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ

—Ἡ ἀνατροφὴ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μὲρφοσις ἑνὸς μόνον ἀτόμου, ἡ ἀνατροφὴ τῆς γυναικὸς εἶναι μὲρφοσις ὁλοκλήρων γενεῶν.

(Α. Τολατόη)

ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΚΡΑΣΙΑ

Του κ. ΠΑΝ. ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἡ παρασκευὴ τοῦ κρασιοῦ εἰς τὰ Κύθηρα, γίνεται κατὰ τρόπον ἀρχέγονον κατὰ τὸ πλεῖστον. Πλὴν ἐλαχίστων, καὶ αὐτῶν τυχαίως ὅλως, ἐξαιρέσεων εἶναι ἡδύνατος ἡ ἐξεύρεσις ἀνά τὴν Νῆσον ποιότητος καλῆς καὶ ποσίου. Τὰ 80 % τῆς ἐτησίας παραγωγῆς προσβάλλονται ἀπὸ ὀξυνσιν (ξείδιασμα) τὰ δὲ ὑπόλοιπα 20 % εἶναι ἀτέχνως παρασκευασμένα διατηρούμενα διὰ μεγάλης ποσότητος γύψου, τῆς ὁποίας εἶναι γνωστὰ τὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ποιότητα τοῦ κρασιοῦ, ἀπὸ ἀπόψεως γεύσεως.

Οἱ καλλίτεροι «μυστοὶ τοῦ κρασιοῦ» ἀρκοῦνται εἰς τὸ νὰ καθαρίζουν πλημμελῶς πάντοτε τὰ βαρέλια των, νὰ ρίπτουν ἀφθονον γύψον καὶ ρητίνην καὶ νὰ γράδαρουν τὸν μούστο μετὰ γράδα ἀμφιβόλου ἀληθείας.

Ἐν τούτοις, παρὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν μοιρολατρείαν εἰς τὴν οἰνοποιίαν, αἱ ἀλλεπάλληλοι ζημίαι κατόπιν τόσων κόπων καὶ ἐξόδων ποῦ δοκιμάζει ὁ παραγωγὸς διὰ νὰ κάμῃ «τὸ κρασί τῆς χρονιᾶς του» ἢ καὶ νὰ πωλήσῃ ἐξ αὐτοῦ «γὰρ νὰ κάμῃ χαρτζιλίκι», ἔγιναν ἡ αἰτία νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ ὑπόσχονται σήμερον ἀρκετοὶ οἱ ὁποῖοι ἐμπιστεύονται εἰς τὸν χημικὸν ἀντὶ τῆς τύχης τὴν παρασκευὴν τοῦ κρασιοῦ καὶ τοιοῦτοτρόπως ὑπάρχει πεποίθησις διὰ τὸ μέλλον νὰ ἔχωμεν οἶνους Κυθήρων ἀρίστης ποιότητος.

Σκοπὸς τῶν εἰς τὴν σελίδα ταύτην διαλαμβανόμενων εἶναι νὰ ὁδηγήσω καὶ τοὺς μὴ ἀκολουθοῦντας τὴν χημικὴν ἐπέμβασιν νὰ παρασκευάζουν μετὰ μεγαλυτέρας πιθανότητος ἐπιτυχίας τὸν οἶνον των καίτοι ἀργὰ ἢ γρηγόρα θὰ κατανοήσουν ὅτι μόνη ἡ χημεία εἶναι ἡ βᾶσις ἐπὶ τῆς ὁποίας πρέπει νὰ στηρίζονται.

ΣΤΑΦΥΛΗ. Πρώτῃ μέριμνα τοῦ οἰνοποιοῦ εἶναι νὰ προσέξῃ ὥστε ὁ μούστος ἐκ τῶν ὁποίων θὰ προέλθῃ ὁ οἶνος νὰ ἔχῃ τὴν καταγωγὴν του ἀπὸ σταφυλὰς ὑγείας. Σταφυλαὶ σάπαι, ἀσθενεῖς, προσεγγίζουσαι εἰς τὸ χῶμα, ἄωροι λόγῳ τῆς ὑπὸ ἀσθενείας καταστροφῆς τοῦ φυλλώματος τῆς ἀμπέλου πρέπει νὰ ἀπορρίπτονται.

Σταφυλαὶ ἄωροι λόγῳ πρωτίμου τρυγητοῦ εἶναι χρησιμώτατοι ὅταν εἰς τὸ σύνολον πλεονάζουν αἱ ὥριμοι καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ υποβιβασθῇ ἐπικινδύνως ἡ πυκνότης τοῦ μούστου.

ΤΡΥΓΗΤΟΣ. Πρέπει νὰ γίνεται μετὰ καιρὸν σχετικῶς δροσερὸν. Ἡ μεγάλη θερμοκρασία ἐπισπεύδει τὴν ζύμωσιν μετὰ κίνδυνον νὰ διακοπῇ αὕτη προώρως καὶ ἀποτόμως λόγῳ ἀναπτύξεως μεγάλης θερμοκρασίας εἰς τὸν μούστον. Εἶναι δυνατόν

τότε νὰ παραμείνῃ ζάχαρον ἀζύμωτον καὶ τὴν ἀνοίξῃ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ζύμωσις εἰς βάρος ὅμως τότε τῆς ποιότητος τοῦ κρασιοῦ, διότι ἀντὶ οἰνοπνευματικῆς δυνατὸν νὰ ἔχωμεν ὀξικήν ἢ ἄλλην ζύμωσιν ἐπιβλαβήν.—

ΠΑΤΗΤΗΡΙ. Πρέπει νὰ εἶναι προσφάτως καθαρισμένον, οἱ τοῖχοι ἀσπρισμένοι δι' ἀσβέστου, τὸ δάπεδον συγκείμενον ἐκ ταράτσας, πλυμένον δι' ἀφθόνου ὕδατος καὶ δι' ἀσβέστου κατόπιν ἐπιχρισμένου, ὁ δὲ ληνὸς (κ. λανὸς) διὰ γαλακτώματος γύψου ἐπίσης ἐπιχρισμένος. Τὰ δοχεῖα καὶ κάθε τι ἐρχόμενον εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ μούστου δέον νὰ εἶναι ἀπολύτως καθαρὰ. Μεταλλικαὶ ἐπιφάνειαι κατὰ τὸ δυνατόν πρέπει νὰ μὴ ἐφάπτονται τοῦ μούστου διότι εἶναι κίνδυνος ὁ μέλλον οἶνος νὰ ὑποστῇ θολώματα.

ΟΙΝΟΒΑΡΕΛΑ. Πρέπει νὰ εἶναι καινουργῇ ἢ νὰ προέρχονται ἀπὸ καλὸ κρασί. Ὁξυνισμένα τοιαῦτα προτιμώτερον νὰ μὴ χρησιμοποιῶνται διότι ὁ ὀξύτης ἀπαξ ἀναπτύχθεις ἐπιτυχῶς, ἐγκαθίσταται κατ' ὅλον τὸ πάχος τοῦ ξύλου τοῦ βαρείου καὶ εἶναι δυσκολεωτάτῃ ἡ καταστροφὴ του, ἀπαιτουμένων ἐιδικῶν γνώσεων καὶ μέσων πρὸς ἐξυγίανσιν τῶν ὡτων βαρέλιων. Τὰ καλῶς ἔχοντα βαρέλια πλύνονται εἴτε διὰ γαλακτώματος ἀσβέστου, εἴτε διὰ διαλύματος θεικοῦ ὀξέως, τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ χρῆσις ἀπαιτεῖ προσοχὴν, διότι δύναται νὰ προκαλέσῃ δυστυχήματα λόγῳ τῆς ιδιότητος του νὰ προκαλῇ ἐγκαύματα χημικά, ἐρχόμενον εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ διάλυσις εἰς τὸ ὕδωρ εἶναι ἐπικίνδυνος πρὸς ἀποφυγὴν δὲ τοῦ κινδύνου δέον τὸ θεικὸν ὀξύ νὰ ρίπτεται εἰς τὸ ὕδωρ (ἐντὸς 10 ὀκ. ὕδατος 2 ὀκ. θ. ὀξύ) ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ ὑπὸ διαρκῇ ἀνάδενσιν.—

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΤΟΥ. Μετὰ τὸ πάτημα ἢ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ὁ μούστος τοποθετούμενος εἰς βαρέλια δέον νὰ διαμοιράζεται εἰς αὐτὸ εἰς τρόπον ὥστε παντοῦ νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν πυκνότητα (τὰ ἴδια γράδα). Τὰ βαρέλια πρέπει νὰ γεμίζονται τόσον ὥστε νὰ μὴ χύνονται οἱ ἀφροί, διότι συμπαρασύροντες μούστον γίνονται ἀφορμὴ ὀξύνσεως (ξειδιάσματος) εἰς τὰ ἐξωτερικὰ μέρη τῶν βαρέλιων μεταδιδομένης ἀργότερα ἢ καὶ ἀμέσως εἰς τὸν οἶνον. Ἐπ' οὐδενὶ δὲ λόγῳ πρέπει νὰ χύνεται μούστος εἰς τὸ δάπεδον τῆς οἰναποθήκης ἢ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν μερῶν τῶν βαρέλιων. Ὁ χυνόμενος μούστος γίνεται πάντοτε ἡ ἐστία μόλυνσεως καὶ ὁ κίνδυνος εἶναι πάντοτε ἄμεσος διὰ τὸ

μέλλον τοῦ κρασιοῦ.—Γύρω τῆς ἄνω ὀπῆς τῶν βαρέλιων καὶ εἰς σχῆμα κύκλου δέον νὰ τοποθετῇται γύψος ἢ κόνις ἀσβέστου προσφάτου.

ΠΥΚΝΟΤΗΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΤΟΥ.

Διὰ τὰ τὰ μαῦρα κρασιά ἡ πυκνότης δὲν πρέπει νὰ εἶναι κάτω τῶν 13° Βέ οὔτε ἄνω τῶν 13,5° Βέ. Διὰ τὰ λευκά εἶναι ἀρκετὴ ἡ πυκνότης τῶν 12° Βέ διὰ τὰ ρητινούμενα καὶ 12,5°—13° Βέ διὰ τὰ μὴ. Ἡ πυκνομέτρησις δέον νὰ γίνεται μετὰ πυκνόμετρον ἐγγυημένης ἀκριβείας, οἷα εἶναι τὰ τοῦ οἴκου Salleron-Dujardin Paris, τῶν ὁποίων ἡ ἀκριβεία εἶναι ἐπισήμως παραδεδεμένη. Ἐννοεῖται, ἡ πυκνομέτρησις δέον νὰ γίνεται πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ ζύμωσις διότι ἄλλως πρέπει πρὸς εὐρεσιν τῆς ἀρχικῆς πυκνότητος νὰ ὑποβληθῇ ὁ μούστος εἰς ἐξέταση καὶ ὡς μούστος καὶ ὡς οἶνος.— Ἐάν ὁ μούστος ἔχῃ μεγάλην πυκνότητα, ὑποβιβάζομεν ταύτην διὰ προσθήκης ὕδατος ἀναλογούντος εἰς 8°/ο περίπου δι' ἕκαστον βαθμὸν. Ἐάν ἀντιθέτως ἔχῃ μικρὰν, ἀναβιβάζομεν ταύτην, προσθήκη κοινοῦ σακχάρου ἀναλογούντος εἰς 1,7 % δι' ἕκαστον βαθμὸν.

ΙΣΧΥΡΑ ΖΥΜΩΣΙΣ. Ἐάν ἡ ζύμωσις εἶναι πολὺ ἰσχυρὰ ὑπάσχει, κίνδυνος νὰ διακοπῇ αὕτη, διότι ἡ θυσία τοῦ μούστου αὐξάνει πολὺ καὶ εἰς μεγάλην θυσίαν ὁ ζυμομύκης (ὁ μικροοργανισμὸς ὁ μεταβάλλων τὸν μούστον εἰς οἶνον) παύει νὰ ἐργάζεται μετὰ κίνδυνον νὰ μείνῃ ὁ μούστος ἀζύμωτος ἐν μέρει, ὁ δὲ μέλλον οἶνος πρόσφορος εἰς οἰανδήποτε ἀσθένειαν, λόγῳ τοῦ ἐμπεριεχομένου σακχάρου ὑπὸ ἀσθενῆ οἰνοπνευματικὸν τίτλον. Πρὸς ἀποφυγὴν τούτου, εἴτε ἀνοίγονται τὰ παράθυρα τῆς οἰναποθήκης διὰ νὰ ἀερισθῇ, εἴτε βορῶνται κατάλληλα παντὰ καὶ στρώνονται ἐπὶ τῶν βαρέλιων διαδοχικῶς μέχρις οὗ υποβιβασθῇ ἡ θυσία.

ΑΣΘΕΝΗΣ ΖΥΜΩΣΙΣ. Ὅταν ἡ ζύμωσις, εἶναι ἀσθενὴς ἐνφ' εὐρισκόμεθα ἀκόμη εἰς τὰς πρώτας ἡμέρας τότε δέον νὰ τὴν ἐνισχύσωμεν. Ἡ προσθήκη φωσφορικῆς ἀμωνίας (phosphate ammoniacale) ἀπὸ 0,25—0,50 % συντελεῖ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ζυμώσεως. Ἐπίσης εἰς ἀερισμὸς, συνιστάμενος εἰς τὴν μετάγγισιν μούστου ἐκ τοῦ κρουνοῦ (κάνουλας) εἰς τὴν ἄνω ὀπὴν ζωορεύει τὴν ζύμωσιν. Ἡ θέρμανσις τῆς οἰναποθήκης ἢ ἡ προσθήκη μούστου διατελούντος ἐν ζωορῇ ζυμῶσει εἰς μούστον διατελούντα ὑπὸ ἀσθενῆ, τοιαύτην ἐπίσης ἐνισχύουν τὴν ζύμωσιν. Ὁ οἰνοποιὸς τέλος, ὀφείλει νὰ προσέξῃ ὥστε, μέχρι τοῦ Νοεμβρίου ὁ μούστος νὰ ἔχῃ τελείως ἀποπερα-

Ο ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ

ΤΟΥ κ. ΔΙΟΝ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Διὰ τὴν πρόοδον, ἐξέλιξιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς κοινωνίας καὶ τὴν ἐξυπηρετήσιν τῶν πολιτῶν ἀναγκῶν της, πολλοὶ συμβάλλουσι παράγοντες ἐκ τῶν ὁποίων σπουδαιότητι εἶναι ἡ συμβολὴ τοῦ τύπου, ὅστις ἐρευνᾷ, διαφωτίζει, διαπαιδαγωγεῖ καὶ ποδηγετεῖ τὴν κοινὴν γνώμην εἰς τὰς σκέψεις καὶ πράξεις της. Ὁ σκοπὸς τοῦ ὅμως πληροῦται τελειότερον, ἢ ἀποστολὴ τοῦ ἐκπληροῦται ὅταν ἐν τῇ ἐρευνῇ του ἔχει ἀντικειμενικὴν κρίσιν. Εἶναι βαρὺ καὶ ἐπίπονον τὸ ἔργον δι' ὃ καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτοῦ παρίσταται ἀνάγκη βαθύτης τῶν πραγματικῶν γνώσεως καὶ εὐρείας ἀντιλήψεως, ἀνεῦ τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς τοῦ ἀπὸ τοῦ ὠφελίμου δύναται νὰ μετασπῇ εἰς τὸ ἐπιβλαβές. Ἡ ἐπίγνωσις τῆς ὑψηλῆς ὄντως ἀποστολῆς τοῦ τύπου δ' ὅν νὰ δῇ τὸν περὶ αὐτὸν ἀσχολούμενους, εἰς τὴν ἀντικειμενικὴν ἐρευνᾶν τῶν ἐκαστοτε ἀναφευμένων ζητημάτων, ἥτις ἀπληλαγμένη τῶν προκαταλήψεων καὶ ἐπιρροῶν διαφωτίζει καὶ πείθει. Τοῦναντίον ἡ ἀρθρογραφία ἢ μὴ ἐμφορομένη ἀπὸ τὰς ἰδέας ταύτας ἀλλ' ὑπαγορευμένη ἀπὸ ἄλλα ἐλατήρια καὶ ἐπιρροῆς ἀγεῖ εἰς ἀντίθετα ἀποτελέσματα. Παρασύρει εἰς ἐσφαλμένους κρίσεις περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, δημιουργεῖ ἀντιθέσεις, πάθη καὶ παρεξηγήσεις ὁδηγοῦσας εἰς ἀποτελέσματα οὐχὶ εὐρέστα. Οἷαν δὲ σ' ἡμας εἶναι διὰ τὴν κοινωνίαν γενικώτερον ὁ ἡμερησίος τύπος. τὴν αὐτὴν σημασίαν καὶ ἀποστολήν ἔχει καὶ ὁ εἰς ὡρισμένῃ περικριτικῇ ποιήσει ἐπευθυνόμενος. Δύναται τις μάλιστα νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι εἰς τὸν μικρότερον τοῦτον κύκλον, τὸν πατριωτικόν, ὅπου καὶ τὰ ἐπαγγελματικὰ ἢ ἄλλα συμφέροντα καὶ αἱ παρεξηγήσεις ἢ συγκρούσεις εἶναι συνηθέστεραι, οἱ ἀρθρογράφοι πρὸς ὁφέλιμον νὰ εἶναι ἐμπνευμένοι περισσότερον ἀπὸ τὰς ὁγίεις περὶ τύπου ἀρχὰς ἢ ἂν ἀντὶ τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ γίνωνται πρὸς ἐξῆς τῶν πατριωτικῶν συμφερόντων καὶ παραίτιοι ἐπιβλαβῶν ἐπιρροῶν.

τῶσιν τὴν ζύμωσιν, διότι ἀκολουθοῦν τὰ ψυχὴ τοῦ χειμῶνος δυσχραίνοντα ταύτην καὶ ἀκολουθεῖ ἡ ἀνοιξίς ἢ ὁποία εὐρίσκουσα τὸν οἶνον μὲν σάκχαρον δημιουργεῖ νέαν ζύμωσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς βάρος αὐτοῦ.

ΟΙΝΑΠΟΘΗΚΗ. Αὕτη πρέπει νὰ εἶναι καθαρά, θερμὴ κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ δροσερὰ κατὰ τὸ θέρος. Τὸ ὑπόγειον εἶναι τὸ μᾶλλον ἐνδεδειγμένον ὡς ἀποθήκη.

ΑΠΟΓΕΜΙΣΜΑ ΒΑΡΕΛΙΩΝ. Μετὰ τὴν πρῶτασιν τῆς ζύμωσης προτιμώτερον δὲ δλίγον τι πρὸ τῆς ἀποπεραιώσεως τὰ βαρέλια δέον νὰ ἀπογεμίζωνται καὶ νὰ σφραγίζωνται καλῶς διὰ φελοῦ καὶ γύψου. Ἡ ἄνω ἐργασία εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητος.

Ἡ ἀκριβὴς γνώσις τῶν ἄνω δὲν ὑποθέτει τὴν ἀσφαλὴ παρασκευὴν τοῦ κρασίου, διότι ἡ οἰνολογία σήμερον εἶναι ἐπιστήμη συνδυάζουσα χημείαν μετὰ μικροβιολογίας καὶ γαιωπονικῆς, ἀλλὰ δίδει πολλὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας πολὺ περισσοτέρας βεβαίως τῶν ἐντελῶς τυχαίων μεθόδων τῶν χρησιμοποιομένων ὑπὸ τῶν περισσοτέρων οἰνοπαραγωγῶν.

ΠΑΝ. ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΣ
ΧΗΜΙΚΟΣ

Ὅπως οἱ διαχειριζόμενοι τὰς πατριωτικὰς δραγώσεις δέον τεταμένον νὰ ἔχωσι τὴν προσοχὴν τῶν εἰς πᾶσαν αὐτῶν ἐνέργειαν καὶ δρᾶσιν ἵνα μὴ αὐταὶ ἀντὶ καλοῦ γένωνται πρὸς ἐξῆς κακῶν οὕτω καὶ ἡ ἀρθρογραφία τῶν πατριωτικῶν ἐντύπων τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς κατὰ πολὺ προσομοιάζει πρὸς τὴν ἀποστολὴν ἐκείνων, πρέπει νὰ εἶναι μεμετρημένη, λελογισμένη καὶ ἀντικειμενικὴ. Ὁ ἐλεγχος βεβαίως ἐπὶ τῶν πράξεων καὶ προσώπων εἶναι ἔργον τοῦ τύπου ἀποτελοῦν μάλιστα τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον καὶ τὴν σπουδαιότεραν τοῦτο ἀποστολήν τὴν μεγαλυτέραν δὲ συγχρόνως ἐγγύησιν καὶ διὰ τὰ ἄτομα καὶ τοὺς ὄφ' οἰκονομῶντες ἰδιότητα ἢ μορφήν διαχειριζόμενους οἰκονομῶντες ἀξίωμα, ἀλλ' ὁ ἐλεγχος οὕτως δὲ ἔχει ὡς ἀφετηρίαν τὴν καλὴν πίστιν, ἐνεργῆται δὲ διὰ τοῦ προσήκοντος τρόπου καὶ ἀντικειμενικότητος, πειθοῦς ὅτι δὲν σκοπεῖται ὁ διασυρμὸς τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς ἐκείνου τοῦ ἐλεγχόμενου ἀλλ' ὁ ἐλεγχος καὶ μόνον τῶν πράξεων αὐτοῦ, ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἀληθείας καὶ ἡ διαφώτισις τῶν ἀναγνωστῶν. Ὅταν τοιαῦτα ἔχη ἐλατήρια ὁ ἐλεγχος τοῦ τύπου, ὅταν δὲ ἐλέγχον πράττει τοῦτο διὰ νὰ πεισθῇ καὶ πείσῃ καὶ τὸν ἀναγνώστην, εἶναι τιμὴ διὰ τὸν ἐλεγχόμενον τὸν ἔχοντα τὴν συνείδησιν ὅτι ἐπετέλεσε τὸ καθήκον του. Ἀτυχῶς ὅμως τοῦ τοιοῦτου τρόπου ἐλέγχου τείνοντος εἰς τὴν πρόληψιν αὐθαιρέσιων γίνονται πολλάκις ἐκτροπαί ἔχουσαι δλεῖθρια ἀποτελέσματα, ὡς ἐδίδαξεν τὸ παρελθόν, πᾶν ἄλλο δὲ ἢ τὰ σκοπούμενα. Ἐὰν δὲ τοῦτο συνέβη γενικώτερον ἐν τῷ ἡμερησίῳ τύπῳ, ὅσων ἀπορῶν εἰς τὴν λήψιν ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας δρακοντικῶν νομοθετημάτων κατὰ τῶν οὕτω ἀρθρογραφούντων ὅπως προστατεῦθῃ ἡ τιμὴ καὶ ὑπόληψις τῶν διασυρμένων ὑπὸ τοῦ τύπου, δὲν παρελπίε νὰ δημιουργήσῃ κατὰστασιν οὐχὶ εὐχάριστον καὶ εἰς τὰς πατριωτικὰς τοῦ ἐκδόσεως, ἐνῶ τὰ πατριωτικὰ περιδοκὰ ἄλλοιαν ἔχουσι τὴν ἀποστολήν, καὶ ἄλλοιαν ἐπαγγέλλονται σκοπὸν (τὴν προστασίαν τῶν τοπικῶν συμφερόντων). Ὁ στενὸς ἐπαγγελματικὸς ἀνταγωνισμὸς καὶ ἄλλα αἰτία ἐξῆς πρὸς τὸν προορισμὸν τῶν ἐκτρέπον ἐπίσης ταῦτα ἐνίοτε τῆς ἀποστολῆς τῶν καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιδιωκόμενου καλοῦ γίνονται παραίτια κακῶν ἀνεπαρορθῶν.

Τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ πατριωτικὰς μᾶς Κυθηραϊκὰς περιοδικὰς, τῶν ὁποίων ἡ χρησιμότης ὑπῆρξεν ἀναμφισβήτητος, καθόσον πληρὴ τῶν ἄλλων παρῶν τὸν τρόπον τῆς ἐπικοινωνίας τῶν ἀπανταχῶ Κυθηρίων, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Κυθηραϊκοῦ αἰσθηματος καὶ ἐκέντρισαν ἐπὶ μᾶλλον τὸν ζῆλον καὶ φιλοτιμίαν τῶν φύσει φιλοτίμων συμπολιτῶν μᾶς ὑπὲρ τῶν Κυθηραϊκῶν συμφερόντων καὶ ζητημάτων, συνετέλεσαν δ' εἰς τὴν ἐπιτέλεισιν ἔργων σοβαρῶν καὶ ἐπωφελῶν διὰ τὸν τόπον μᾶς, ἐξ οὐχὶ δευτοῦ ἴσως ὑπολογισμοῦ ἢ ἐσφαλμένων ἀντιλήψεων ἢ εισηγήσεων ἀλλὰ καὶ ἐπαγγελματικῶν ἀνταγωνισμῶν ὑπερβαίνοντος ἐνίοτε τὸ μέτρον τῆς ὑψηλῆς καὶ εὐγενοῦς ἐπαγγελματικῆς ἀμύλλης ἥτις δμαλῶς ἐξελλισσομένη ἔχει θαυμάσια ἀποτελέσματα, ἐκ τῶν λόγων ἐπαναλαμβάνω τούτων ἐδημιούργησαν κατὰστασιν δυσάρεστον, ἐπιτραπέζιον δὲ νὰ εἴπω καὶ ἐπιβλαβὴ διὰ τὰ Κυθηραϊκὰ συμφέροντα ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ἴδια ταῦτα περιοδικὰ. Ἀντὶ τῆς γενναίως ἀποδοτικῆς καὶ ὑψηλῆς ἐπαγγελματικῆς ἀμύλλης τῆς προαγωγῆς τὰ ἄτομα, μετέπεσον εἰς ἀνεγκλήσεις καὶ δημοσιεύματα οὐχὶ ἀριζόντια εἰς πατριωτικὰ περιοδικὰ, δὲ δποία, ὡς ἐκός, δὲν ἠδύναντο παρὰ νὰ ἔχωσι λυπηρὸν διὰ τὸ Κυθηραϊκὸν ὄνομα τὸν ἐπὶλογον εἰς τὰς αἰθούσας τῶν ποινικῶν Δικαστηρίων. Ἐκ τῆς οὕτω δὲ δημιουργηθείσης δυσάρεστον καταστάσεως, ἀντὶ

τῆς προαγωγῆς τῶν Κυθηραϊκῶν ζητημάτων καὶ ἀποπεραιώσεως τῶν συντελουμένων ἐν Κυθήροις σπουδαίων ἔργων ἐνάρξεως δὲ νέων τοιούτων ἐκ τῆς γενναίως ἀποδοτικῆς τῶν ἐν τῇ ξένη συμπολιτῶν μᾶς, ἥτις προϋπόθεσιν ἔχει τὴν συνοχήν, συγκεντρώσιν καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατεύθυνσιν τῶν προσπαθειῶν ὅλων μᾶς, ἐπηκολούθησεν καὶ θὰ ἐπακολουθήσῃ ἐπὶ πλεόντερον ἡ διαίρεσις τῶν συμπολιτῶν μᾶς πρὸς εὐνοοῦντας ἢ μὴ τὴν τοιαύτην τακτικήν, ἡ πλήρης δὲ ἀδιαφορία διὰ πᾶν τὸ Κυθηραϊκὸν τῶν ἐν τῇ ξένη Κυθηρίων. Τοιαύτην εἰκόνα ἐμφανίζει ἡ δημιουργηθεῖσα κατὰστασις εἰς τὸν ἀντικειμενικῶς κρίνοντα αὐτὴν ἀνεῦ προκαταλήψεως ἢ ὑστεροβουλίας ἐκ τῆς ἀδιαλλάκτου ἀρθρογραφίας ἥτις ὡς μὴ ὥρην πειράται νὰ χωρήσῃ τὸν εὐφρῶν Κυθηραϊκὸν κόσμον εἰς Χωραῖτας καὶ χωρικοὺς ἢ εἰς ὑβρίζοντας καὶ ὑβριζομένους ἐπὶ μεγίστη ζημίᾳ τῶν Κυθηραϊκῶν συμφερόντων γενικωτέρων τε καὶ μερικωτέρων. Ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου ἐσταμάτησεν, ὡς καὶ τοῦ Γυμνασιακοῦ μεγάρου ἢ ἀποπεραιώσεως, καθόσον οἱ συμπολιταὶ μᾶς ἐβαρύνθησαν τὴν τακτικὴν τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ἐνὸς καὶ καταπολεμήσεως τοῦ ἑτέρου τὴν θίγουσαν τὰ δρία τῆς ἐξοντώσεως τῶν τοιούτων ἔργων. Ἄλλ' ὥς ποῦ ἐπὶ τέλους θὰ φθάσῃ ἡ κατὰστασις; Τοὺς Κυθηρίους, ἀνθρώπους κατ' ἐξοχὴν τῆς ἐργασίας καὶ προόδου οἷτινες καὶ εἰς τὰ ἄψυχα ἐβάλλουσι ψυχὴν διὰ τῆς ἀκόλου ἐνεργητικότητος καὶ δραστηριότητος τῶν δὲν δύναται νὰ ἱκανοποιηθῇ ἀρθρογραφία φθορὰς πραγμάτων καὶ προσώπων. Δι' ὅπερ ἐπιτακτικὴ παρίσταται ἡ ἀνάγκη διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου μᾶς καὶ τῶν Κυθηρίων ἢ κατὰπαυσις τῆς ἀγρι τοῦδε ἀρθρογραφίας καὶ ἡ συνδιαλλαγὴ τῶν ἀντιμαχόμενων, ἢ ἐπὶ τὸ αὐτὸ δὲ συνταχόμενοι καὶ συντόνισις ὅλων τῶν προσπαθειῶν καὶ τῶν Κυθηραϊκῶν δυνάμεων μὲ ἕνα ἀντικειμενικὸν σκοπὸν, «τὴν προαγωγὴν τῶν Κυθηραϊκῶν συμφερόντων» ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔγκειται καὶ ἡ προαγωγὴ τῶν Κυθηραϊκῶν δημοσιολογικῶν δυνάμεων. Ἄς παραδειγματισθῶμεν ἀπὸ τῆς Ἑθνικῆς κατεύθυνσιν, ἡ προαγωγὴ καὶ πρόοδος τῆς ὁποίας ἐπαραμύθησεν τὴν συνδιαλλαγὴν καὶ συναδ' ἔχουσιν μὲ τοὺς προαιωνίους τοῦ Γένους ἐχθρούς, καὶ ἄς μὴ ἐμμελῶμεν εἰς φθοροποιὺς ἀρχὰς καὶ οὐσιμὰτα τὰ ὁποία δὲν δύναται νὰ τύχῃ τῆς ἐπιδοκιμασίας οὐδενὸς Κυθηρίου ποιοῦντος τὸν τόπον του. Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει ὁδὸν τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος», ὡς Κυθηρίου καὶ ἐγὼ πονῶν τὸν τόπον μᾶς καὶ ἀσχοληθεῖς κατὰ τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν Κυθηραϊκῶν συμφερόντων ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀγάπη καὶ ἐμπιστοσύνη τῶν συμπολιτῶν μᾶς μὲ ἔταξεν, θεωρῶν οὐστᾶσιν καὶ εὐχὴν ἔχω νὰ ἀπεθύνω πρὸς τὸ ἄρι ἐκδιδόνον περιοδικὸν καὶ τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ τοιαῦτα. Τὴν ἀντικειμενικὴν ἐξέτασιν τῶν Κυθηραϊκῶν πραγμάτων, τὴν εὐγενὴ καὶ ὠραίαν ἐπαγγελματικὴν ἀμύλλαν περὶ τὴν προσφορὰν πλουσιοτέρων καὶ ἐπωφελεστέρας ὕλης εἰς τὸ ἀναγνωστικὸν τῶν κοινῶν καὶ τὴν ἡρωϊκώτερον ἐξυπηρετήσιν τῶν πατριωτικῶν ζητημάτων, τὴν ἀποφυγὴν δὲ ἀρθρογραφικῶν δυναμένων νὰ παραβλάψωσι τὰ Κυθηραϊκὰ συμφέροντα, τὸν συντονισμὸν δὲ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τούτων διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ Κυθηραϊκοῦ δόματος. Ἡ τοιαύτη τακτικὴ ἄς εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ τύχῃ τῆς δημοφύμου ἐπιδόκιμασίας τῶν Κυθηρίων καὶ θὰ συντελέσῃ σπουδαίως ἐπὶ τὴν ἐπιτυχὴ ἔκβασιν τῶν συντελουμένων Κυθηραϊκῶν ἔργων καὶ ἐτέρων τοιούτων.

ΔΙΟΝ. Μ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Η ΘΗΚΗ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΟΡΟΛΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ κ. ΔΩΡΟΘΕΟΥ

Εἰς τὸ περιοδικὸν τοῦτο, ἄρτι ἐμφανιζόμενον, διαβιβάζομεν θεομᾶς εὐχὰς ὑπὲρ εὐτυχίας τοῦ εὐγενοῦς σκοποῦ τὸν ὁποῖον προτίθεται. Εἵμεθα πλέον ἢ βέβαιοι ὅτι οἱ ἐντιϋθεν καρποὶ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ὠφέλιμοι, θὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ὁδηγὸς οὗτινος ἔχει ἀνάγκην ἡ χριστιανικὴ κοινωνία, ὡς τροφὴ τῆς ὁποίας χρήζει ἡ ἀναπτυσσομένη νεότης.

Ἐκ τούτου ἀφορμὴν λαμβάνοντες θὰ ἐπιθυμοῦμεν καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ ἀξιότιμου τούτου περιοδικοῦ νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνατροφῆς τῶν νέων ἐν παιδείᾳ καὶ νοηθείᾳ Κυρίου κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Κατανοεῖ τῷ ὄντι πᾶς τις τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν σημασίαν τοῦ κοινωνικοῦ τούτου κεφαλαίου, ὅπου περιλαμβάνεται καὶ ἀποδίδεται διὰ τῶν ὀλίγων αὐτῶν λέξεων τοῦ Ἀποστόλου. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ νομίσωσιν τινὲς, ὡς νομίζουσι, ὅτι εἶναι ἀπόβλητος ἔκ τούτου πᾶσα μόρφωσις τῶν νέων, πᾶσα σωματικὴ ἀνάπτυξις, τοῦναντίον εἶναι καὶ ἐπιβεβλημένη. Σὺν ταύτῃ ὅμως ἡ κάλλιον εἰπεῖν, πρὸ ταύτης ἡ ψυχὴ τοῦ νέου πρέπει νὰ μορφωθῇ χριστιανικῶς, νὰ ὀπλισθῇ μὲ τὰ ὅπλα τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς

τοῦτίστιν πιστεύειν εἰς τὸν Θεὸν, ἐξ ἧς πίστεως ἀπορρέουσιν ἔργα ἠθικὰ ὡς ἐκφάνσεις καὶ ἀποδείξεις ψυχῆς ἐθριδομένης ἐπὶ βάσεων ἠθικῶν.—

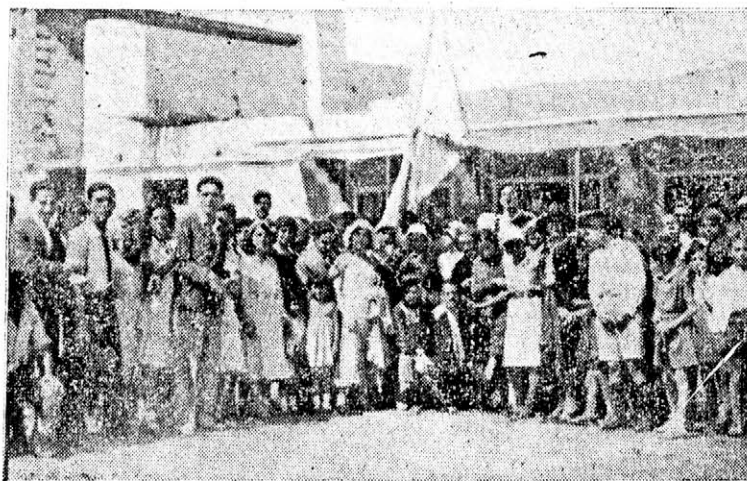
Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι οἱ σημερινοὶ νέοι, αὖριον μέλλοντες νὰ κατευθύνωσι τὰς τύχας τῆς κοινωνίας, ἀποτελοῦσι κεφάλαιον, ἐλπίδι, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ ἀνθρωπότης. Καὶ ἐὰν τὸ κεφάλαιον τοῦ ο εἶναι φανταστικὸν καὶ οὐχὶ πραγματικόν, ἡ δὲ ἐλπίς ἀποδείχθῃ ματαία, ἐκλείπει τότε πᾶσα πρόοδος τοῦ ἀτόμου καὶ ἐν

μόσυνον αἰτῶν ἀπὸ μέρους τῆς κοινωνίας γίνεται διαρκὲς μετὰ σεβασμοῦ καὶ οὕτω ἐν τῷ προσώπῳ τῶν χρηστῶν τέκνων μακαρίζονται οἱ γεννήτορες.

«Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά Σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας, ἀνεφώνησε πρὸς τὸν Χριστὸν ἡ γυνὴ ἐκείνη τοῦ ὄχλου, μακαρίσασα τὴν γεννήσασαν Θεοτόκον. Ἰδοὺ παραδείγματα ζωντανὰ δια τοὺς σημερινούς γονεῖς.

Πρέπει ὅμως νὰ ἐννοήσωσι καὶ οἱ νέοι ὅτι ἐκτὸς τούτων τῶν πλεονεκτημάτων τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ Χριστιανικὴ αὐτῶν μόρφωσις ἔχει ἐπίσης καὶ τὸ πλεονέκτημα τῆς ἀτομικῆς ὠφελείας.

Κι' εἶναι ἄραγε ἀνάγκη νὰ ἐνδιατρούωμεν περισσότερον ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου; Ἐξόφθαλμον εἶναι τὸ ζήτημα. Ὁ σεβασμὸς τῶν ἄλλων, ἡ βαθεῖα ἐκτίμησις, ἡ μεγάλη ὑπόληψις δὲν ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ τυχόν ἐπιστημονικοῦ αὐτῶν καταρτισμοῦ, οὔτε ἐκ τῆς κληρονομίας μεγάλης πατρικῆς περιουσίας, οὔτε ἐκ τοῦ οἰκογενειακοῦ δνόματος, ὅλα αὐτὰ διὰ τὴν ὑγιαίνουσαν κοινωνίαν τίθενται ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ πρὸ τῆς ἠθικῆς μορφώσεως, πρὸ τοῦ μεγαλείου τῆς Χριστιανικῆς ψυχῆς, ἃτινα ἐπισύρῃσι τὸν θαυμασμόν, τὸν ἔπαινον, τὴν τιμὴν, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀκό-

Ὅμας Κυθηρίων φωτογραφηθέντων μετὰ τὴν λειτουργίαν
χάριν τοῦ Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος

(Φωτογρ. Σ. Ψαλιδά)

τῷ συνόλῳ τῆς κοινωνίας. Ἐθνη ἄλλοτε ποτε ὑπάρξαντα καὶ διαδοματίσαντα μάλιστα σπουδαῖον ῥόλον ἐν τῇ ἱστορίᾳ, σήμερον δὲν ὑπάρχουσι, ἀπηλείφθησαν καὶ ἀπὸ τοῦ χάους τῆς γῆς. Μὴ ἀναζητήσωμεν, φίλοι ἀναγνώσταί, τὰ αἷτια τῆς κακοδαιμονίας καὶ τῆς καταστροφῆς ἀλλοῦ εἴμῃ εἰς τὴν ἑλλειψιν ἀνατροφῆς ἠθικῆς, εἰς τὴν ἑλλειψιν ἠθικῶν στοιχείων ἐφ' ὧν ἐμελλε νὰ βασισθῇ ἡ κοινωνία, ἡτις στερουμένη τοιούτων δὲν κατώρθωσε νὰ ζήσῃ.

Μὴ ὅμως δὲν γνωρίζομεν ὅλοι ποῖον κεφάλαιον εἶναι οἱ χρηστοὶ νέοι διὰ τὴν οἰκογένειαν; Ἐὰν διὰ τὴν κοινωνίαν εἶναι ἡ βάσις διὰ τὴν ο' κογένειαν ἐκτὸς τούτου εἶναι καὶ ἡ κορωνίς, τὸ βραβεῖον, τὸ στέμμα. Ἐκ τῆς τοιαύτης ἡ τοιαύτης τῶν νέων ἀνατροφῆς ἡ οἰκογένεια ἐπισύρει ἡ τὴν ἐκτίμησιν, τὸν ἔπαινον καὶ τὸν σεβασμὸν ἢ τοῦναντίον τὴν ἀποστοσφὴν, τὸν ψόγον, τὴν δυσφήμησιν. Οὐδεμία ἄλλη ὑστεροφημία διὰ τοὺς γονεῖς εἶναι ὑψηλοτέρα καὶ διαρκεστέρα ἀπὸ τὴν φήμην τῆς καλῆς τῶν τέκνων ἀνατροφῆς. Παραδίδωσι τὰ δνόματα αὐτῶν οἱ τοιοῦτοι καλοὶ γονεῖς εἰς τὴν αἰωνιότητα καὶ τὸ μνη-

μι μεγαλῆτερά βεβαίως ὅταν συννενοῦται καὶ ἡ θύρωθεν μόρφωσις εἰς τὸ οἰκογενειακὸν ὄνομα. Ὁ πλοῦτος δ' ὕλικός οὐδεμίαν ἔχει ἀξίαν πρὸ τοῦ πλούτου τοῦ πνευματικοῦ καὶ τὸ ὄνομα τὸ ἐφήμερον σκιάζεται ἐντελῶς πρὸ τοῦ αἰωνίου δνόματος, ὅπου κτάται διὰ τῶν ἠθικῶν ἔργων καὶ τῆς ἐπιδείξεως ἠθικοῦ βίου.

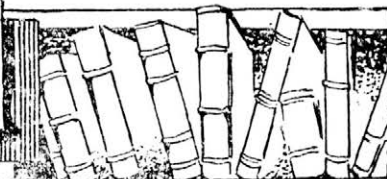
Τὸ ζήτημα ὅμως τοῦτο ἔχει καὶ τὴν ἐτέραν ὅψιν τοῦ καθήκοντος, καθήκοντος ἀνήκοντος εἰς ἄλλους παράγοντας.

Κι' οἱ παράγοντες αὗτοί μᾶς εἶναι γνωστοί. Εἶναι ἡ ἐκκλησία, τὸ σχολεῖον, ὁ ὁίκος, ὁ τόπος. Εἰς αὐτοὺς ἀπόκειται τὸ ἔργον τὸ βαρὺ τῆς ἀναπλάσεως τῆς ψυχῆς τῶν νέων. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀπεσταλμένοι καὶ ἐμπειπιστευμένοι τὴν ἠθικὴν διάπλασιν τῆς κοινωνίας. Ὑγιεῖς κοινωνίαι, προσδεύουσιν κοινωνίαι εἶναι ἐκεῖναι εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἀνωτέρω παράγοντες ἔχουσιν ἐνώσει τὰς ἠθικάς αὐτῶν δυνάμεις καὶ ἔχουσιν ἀφιερῶσαι αὐτὰς εἰς τὴν τοιαύτην ἀποστολήν.

Τότε καὶ ἡ κοινωνία ὄχι προσδεύει ἀλλὰ θριαμβεύει.

Μὴ ζητῶμεν, φίλοι ἀναγνώσταί, τὰ αἷτια τῆς σημερινῆς καταπτώσεως ἄλλα-

ΕΓΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Η ΜΕΛΙΣΣΑ

Ἡ δημοκρατία τῶν μελισσῶν — Πῶς ἀπὸ μέλι γίνεται κερί — Τὰ εἶδη τῶν μελισσῶν — Τραγωδίαί καὶ δράματα μέσα εἰς τὴν κυψέλην τῶν μελισσῶν — Οἱ ἄνδρες... δὲν ἔχουν καμμίαν ὑπόληψιν εἰς τὴν γυναικοκρατίαν τῆς κοινωνίας τῶν μελισσῶν — Πότε μόνον δὲν κεντοῦν αἱ μέλισσαι — Οἱ παρείσακτοι τῆς κυψέλης.

Ἡ Ἀθηναϊκὴ ἐφημερίς «Ἀθηναϊκά Νέα» ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τῶν καθιέρωσαν στήλην μετὰ τὸν τίτλον «Καθημερινὴ Ἐγκυκλοπαιδεία» ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πραγματικὴν ἐκλαίευσιν τῆς ἐπιστήμης. Ἀπορίαι διάφοροι γεννῶμεναι ἐκ τῶν διαφόρων πραγματικῶν τὰ ὁποία καθ' ἡμέραν συναντᾷ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν ζωὴν του λύνονται κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε ἡ μελέτη αὐτῶν ν' ἀποτελῇ εὐχάριστον ἀνάγνωσμα καὶ ταυτοχρόνως νὰ πλουτίζῃ τὰς γνώσεις τοῦ ἀναγνώστου τῶν. Ἀπὸ τὴν στήλην αὐτὴν τῶν φύλλων τῶν 17 καὶ 25 Ἀυγούστου καὶ 1 Σεπτεμβρίου 1931 ἀποσπῶμεν λίαν ἐνδιαφέρον θέμα «Περὶ τῆς Μελίσσης» ἐν τῇ πεποιθῆσαι ὅτι ἐξυπηρετοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας συμπολίτας μας.

Εἰς τὰς μέλισσας ἡ ὁργάνωσις τῶν κοινωνιῶν τῶν εἶναι τοιαύτη, ὥστε ὅλη ἡ δραστηριότης τῶν «ἀτόμων», τῶν μεμονωμένων μελισσῶν, εἶναι ἀποκλειστικῶς ἐστραμμένη πρὸς τὸ δημόσιον «συμφέρον», τὴν res publica, ὅπως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι. Καὶ μολονότι αἱ μέλισσαι μιᾶς κυψέλης ἔχουν τὴν βασιλείαν τῶν, μπορούμε νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν κοινωνίαν τῶν ὡς μίαν δημοκρατίαν, τὴν μεγάλην δημοκρατίαν τῶν μελισσῶν.

Ἡ ἱκανότης τῶν μελισσῶν εἶναι τοιαύτη, ἡ ὁργάνωσις τῶν τόσον ἐξαιρετικὴ, ὥστε πολλὰκις ἀποδίδεται θαυμασμὸς εἰς τὴν «εὐφυΐαν» καὶ τὴν «ἐπιστήμην» τῶν, ἐνῶ τῇ ἀληθείᾳ ἡ ἱκανότης τῶν δὲν προσέχεται παρὰ μόνον ἀπὸ τὸ ἐνστικτον τὸν μεγάλον αὐτὸν ρυθμιστὴν τῆς ζωῆς τῶν ζώων. Δὲν πρόκειται ὁμως νὰ ἐξετάσωμεν ἐδῶ πού τελειώνει τὸ ἐνστικτον καὶ πού ἀρχίζει ἡ ἀντίληψις καὶ ἡ εὐφυΐα.

Ἄς ἀφήσωμεν κατὰ μέρος αὐτὸ τὸ πρόβλημα. Ἐν σχέσει μετὰ τὰς μέλισσας, πολλάκις ἔχει κανεὶς τὸν πειρασμὸν νὰ νομίσῃ ὅτι τὰ ἔντομα αὐτὰ σκέπτονται καὶ λογικεύονται. Γνωρίζομεν ὅτι ἓνα αἰφνίδιον γεγονός, ἓνα ἀπροσδόκητον

συμβάν κάνει τὰς μέλισσας ν' ἀλλάζουν οὐχὲν ὅσον, νὰ μεταβάλλουν τακτικὴν καὶ νὰ φερθῶν γενικῶς, ὅπως θὰ ἔκαναν ἐνώπιον ἐνὸς τυχαίου καὶ ἀπροσδοκίτου γεγονότος, λογικεύόμενα πλάσματα ὡς ἄνθρωποι.

Αἱ μέλισσαι εἶναι πλάσματα τοῦ φωτός καὶ τοῦ ἡλίου, ὅπως λέγουσιν οἱ ποιηταί. Τὸ ρὴ τῶν δὲν εἶναι παρὰ ἡ γῆ καὶ τὸ νέκταρ τῶν ἀνθέων. Δὲν εἶναι ἡ ἴδια τροφή μετὰ τὴν ὁποίαν τρέφονται εἰς τὴν παραμυθία οἱ νύμφες καὶ οἱ νεράιδες; Ὅπως ἡ ξωτικὴς σὲ διάφορα παραμύθια, ἔτσι καὶ αἱ μέλισσαι ἔχουν τὴν βασιλίαν καὶ τὰς προικηλίσσας τῶν, ἔχουν τὰς ἐκουσίας δούλας τῶν ἢ τὰς ἐργάτιδας, ἔχουν τοὺς τεμπέληδες καὶ τὰ παράπτα τῆς ἐργασίας καὶ τῆς κοινωνίας τῶν, τοὺς κηφήνας.

Ζοῦν μέσα εἰς ξωτικά παλάτια — δὲν εἶναι ἓνα παραμυθένιον παλάτι μιᾶς κυψέλης — κατὰ τῶν ὁποίων ἀλλοίμονον! ἐπιπίπτουν κάποτε ἄγριοι ἐχθροί, πρὸς ἀποκρούσιν τῶν ὁποίων αἱ μέλισσαι διαθέτουν ἐξαιρετικὰ μέσα ἀμύνης. Ἔχουν νόμους αὐστηροὺς καὶ ἔριδας καὶ ἀγρίας ζηλοτυπίας. Καὶ ἐπὶ πλέον εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἔχουν τραγωδίας καὶ δράματα αἱματηρὰ, δ' ἀπράττον καθεστὸν ἀληθεῖς δολοφονίας, πού δι' αὐτὰς δὲν εἶναι βέβαια ἐγκλήματα, ἀφοῦ δὲν κάνουν παρὰ νὰ ἐφαρμόζουν πιστῶς τοὺς νόμους πού διέπουν τὴν κοινωνίαν τῶν.

Εἶναι ἱκανοὶ ἀρχιτέκτονες καὶ ἐπιτίθεται οἰκοδόμοι! Εἶναι προικισμένοι μετὰ ἓνα ἐξαιρετικὸν ἐνστικτον, χάρις εἰς τὸ ὁποῖον ἡμποροῦν καὶ εὐρίσκουν τὸν δρόμον τῶν εἰς μεγάλας ἀποστάσεις καὶ ἐπανευρίσκουν τὴν κυψέλην τῶν καὶ εἰσέρχονται ἐντὸς αὐτῆς μετὰ τὴν ἰδίαν βεβαιότητα πού καὶ τὰ πούλια ἐπανευρίσκουν τὴν φωλεάν τῶν καὶ εἰσέρχονται εἰς αὐτήν. Αἱ μέλισσαι ἔχουν ὅρασιν ἐξαιρετικὴν καὶ ἐξαιρετικὰ ἀνεπτυγμένην καὶ τὴν αἴσθησιν τῆς γεύσεως καὶ τῆς ὀσμώσεως καὶ εἶναι τόσον ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν κυψέλην ἢ τὸ σῆνος τῶν, ὥστε ψοφοῦν ἂν τὸ χάσουν ἢ χωρισθῶν αὐτοῦ.

Πῶς ἐσχηματίσθη ἡ σοφὴ αὐτὴ ὁργάνωσις; Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα αἱ μέλισσαι εἶναι τὰ ἀνώτερα ἔντομα μιᾶς τάξεως ἐντόμων πού ἀπὸ μακρῶν αἰώνων ἐξειλισσάντο ὅλον πρὸς τὸ τελειότερον.

Εἰς τὰς ἀρχὰς αἱ πρώται μέλισσαι πρέπει νὰ μὴ διέφεραν καὶ πολὺ τῶν μυῶν πού ἐτρέφοντο μετὰ κρέας καὶ ἀπὸ τὰς μυ-

ας αὐτὰς κατὰγονται, ἀφοῦ ὑπέστησαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον μεταμόρφωσιν, αἱ μέλισσαι πού τρέφονται μετὰ νέκταρ λουλουδιῶν.

Διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ αἱ μέλισσαι, ἔπρεπε νὰ μεταβληθῇ καὶ αὐτὸ ἀκρόν τὸ σχῆμα τοῦ σώματός των νὰ μεταβληθῇ καὶ αὐτὴ ἡ γλῶσσα των καὶ ν' ἀνεπτυχθῇ μέχρι τοῦ σημείου πού κατέστη ἡ ἀληθινὴ μικρὰ ἀντλία μετὰ τὴν ὁποίαν τὰς βλέπομεν ἐφοδιασμένας σήμερον. Ταυτοχρόνως ὁ θύλαξ, πού εὐρίσκειται εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ σώματός των, καὶ μέσα εἰς τὸν ὅποιον βάζουν τὸ μέλι πού τοὺς περισσεύει, προσέλαβε μεγαλυτέρας διαστάσεις. Τὴν ἀπωτάτην ἐξέστην ἐποχὴν πού ἀπὸ τὰς μυῖας ἤρχισαν νὰ διαμορφώνωνται αἱ πρώται μέλισσαι καθε μέλισσα ἐκτίθε τὴν χωριστὴν φωλεάν της, ἀλλ' αἱ φωλεαὶ αὐταὶ ἦσαν τοποθετημέναι πολὺ κοντὰ ἡ μία εἰς τὴν ἄλλην, εἰς τρόπον ὥστε ἕκτοτε ἤδη ἐσχηματίζαν ἓνα εἶδος ἀποικίας. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον αἱ μέλισσαι ἐληρσιάζαν ὅλον ἐν καὶ περισσότερον τὸς φωλεὰς τῶν καὶ τὰς ἀποθήκας τοῦ μέλιτος πού κατασκεύαζαν, ὥς ὅτου εἰς τὸ τέλος, αἱ φωλεαὶ τῶν ἐνωθεύσαι κατέληξαν ν' ἀποτελοῦν μίαν μόνον μεγάλην φωλεάν. Τότε ἐμοίρασαν ἀναμεταξὺ τῶν τὰς ἐργασίας των καὶ τὸ μέλι τους. Μέσα εἰς τὴν κοινὴν κατοικίαν τῶν μελισσῶν εἴτε πρόκειται περὶ μιᾶς κυψέλης κατασκευασθείσης ἀπὸ τοῦς ἀνθρώπων, εἴτε περὶ τοῦ κούφιου κορμοῦ ἐνὸς δένδρου, ἢ καθε ἄλλου φυσικοῦ καταφυγίου, εὐρίσκομεν πάντοτε μίαν μέλισσαν βασιλίαν καὶ μητέραν.

Ὅλοι σχεδὸν αἱ ἄλλαι μέλισσαι τῆς κυψέλης εἶναι τέκνα της καὶ ἀφωσιωμένοι δοῦλαι της. Μία μόνη βασιλίςσα μελισσῶν ἡμπορεῖ νὰ γεννᾷ 3000 ὥν τὴν ἡμέραν, ὥς ὅτου αἱ 60 χιλιάδες ἢ αἱ 80 χιλιάδες τῶν διαμερισμάτων τῆς κυψέλης ἔχουν ὅλα ἀπὸ ἓνα αὐτὸ καὶ ἐν ἀνάγκῃ, ὅταν ἐκκολαφθῇ ἀπὸ τὸ πρῶτον αὐτὸ ἡ μέλισσα, καὶ ἓνα δεύτερον.

Ἐκεῖνο πού καταντᾷ ἀληθινὸν αἰνίγμα εἶναι πῶς αἱ μέλισσαι αὐταὶ ἦλθαν εἰς τὴν κυψέλην των; Πῶς ὑπάρχουν διαμερίσματα ἑτοιμα νὰ δεχθῶν τὰ ὡὰ τῆς βασιλίσσης των;

Ἄς ἀναζητῶμεν εἰς τὴν ἐποχὴν πού ἐγκαταλείποντα τὸ μέρος ὅπου ἐγεννήθη καὶ ἀκολουθομένη ἀπὸ μέγαν ἀριθμὸν θεοκατανιδῶν της, ἡ βασιλίςσα δημοθυγεῖ μίαν νέαν ἀποικίαν, (Ἔπεται Συνέχεια)

χοῦ, ἅς τὰ ἀναζητήσωμεν ἐντὸς ἡμῶν. Θὰ θαυμάσωμεν πράγματι, ἐὼν ἀφωσιωθῶμεν εἰς τὴν Χριστιανικὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν μας. Αὐτὸ εἶναι τὸ εὐέλπι μέλλον τῆς Θεοσελείας καὶ τῆς Πατρίδος. Ἡ βοήθεια τοῦ τέκνου καὶ ἡ συμβολὴ αὐτοῦ εἶναι μεγάλη. Τοῦτο θέλομεν καὶ εὐχόμεθα νὰ ἀποβῇ καὶ τὸ ἐκλεκτὸν τοῦτο περιουτικὸν καὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ ἐπιθυμία ὅλων τῶν ἀναγνωστῶν θέλει πραγματοποιηθῇ.

ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΩ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΒΡΑΧΟΣ ΤΗΣ ΠΑΛΗΟΧΩΡΑΣ

ΤΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ κ. ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΡΥΔΗ

—«Πάμε γιά κανά τριγώνι!»

Ἡ μικρὴ παρέα ξεκίνησε ἀργὰ μὲ τὸ χαρακτηριστικὸ νωθρὸν μένος τῶν τσιριγωτῶν κυνηγῶν—ἀπελπιστικὰ ἐρασιτεχνῶν.

Ὁ ἥλιος εἶχε ἀνατελεῖ ἐκεῖνο τὸ Αὐγουστιάτικο πρωῒ μὲ ἐξαιρετικὴν (χίριν τοῦ Νησιού!) λαμπρότητα καὶ ὁ καταγάλανος οὐρανὸς, καθρεπτιζόμενος ἀντάρεσκα στὸ ἀσάλευτο κρύσταλλο τῆς Μεσογείου, προανήγγελλε μιὰν ἀπ' αὐτῆς τῆς ζέστες, ποὺ λέμε συνήθως, καμῖνια.

Ἄς εἶναι.

Ἡ ὥρα ἦτον ἐξόχως πρωϊνὴ καὶ τοῦλάχιστον πρὸς τὸ παρὸν ἡ δροσούλα καθίστα τὸ ἀνέβασμα τοῦ «φρυδιοῦ» ὑποφερτὸ.

Σὲ λίγο τὰ πόδια, ὀριστικῶς ξεμουδιασμένα, ἐπατοῦσαν μὲ περισσοτέραν αὐτοπεποίθησιν τὴν «πάτριον γῆν», ποὺ θὰ τὴν λέγαμε σωστότερα «πάτριον πέτρα».

Ἀφίσαμε τὸ Καλαμίτσι—ὄνειρον—καὶ κόψαντες ἀπὸ τὸ ἀπότομον φρύδι τῆς Κουφοσπηλιάς, ποὺ δεσπάζει ἐντονα τῆς κλιτύος, ἐπροχωροῦσαμε πρὸς τὸ Μανεσὶ μὲ κατεψυγμένον τὸν Ἅγιον Κοσμᾶ.

Πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας, ζωντανῇ, θὰ ἔλεγεσ ἀωρουμένη, φασμαγορία, μία νεαρά βουκόλος, ἀπεριττὴ μὲν στὴν ξυπολισιὰ καὶ τὴν τσεμπέρα, ἀλλ' ἐπαρκῶς ἐξευλιγμένη κατὰ τὸ εἶδος τῆς λοιπῆς τουαλέτας, ἀνέβαινε τὸν δημόσιο δρόμο, προγκίζουσα τὰ πειθήνια «βούιδα της»:

«Χέ!»

Τὸ ἐκκληκτικὰ βροντῶδες πρόσταγμα τῆς, πολλαπλασιαζόμενον ἀπὸ τὴν ἡχὴ τῆς χαινοῦσης στὰ πόδια της χαδάρας, ἐτάρασσε τόσον ἐνθουσιωδῶς τὴν γύρω ἀπόλυτον ἡσυχίαν, ὥστε στὸ τέλος καὶ μεῖς, χωρὶς ν' ἀποτελοῦμε κατὰ κυριολεξίαν (:) συνέχαιαν τῆς οὕτω προσταζόμενης συνοδείας, ἐκεντριζόμεθα καθ' ἑκάστην σχεδὸν εὐάρεστα.

Τὸ μονοπάτι τῆς πλαγιάς ὅμως ἐλόξευε πρὸς διεύθυνσιν ἀντίθετον πρὸς τὸν δρόμον καὶ μετ' ὀλίγον ἡ ὁπτασία ἐχάθη στὴν καμπή, ἐνῶ τὸ ἐνθουσιωδὲς «Χέ!», ὁλονὲν ἐξιδανικευόμενον ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν, ἐπὶ τέλους ἔσβυσε ἐντελῶς....

Τὶ θὰ ἐνίνετο ἀλήθεια τὸ νεμρώδιον

μέμος μας χωρὶς τὸ ἐγεσθίριον τῆς βοσκοπούλας, ἂν ἔλειπε ἀργὰ καὶ ποῦ καὶ καμμία τουφεκιά, προδίδουσα τὴν δολοφονία πότε ἐνὸς γιγαντιαίου τρούλιτα, πότε μιᾶς κολοσσιαίας ἀσπροκωλίνας!

Ἄς εἶναι.

Ἐπροχωροῦσαμε διαρκῶς πότε ἀναρριχώμενοι καὶ πότε κατακυλῶντες, σπανιώτερα περιπατοῦντες.

Κάποτε ἐπατήσαμεν γῆν Μανεσὶ καὶ μετὰ δέκα βήματα Ἅγιον Κοσμᾶ.

Τὸ ὕψος τοῦ ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης εἶναι τόσον αἰσθητὸ ὥστε θὰ τὸ ἀπεκάλεις ὁροπέδιον, ὅπως καὶ εἶναι, ἂν καὶ αὐτὸ ἐμπρὸς στὸ ὕψος τοῦ ἀπέναντι βουνοῦ δὲν ἦτο.... χαμῆλωμα.

Ἐν τούτοις ἡ μονοτονία τοῦ ἐδάφους δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν χαρμόσυνη ποικιλίαν τοῦ πέριξ τοπίου, τόσον χαριτωμένα ἐναλλασσομένον εἰς βουνοκορφὰς καὶ καταπράσινες πλαγιὰς.

Ἐξαφνα μιὰ τουφεκιά!

Μήπως κανένα.... ἐλάφι;

Μπᾶ, τίποτε ἀπ' αὐτὰ, ἀπλούστατα μιὰ τουφεκιά στὸ μάτι. Τοῦλάχιστον μόνον ἔτσι θὰ ἠμποροῦσε ν' ἀποδοθῇ ἡ κεραυνοβόλος κατάπληξις ποὺ δοκιμάζει κανεὶς μόλις ἀντικρύσῃ τὴν Παληόχωρα ἀπὸ τὸ ὁροπέδιον τοῦ Ἅγιου Κοσμᾶ.

Ἐμπρὸς σου «γχερέμος» ἀπότομος, ἀχανὴς σκουροπράσινης, ποὺ μαγνητίζει, ἀπέναντί σου ἡ Πλαγιά τοῦ Μαύρου Βράχου, ἀπεισιωμένον, σχεδὸν λείον, κατακορύφον, ποὺ σχηματίζει τὴν ἄλλην παράλληλον τῆς βαθύσκιας χαράδρας καὶ στὴ μέση: περήφανο, εὐδυνεῖς, μυστηριώδες, ἀπρόσιτο, ἱλιγγιώδες, ἀπροσπέλαστο μέσα στὸ πέλαγος τοῦ χάους, τὸ ἀκροατήριον τῆς Παληόχωρας: μιὰ γλῶσσα βράχου—βουνοῦ, μὲ παρειὰς ἀπορροῦγας, κομμένες, τρόπον τινὰ, σὰν μὲ γιγάντιο μαχαίρι, κι' ἐπάνω, στὸ πλάτωμα, τὰ ἐρείπια τοῦ Κάστρου τῆς Παληόχωρας.

Δὲν γίνεται—εἶναι γεγονὸς—μεγαλειωδέστερος συντονισμὸς νέκρας καὶ ζωῆς, μεγαλοπρεπεστέρα διατρέφωσις ζωῆς ποὺ πέραςσε καὶ ἄφισε ἴχνη.

Σκύβεις λίγο, ἱλιγγιάς, βγάζεις μιὰ φωνή—ἀ!—καὶ ὁ ἀντίλαλος τοῦ πεταλοειδοῦς βαράθρου τὴν ἐπαναλαμβάνει διανγέστερα καὶ ἡχηρότερα μὲ σπανίαν διάρκειαν ἀπηχίσεως. Καὶ σκέπτεσαι τὶ θὰ γίνεται ἐκεῖ πέρα καμμιὰ ἄγρια, μαύρη νύχτα τοῦ Γενάρη, ὅταν θὰ φυσομανᾷ ὁ βορρῆς καὶ θὰ δολοφύῃ ἡ

θάλασσα στὴν ἄκρη τῆς ρεματιάς, τὴ ζωὴ θὰ ξανατέρνη ὁ πεθαμένος αὐτὸς κόσμος καὶ τὶ μικρὸς καὶ ταπεινὸς καὶ ἡμιθανὴς ἀπὸ θεῖον δέος θὰ αἰσθανθῇ ὁ ἄνθρωπος, ποῦ θὰ ξενυχτωθῇ κατὰ τύχην ἐκεῖ πάνω.

Ὁμολογουμένως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἐπιτυχεστέρα ἐκλογὴ θέσεως γιὰ Κάστρο: ὄχι ἄνθρωπος, ὄχι «ὄχτος», ὄχι κουρσάκος, ἀλλ' οὔτε «χτήμα» δὲν ἀνεβαίνει ἀπὸ κεῖ πάνω.

Κάστρο—Ἀκρόπολις μὲ ἓνα σωρὸ ἐκκλησίαις, τὴν μιὰ κοντὰ στὴν ἄλλη, χωρὶς ἀξιώσεις οὐθιμοῦ, ἀρχιτεκτονικῆς, τοπογραφίας—ἀλήθεια τί ἦθελαν τόσες ἐκκλησίαις σὲ τρεῖς πιδάμες τόπο;

Ἀκουσα κάμποσες «παροιμίες» ἀπὸ πατριῶτες μὰ καμμιὰ δὲν δίδει τὴν ἀκριβῆ ἐξηγήσιν τοῦ φαινομένου.

—Οἱ Παληοχωρίτες ἐπῆρξαν ἀλαζόνες καὶ κακοὶ, ἐξηγήσε κάποιος ἀπὸ τὴν παρέα.

Ἡ ἔπαρσις τῶν δὲν ἐγνώριζε ὅρια καὶ ἔφθανε μέχρι σημείου περιφρονησεως καὶ αὐτῶν τῶν θεῶν.

Ἄνευ ὅτι ἔμπαιναν στὴν ἐκκλησίαν μὲ τὸ ἄλογο καὶ ὅτι, γιὰ νὰ μὴ κατεβαίνουν μάλιστα ἀπὸ τὴν σέλλα, ἦσαν ἐφοδιασμένοι μὲ μακρὰ πειροῦνια, μὲ τὰ ὅποια «ἐπειροῦνίζαν» τὸ ἀντίδωρον τῆς θείας λειτουργίας!.

Καὶ ὡς ἐν συμπεράσματι προσέθεσε:

—«Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἐτιμώρησε: ἔστειλε φωτιά καὶ τοὺς ἔκαψε καὶ ἔκαψε συντομία τὴν Παληόχωραν!»

Εἶναι ὁ συνηθέστερος ἀκούσιος στο Νησί θρύλος περὶ Παληόχωρας καὶ Παληοχωριτῶν.

Ἀλλὰ δὲν ἐξηγεῖ οὔτε τὴν πλησμονὴν τῶν ἐκκλησιῶν, συνηγοροῦσαν ἀπειναντίας ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως περὶ εὐλαβεστέων τῶν Παληοχωριτῶν αἰσθημάτων, οὔτε καὶ τὸ πῶς ἦτο δυνατόν νὰ περᾷ ἄλογον καὶ ἀναβίτης ἀπὸ τῆς μικρῆς πορτοῦλες τῶν ναϊσκῶν καὶ νὰ χωροῦν κάτω ἀπὸ τῆς χαμηλῆς θολωτῆς στέγης τῶν.

Συνήθης ἀσυνέπεια τῶν θρύλων πρὸς τὴν πραγματικότητα.

Τὴν ἰδίαν ἀφθονίαν ἐκκλησιῶν συναντᾷ κανεὶς καὶ στὸ Κάστρο τοῦ Μυλοποτάμου: ἡ ἐξηγήσις λοιπὸν πρέπει νὰ εἶναι πρακτικώτερα.

Ἀσφαλῶς, πρέπει νὰ σκεφθῇ κανεὶς, δεδομένου ὅτι αἱ ἐκκλησίαι εἶναι ἀφιε-

(Συνέχεια εἰς τὴν 14 σελίδα)

Η ΕΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΓΡΗΓ. Π. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Ὁ συνεργάτης μας συμπολίτης κ. Γρηγ. Κασμάτης δικηγόρος ἀναχωρήσας διὰ Κωνσταντινουπόλιν μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν τῇ Βαλκανικῇ Διασκέψει δὲν ἠδυνήθη νὰ μᾶς ἐτοιμάσῃ ἄρθρον τοῦ διὰ τὸ πρῶτον φύλλον, παρεχώρησεν ὅμως ἡμῖν τὸ δικαίωμα ἵνα ἀναδημοσιεύσωμεν τὸ πρὸς ἡμερῶν δημοσιευθὲν εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἑργασία» ἄρθρον τοῦ «Περὶ Ἑνοποιήσεως τοῦ ἰδιωτικοῦ Δικαίου τῶν Βαλκανίων».

1. Εἰσαγωγή

Α. Ἱστορικὸν τῆς πρὸς ἐνοποίησιν κινήσεως

Ἡ συνελθούσα ἐν Ἀθήναις κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1930, πρώτη Βαλκανικὴ Διάσκεψις, υἱοθέτησεν ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου τὴν ἀκόλουθον εὐχὴν.

«Ἡ Πρώτη Βαλκανικὴ Διάσκεψις ἐχουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ προοδευτικὴ ἐνοποίησις τοῦ δικαίου τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν δύναται ἐπίσης νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν χωρῶν αὐτῶν ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως τὸ Συμβούλιον τῆς Διασκέψεως μελετήσῃ τὸ πρόβλημα τῆς προοδευτικῆς ἐνοποιήσεως τοῦ δικαίου τῶν βαλκανικῶν χωρῶν.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τὸ Συμβούλιον τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως, κατὰ τὴν 3ην συνόδον του, συνελθούσαν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπὸ τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1931, ἐδήλωσεν ὅτι «ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνοποίησιν τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, ἀπεφασίσθη, μετὰ βραχείαν ἀνταλλαγὴν γνώμων, νὰ ὑποβάλῃ ἐκάστη ἐθνικὴ ὁμάς σχετικὰ ὑπομνήματα οὕτως ὥστε νὰ παρασκευασθῇ τὸ ἔδαφος πρὸς σύγκλησιν εἰδικοῦ Συνεδρίου νομομαθῶν».

Κατ' ἀκολουθίαν τῆς δηλώσεως αὐτῆς τοῦ Συνεδρίου τῆς Διασκέψεως, τὸ ζήτημα τῆς ἐνοποιήσεως τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, τῶν δυνατοτήτων αὐτῆς καὶ τῶν πρὸς ἐπίτευξιν μέσων εἶναι ἐγγεγραμμένον εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς δευτέρας Διασκέψεως, πρὸ τῆς ὁποίας ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν τὰς ἀκολούθους σκέψεις.

Β. περιεχόμενον καὶ ἔννοια τῆς ἐνοποιήσεως

Πρὸ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος καθ' ἑαυτὸ, πρέπει νὰ ἄρῳμεν κάποιαν δυσαρμονίαν, ὑφισταμένην μετὰ τῆς εὐχῆς τῆς διασκέψεως καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου· ἐνῷ ἡ πρώτη ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐνοποίησιν τοῦ δικαίου τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν ἐν γένει, ἀνευ διακρίσεως ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ δημοσίου τοιούτου ἐσωτερικοῦ καὶ διεθνoῦς, ἡ δευτέρα, περιορίζουσα τὴν ἔκτασιν τῆς ἐνοποιήσεως αὐτῆς δὲν ἀφορᾷ εἰμὴ εἰς τὴν τοῦ ἀστικοῦ δικαίου τῶν βαλκανικῶν χωρῶν. Εἶ-

ναι προφανὲς ὅτι, ἐνῷ ἡ πρώτη ἔκφρασις εἶναι ἀόριστος καὶ λίαν γενικὴ ἡ δευτέρα φαίνεται ὅτι εἶναι πολὺ περιορισμένη καὶ δὲν περικλείει ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τοῦ δικαίου, ἐπὶ τῆς ὁποίας βεβαίως πρέπει νὰ ἐκταθῇ ἡ ἐνοποίησις, διότι πράγματι φαίνεται ὅτι ἀποκλείει τῆς κινήσεως τοὺς κλάδους τοῦ δικαίου τοὺς περισσότερον ἐπιδεκτικoὺς ἐνοποιήσεως, ἐκείνους τῶν ὁποίων ἡ ἀνάγκη τῆς ὁμοιομορφίας εἶναι πλέον ἐκδηλός, δηλαδὴ τὸ ἰδιωτικὸν διεθνὲς καὶ τὸ ἐμπορικὸν δίκαιον· πράγματι παρὰ τὴν πανεπιστημιακὴν ὁρολογίαν εἰς τὰς πλείστας τῶν χωρῶν αἱ διατάξεις τοῦ ἰδιωτικοῦ διεθνoῦς δικαίου ἀποτελοῦσι μέρος τῶν ἀστικῶν κωδίκων καὶ θεωροῦνται ὅτι ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ αὐτοῦ συστήματος ὡς πρὸς τὸ ἐμπορικὸν δὲ δίκαιον, αἱ σύγχρονοι τάσεις, τὴν σημασίαν τῶν ὁποίων ἐνίσχυσαν οἱ Ἑλβετικοὶ Κώδικες καὶ τῶν ὁποίων ἡ τελευταία ἐπιστημονικὴ ἔκφρασις εἶναι ὁ ἀστικὸς Κώδιξ τῆς Σινικῆς Δημοκρατίας, τὸ θεωροῦν ὡς ἀναπόσπαστον τμήμα τοῦ ἀστικοῦ δικαίου. Ἡ τελευταία δὲ αὐτὴ ἀντίληψις εἶναι μᾶλλον σύμφωνος πρὸς τὰ πράγματα τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν ὅπου οὐδέποτε ὑπῆρξε προνομιούχος τάξις ἐμπορευομένων. Κατ' ἀκολουθίαν, καλῶς θὰ ἐρμηνευθοῦν αἱ ἀποφάσεις τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως καὶ τοῦ Συμβουλίου, ἐὰν εἰς τὴν κίνησιν πρὸς ἐνοποίησιν τοῦ δικαίου, δοθῇ ἡ ἔννοια τῆς ἐνοποιήσεως τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐν γένει, περιλαμβάνοντες οὐ μόνον τὸ ἀστικὸν δίκαιον ἀλλὰ καὶ τὸ ἰδιωτικὸν διεθνὲς, ὡς δίκαιον ὀνιμίζον τὰς ἰδιωτικὰς σχέσεις τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῶν ἡμεδαπῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ὡς τοιοῦτο μὴ δυνάμενον νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ δημόσιον δίκαιον, τὸ ἐμπορικὸν δίκαιον καὶ τοὺς λοιποὺς κλάδους, οἱ ὅποιοι καίτοι συνδέονται στενὰ πρὸς τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον ἐχωρίζονται ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀπὸ αὐτοῦ, ὡς τὸ βιομηχανικὸν καὶ τὸ ἐργατικὸν δίκαιον κλπ.

Τοιαύτῃ ἡ ἔκτασις τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, ἐρμηνευομένης καὶ συμπληρουμένης τὴν εὐχὴν τῆς πρώτης Διασκέψεως. Νῦν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ καθορισθῇ ἡ ἀκριβὴς ἔννοια τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ἐνοποίησις τοῦ δικαίου εἶναι τι διάφορον τῆς κωδικοποιήσεως αὐτοῦ· αὐτὴ μὲν συνίσταται εἰς περισυλλογὴν τῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον διεσπαρμένων νομικῶν κειμένων, εἰς συλλογὴν καλουμένην κώδικα, ἐν ᾧ ἐκείνη ἀποβλέπει εἰς τὴν θέσιν νομικῶν κανόνων ὁμοιομόρφων κατὰ πᾶσαν τὴν δεδομένην περιοχὴν. Οὐχ' ἥττον, ἀπὸ πολλοῦ ἐξέλαβον, ἰδίᾳ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ διεθνὲς δίκαιον, τὴν λέξιν κωδικοποίησις εἰς διάφορον ἔννοιαν ἕνεκα τῶν ἐμφανισθέν-

των εἰς τὴν σφαῖραν αὐτὴν πρακτικῶν ἀναγκῶν, οὕτως ὥστε κωδικοποίησις τοῦ διεθνoῦς δικαίου εἶναι ἐν τῇ πραγματικότητι ἡ ἐξαφάνισις τῶν διαφορετικῶν λύσεων, αἵτινες συναντῶνται ἀπὸ χώρας εἰς χώραν.

Ἐν τούτοις ἡ λέξις κωδικοποίησις οὐδ' ὑπὸ τὴν δευτέραν ἔννοιαν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐπὶ τοῦ δικαίου τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν, διότι ἐνθυμίζει εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, τὴν ἔννοιαν τοῦ κώδικος διὰ τὸν ὁποῖον πρὸς τὸ παρὸν δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ζήτημα. Ὡστε ἡ ἔννοια τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς διασκέψεως εἶναι ἡ ἑξῆς: **Ἑνοποιήσις ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τῶν ἰδιωτικῶν δικαίων τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν εἰς τρόπον ὥστε τὰ οὐσιώδη ζητήματα καὶ τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα προβλήματα, τὰ ὁποῖα γεννῶνται ἰδίᾳ ἐκ τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν βαλκανικῶν χωρῶν, νὰ εὐρίσκωσιν εἰς τὰς διαφόρους χώρας τὰς αὐτὰς λύσεις καὶ ἡ νομολογία τῶν δικαστηρίων νὰ περιορίζεται ἐπὶ κανόνων κάπως ὁμοιομόρφων.**

Ἡ ἔκτασις καὶ ἡ ἔννοια τῆς εὐχῆς τῆς πρώτης Βαλκανικῆς Διασκέψεως καὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς συνόδου τοῦ Συμβουλίου ἐξετάσθη οὕτως ἐν συσχετίσει πρὸς τὸ ἱστορικὸν τῆς ἐπισήμου πρὸς ἐνοποίησιν τοῦ δικαίου κινήσεως. Ἀπομένει ἤδη ἡ ἐξέτασις τῶν ἀκολουθίων σημείων.

1) Εἶναι δυνατὴ ἡ ἐνοποίησις τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου τῶν βαλκανικῶν χωρῶν;

2) Ἄν ναί, εἶναι χρήσιμος;

3) Μέχρι τίνος σημείου δύναται αὕτη νὰ ἐξελθῇ;

4) Τίνες αἱ σχέσεις τῆς ἐνοποιήσεως τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου τῶν βαλκανικῶν χωρῶν πρὸς τὴν κίνησιν πρὸς κωδικοποίησιν τοῦ διεθνoῦς δικαίου καὶ ἐνοποίησιν ὁρισμένων θεμάτων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ καὶ τοῦ Παγκοσμίου δικαίου;

Τέλος 5) Τίνα τὰ ἐνδεειγμένα μέσα καὶ ἡ ἀκολουθητέα μέθοδος πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἐνοποιήσεως αὐτῆς;

II. — Αἱ δυναμικότητες ἐνοποιήσεως

Διὰ νὰ ὑπάρξῃ σκέψις ἐνοποιήσεως τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, πρέπει νὰ ὑπάρχουν οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ συνθηकाὶ ὁμοιοι, βαθμοὶ πολιτισμοῦ ἀνάλογοι, προϋποθέσεις τέλος προσδίδουσιν κάποιαν συγγένειαν εἰς τὰ ὑπάρχοντα διάφορα δίκαια, ὀφειλομένην εἴτε εἰς τὴν ὁμοίαν νομικὴν ἱστορίαν, εἴτε εἰς τὸν ἴδιον νομικὸν προσανατολισμόν. Εἶναι δυνατόν νὰ εὐρεθῶν τριοῦτοι ὅροι εἰς τὰ Βαλκάνια;

(Ἐπεταί Συνέχεια)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΕΠΕΤΗΡΙΔΟΣ Δ. ΑΛΒΑΝΑΚΗ

ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

ΚΑΙ Η ΤΥΧΗ ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΕΠΤΑΚΟΣΙΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΕΤΩΝ

(ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΙΣΙΣΤΟΡΗΣΙΣ)

Κατὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Κων)πόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων τὸ 1204, ἀπεδόθησαν εἰς τοὺς Ἑνετοὺς τὰ Κύθηρα μετὰ τῶν λοιπῶν νήσων τῆς Ἑπτανήσου. Τὸ 1207 ἡ Ἑνετικὴ Κυβέρνησις ἀδυνατοῦσα νὰ κατέχῃ ὑπὸ τὴν ἀμεσον κυριαρχίαν αὐτῆς τὰς Νήσους ἔνεκεν τῶν μεγάλων δαπανῶν τῆς συντηρήσεως στόλων καὶ στρατῶν ἐν αὐταῖς, συνήψε συμβόλαια μετὰ εὐγενῶν Ἑγετῶν, εἰς οὓς παρεχώρησεν ὡς φέουδα τὰς νήσους. Κατὰ συνέπειαν τὰ Κύθηρα παρεχωρήθησαν τῇ Μάικῃ Βενιέρῃ, ὅστις ἐγκατέστη ἐν τῇ Νήσῳ ὡς Ἡγεμὼν αὐτῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Μαρκήσιος Κυθήρων». Ἐν τούτοις, ὡς διαχειριστὴς τῆς νήσου διεκρίνετο καὶ τις Ἰάκωβος Βιάρος, ὅστις φαίνεται νὰ ἦτο τοποτηρητὴς τοῦ Βενιέρου. Τὸ πῶς ἡ Νήσος ἐκυβερνᾶτο ἐπὶ τῶν εὐγενῶν τούτων καὶ τὸ τί διεπράχθη ἐν αὐτῇ, δὲν εἶναι τοῦ παρόντος. Μετὰ τινὰ ἔτη, ἐν τούτοις τὸ 1269 ὁ μέγας Δουξ Δικαίριος, Ἕλληγν στρατηγός, ἀφῆρεσε τὰ Κύθηρα ἀπὸ τοῦ Βενιέρου, ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Αυτοκρατορίας. Τὸ δὲ 1303 ὁ Αυτοκράτωρ Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος παρέδωκε τὴν Νήσον εἰς τὸν ἐκ Μονεμβασίας Μονοῦάκην (ἢ Λαμινογιάννην καὶ Εὐδοκιμονογιάννην).

Ἐνεκεν ἐπιγναμίας τῶν οἰκογενειῶν Βενιέρῃ, καὶ Μονοῦάκην, ὁ Βερσιόλας Μονοῦάκην παρεχώρησε τὴν Νήσον ὡς πρῶτα εἰς τὸν δισέγγονον τοῦ προγρηθέντος Ἰακώβου Βενιέρῃ, Μάρκον Βενιέρην. Οὕτως ἐπανήλθον τὰ Κύθηρα εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Βενιέρων. Ἡ οἰκογένεια ὅμως αὕτη εἶχεν ἐγκαταλείψει τὰ Κύθηρα καὶ ἀποκατασταθῇ εἰς Κρήτην.

Οἱ ἐκ τῆς οἰκογενείας ταύτης Βερβολομαῖοι, Νικόλαος καὶ Πέτρος Βενιέροι, κύριοι τῆς νήσου Κυθήρων ἐν Κρήτῃ διαμένοντες, διέταξαν τὴν Κρητικὴν οἰκογένειαν Κασμιάτη νὰ μετοικήσῃ εἰς Κύθηρα, παρεχωρήσαντες αὐτῇ προνόμια καὶ ἀσφάλειαν. Κατήλθον λοιπὸν οἱ Κασμιάται εἰς τὴν νήσον τὸ 1316 καὶ διετέλουν ὡς τοποτηρηταὶ τῶν Βενιέρων. Ἀλλὰ τὸ 1364 οἱ Κρήτες ἐπανέστησαν κατὰ τῶν Ἑνετῶν, συμμετέσχον δὲ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ οἱ Βενιέροι. Ἐνεκεν τούτου ἐκηρύχθησαν ἔκπτωτοι τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐπὶ τῶν Κυθήρων, πλὴν ἐνὸς τοῦ Φραγκίσκου Βενιέρῃ, ὅστις μέινας πιστὸς εἰς τοὺς Ἑνετοὺς διετήρησε τὰ δικαιώματά του καὶ ἐγένετο μόνος κληρονόμος τῆς Νήσου. Οὗτος ἀκλήρος ὢν, κατέλιπε τὴν κυριότητα τῶν Κυθήρων εἰς τοὺς ἐν Ἑνετίᾳ συγγενεῖς τοῦ Βενιέρου. Τούτων ὁ Βλάσιος Βενιέρος κατελθὼν εἰς τὴν Νήσον ἐκυριάρχησεν αὐτῆς πρῶτος, ἐκ τῆς τελευταίας σειρᾶς τῶν δυναστευσάντων ἐν αὐτῇ Βενιέριδων.

Ἡ δυναστεία αὕτη τῶν Βενιέριδων δι-

ήρκεσε μέχρι τοῦ 1530. Κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο αἱ ἐπιδρομαὶ ἐν τῇ Νήσῳ τῶν Τούρκων, πειρατῶν ἰδίᾳ, κατέστησαν συχναὶ καὶ τρομεραὶ. Οἱ Βενιέριδες μὴ δυνάμενοι νὰ ὑπερασπισθῶσιν αὐτὴν, συνεφώνησαν μετὰ τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας ὅπως αὐτὴ ἀναλάβῃ τὴν κυριαρχίαν τῆς Νήσου, λαμβάνουσα ὡς ἀντάλλαγμα τὸ ἥμισυ τῆς ἐπικαρπίας τῶν κτημάτων καὶ τοὺς φόρους τῶν πολιτῶν. Ἡ Δημοκρατία ἐδέχθη καὶ οὕτως ἐγκατέστη ἐπισήμως ἐν τῇ Νήσῳ ὡς ἄμεσος Κυρίαρχος κατὰ τὸ 1530—31. Ἐκτοτε διωρίζετο καὶ Ἑνετὸς Προβλεπτὴς ἐν τῇ Νήσῳ, ὅστις ὑπῆγετο εἰς τὸν τῆς Κρήτης. Πλὴν ἡ κατάστασις αὕτη δὲν ἐτηρήθη ἐπὶ πολὺ, μεγάλῃς συμφορᾶς ἐπελθούσης κατὰ τῶν Κυθήρων. Κατὰ τὸ 1533 ὁ φοβερὸς Τούρκος Νάυαρχος Βαρβαρώνας καταπλεύσας εἰς Κύθηρα, κατέστρεψε τὸν Ἅγιον Δημήτριον (Παληγόχωρον) αἰχμαλωτίσας πάντας σχεδὸν τοὺς κατοίκους τούτου.

Τότε οἱ λοιποὶ Κυθήριοι φοβηθέντες, διεσπάρησαν σχεδὸν πάντες εἰς Μεσσηνίαν, Λακωνίαν καὶ Κρήτην. Ἐμείνουν οὕτως ἔρημος σχεδὸν ἡ νήσος μέχρι τοῦ 1540. Τότε ἡ Μονεμβασία περιέπεσεν εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων, ἡ δὲ Βενετία διέταξε τοὺς Μονεμβασίωτας ν' ἀπέλθωσιν εἰς Κύθηρα, ἵνα μὴ πέσωσιν εἰς χεῖρας τῶν βαρβάρων. Τὸ γεγονός τοῦτο ἐξιστορεῖ ἐπιστολὴ τις τοῦ τότε Μητροπολίτου Μονεμβασίας Μητροφάνους, περιέχουσα σὺν ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς. «Αἱ καὶ μὴ θέλουσα ἡ Γαληνοτάτη Αὐθεντία παραχωρῆσαι Ὑμᾶς (τοὺς Μονεμβασίωτας) καὶ δούλους βορβάρων ποιῆσαι, παρεχώρησε μὲν τοῦ λαβεῖν ἐκεῖνον τὸν ἄθεον τὰς πόλεις οὕτω κενὰς, ἡμᾶς δὲ ἅπαντας εἰς Κύθηρα δέειξεν ἐπανάγειν καὶ μετοικήσειν». Ἐκ τούτου καὶ ἐκ τῆς ἐν Ναυπάκτῳ νίκης τῶν Χριστιανῶν κατὰ τῶν Τούρκων, ἀναβαρρῆσαντες οἱ Κυθήριοι, ἐπανήλθον ἀθρόοι εἰς τὴν Νήσον καὶ δι' ἀναφορὰς τῶν ἐξήτησαν νὰ κανονισθῇ ἡ ἐγγῶρις Κυβέρνησις. Τότε ἡ Ἑνετικὴ Γερουσία διὰ διατάγματος τῆς 27 Ἰουνίου τοῦ 1597, διέταξε τὸν προβλεπτὴν Κρήτης Λουκᾶν Μικιέλην νὰ κανονίσῃ τὰ τῶν Κυθήρων. Οὗτος δὲ διὰ διατάγματός του τῆς 27 Δεβρίου ἰδίου ἔτους ἐγκαθίδρυσε τὸ σῶμα τῶν Εὐγενῶν ἐν τῇ Νήσῳ. Τὸ σῶμα τοῦτο ἀνεδείκνυε τὰς τε Δημοτικὰς καὶ τὰς Δικαστικὰς ἀρχὰς τῆς Νήσου. Δυστυχῶς οἱ εὐγενεῖς συγκεντρώσαντες εἰς χεῖρας τῶν πᾶσαν ἐξουσίαν, ἐξετράπησαν εἰς διαφόρους αὐθαρεσίας καὶ καταχρήσεις, ὧν ἔνεκεν ἐξεργάγη κατ' αὐτῶν στάσις ὑπὸ τῶν πολιτῶν (Ποπολάνων) καὶ τῶν χωρικῶν.

Τῇ ἐπεμβάσει τότε τοῦ τε Προβλεπτοῦ τῆς Νήσου Σεβαστιανοῦ Μαλιπιέρῃ καὶ τοῦ τῆς Κρήτης Γενικοῦ τοιοῦτου Δανιὴλ

Βενιέρῃ, προελήφθησαν μεγάλα κακά, Ἀλλὰ τὰ δικαιώματα τῶν Εὐγενῶν περιωρίσθησαν μεγάλως, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ 1583, ὅποτε ἡ συμπολιτεία τοῦ Ἁγίου Μάρκου (Ἑνετίας) ἀπέστειλεν εἰς Ἑπτάνησον δύο Πατρικίους, οἵτινες πολλὰς ἐλευθερίας παρεχώρησαν εἰς τοὺς Ἑπτανησίους. Ἀλλὰ καὶ πάλιν οἱ εὐγενεῖς εἶχον ἀρκατὴν ἐξουσίαν καὶ πολλὰς διέπραττον καταχρήσεις, ὧν ἔνεκεν ἐξεργάγη γενικὴ ἐν Ἑπτάνησιν στάσις κατ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν Δημοτῶν (Ποπολάνων), ἣτις ἀλγεῖνὰ ἔσχεν ἀποτελέσματα, ἰδίως ἐν Ζακύνθῳ καὶ Κεφαλληνίᾳ.

Ἐν τούτοις ἡ Ἑνετικὴ Δημοκρατία διεξήγαγε πολέμους πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Αυτοκρατορίαν, ἰδίᾳ ἐν Κρήτῃ, ἣτις καὶ περιήλθεν εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων τὸ 1699. Τότε τὰ Κύθηρα ὑπῆχθησαν ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν διοικητικῶς εἰς τὴν Κέρκυραν. Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐσχηματίσθησαν οἱ πρῶτοι Λόχοι τῶν Ἐθελοντῶν Ἑπτανησίων, οἵτινες ἐπολέμουν μετὰ τῶν Ἑνετῶν εἰς διάφορα σημεῖα τῆς Ἑπικρατείας. Εἰς τὸν λόγον τούτων ἀποτελούμενος κατὰ τὰ 3/4 ὑπὸ Κυθήριων, ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν δὲ Βάλδων, ὑπεστήριξε γενναίως τὸ φρούριον τῆς Μεθώνης τὸ 1715. Ἀλλ' ἔνεκεν τῶν πολέμων τούτων, παρέλθον μεγάλως αἱ δυνάμεις τῆς Δημοκρατίας, ἡ δὲ προστασία τῶν Νήσων περιήλθεν εἰς τοιοῦτον ἐλαεινὸν σημεῖον, ὥστε ραγδαίως, ἤδη αἱ διάφοροι πόλεις κατελαμβάνοντο ὑπὸ τῶν Τούρκων, τὴν τύχην ταύτην δὲν διέφυγον καὶ τὰ Κύθηρα.

ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ

Τὸ 1715 ὁ Καπετὰν-Πασᾶς κυριεύσας πολλὰς Ἑλληνικὰς πόλεις κατεχομένους ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν, ἐπήρξατο μετὰ μεγάλου σιόλου κατὰ τῶν Κυθήρων.

Ὁ προβλεπτὴς αὐτῶν Βασιτιανὸς Μαρκέλλος ἔλαβε μέτρα ἀμύνης, ὅπως ὅμως ἀνεπαρκῆ καὶ ἀνίσχυρα. Οἱ Κυθήριοι μικρὰν ἔχοντες πείραν τῶν ἀπειλουμένων δοκιμασιῶν, κατεταράχθησαν. Τὸ πλεῖστον τότε τοῦ λαοῦ ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς συνθηκολογίας μετὰ τῶν Τούρκων. Ἐκ τούτου ἐπῆλθε διαίρεσις τῶν κατοίκων διότι πολλοὶ ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῆς ἐσχάτης ἀμύνης. Κατιδόντες ὅμως καὶ οὗτοι τὸ πάντῃ ἀνωφελὲς καὶ ἀδύνατον τῆς ἀντιστάσεως παρητήθησαν τῶν σχεδίων των.

Τότε ἐστάλη πρεσβεία ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν Ν. Λεβούνῃ, Ἰω. Στάη, Ι. Καλιωνᾷ, Ἀν. Δαρμάρου, Ἰω. Μπελέση καὶ τοῦ πρωτοσυγγέλου Α. Δαρμάρου, (ἀντιλεγουσῶν τῶν οἰκογενειῶν Καλούτση καὶ Λαζαρέτῃ), πρὸς τὸν ἐν Μεθώνῃ παραμένοντα Καπετὰν-Πασᾶν, καὶ συνεφωνήθη νὰ καταληφθῇ ἡ Νήσος εἰρηνικῶς ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους: - (Ἑπταίη Συνέχεια)

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΡΩΣΣΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Η ΦΩΤΙΑ

ΤΟΥ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΥ ΚΑΤΑΕΦ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ ΜΑΡ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Ἡ γυναῖκα τοῦ κομμουνιστῆ Ἑρσκίν πέθανε ἀπὸ κάψιμο.

Καθότανε σ' ἓνα γιαλονέζικο σεντουκάκι μπροστά σ' ἓνα τηγάνι καὶ προσπαθοῦσε μ' ἓνα μπουκαλάκι οἰνόπνευμα στὰ χέρια ν' ἀνάψει στὲς ἀκρὲς τὰ ὑγρά ξύλα. Τὸ σπύρτο κείνο ἀρπαξε ἀσχημα. Τὰ μαῦρα καὶ ἀφθονα μαλλιά τῆς Κάτιας ἀνάκατα μὲ τὸν ψυχρὸ καὶ ἄσπρου καπνὸ, τὴν πεύραζαν πολὺ στὰ μάτια. Ἡ νέα γυναῖκα ἔκλαιε καὶ γελοῦσε μαζὺ, ἀφαιροῦσε τίς φουροζέττες τῶν μαλλιῶν ποὺ κυλούσανε στὸ σβέροχο τῆς καὶ ἔτριβε τὰ φρύδια τῆς ποὺ τίς δίνανε μιὰ σοβαρὴ ἐκφραση πάνω στὰ πολύγωνα γόνατά τῆς ποῦταν σφιγμένα μὲ τὴ φροῦστα τῆς. Τὸ μπουκαλάκι ἀρπαξε στὸ λεπτό. Μιὰ πύρινη κολώνα ἀνέβηκε ἔτσι γρήγορα, ποῦμοιαζε ὅχι σὰν ν' ἀνέβαινε ἀπ' τὸ πύτωμα, μὰ σὰν νὰ κατέβαινε ἀπ' τὴ σκεπή. Σκεπασμένη ἀπ' τίς σπίνθες ἢ κοτσίδα, ὑψώθηκε πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι τῆς σὰν μιὰ βεντάλια ἀπὸ πυρὸξανθα φτερά στρουθοκαμήλου. Ὁ Σίφουνας ἔτριξε. Οἱ γρήγορες φλόγες κρύεψανε τίς κουρτίνες. Ὁ ἀέρας τῆς κἀμαρας σώθηκε σ' ἓνα δευτερόλεπτο. Τὰ τζάμια γίνονται κομμάτια ἀπ' τὴ ζέστη. Οἱ γείτονες μόλις ποὺ προφθάσανε νὰ κατακάτσουνε τὴ φωτιά μὲ σκεπάσματα καὶ νὰ ἐσκάσουνε τὸ ἀναμένο φῶμα τῆς Κάτιας. Ἡ δύστιχη ζοῦσε ἀκόμα ὅταν μιὰ ἄμαξα τὴν πῆγε στὸ νοσοκομεῖο. Ὁ Ἑρσκίν ἦταν στὸ γραφεῖο του.

Μισὴ ὥρα ἀργότερα ἔμπαινε σὰν σίφουνας στὸν προθάλαμο τῆς κλινικῆς. Ἐνας νοσοκόμος προσπάθησε νὰ τὸν σταματήσῃ στὸ πρῶτο σκαλοπάτι. Χαμογελῶντας ἠλίθια ὁ Ἑρσκίν τὸν παραμέρισε μὲ τὸ βρεμμένο μανίκι τοῦ γούνινου χιτωνιοῦ του.

— Ἐπιτρέψτε μου, φώναξε μὲ μιὰ διαπεραστικὴ φωνή. Ἐπιτρέψτε μου.

Χωρὶς ν' ἀκούσῃ τὴν ἀπάντησιν, ὅπως ἦταν παπουτσωμένος μὲ λισπωμένες μπόττες κι' ἓνα γούνινο ἄσπρο σκούφο στὸ κεφάλι του βρεμμένο, σφιγμένος στὴ μέση μ' ἓνα λουρί, ρίχτηκε στὴ σκάλα ἀφήνοντας βρώμικα πατήματα στὰ καθαρὰ σκαλοπάτια. Ὁδηγημένος ἀπ' τὸ ἐνστικτὸ του, βρῆκε ἀλάνθαστα τὴν κἀμαρα ποὺ κοίτονταν ἡ γυναῖκα του καὶ διέκρινε ἀνάμεσα ἀπ' τὴ μισάνοιχτη πόρτα τὸ γιατρό, μὲ ἄσπρη μπλουζά, ποὺ κρατοῦσε στὸ ἀνασηκωμένο χέρι του μιὰ σύριγγα. Μιὰ ἀδελφὴ ἦταν στημένη στὸ προσκέφαλο τοῦ ἄσπρου κρεββατιοῦ. Δυὸ νοσοκόμοι συγκατοῦσανε μὲ δύναμη, σφιγγοντας μὲ δυὸ σεντόνια κατὰ τὸ φουσκωμένο σ' ἓναν ἐπίδεσμο. Ἐνα κομμάτι μπαμ-

πάκι ποὺ κυλιότανε στὸ πύτωμα κάτω ἀπ' τὸ κρεββάτι, ἀνάδιδε μιὰ τόσο δυνατὴ μυρουδιά αἰθέρος, ποὺ ὁ Ἑρσκίν ἄρχισε νὰ μὴ νοιώθῃ καλὰ τὸν ἑαυτὸ του. Σὲ μιὰ στιγμή ὁ γιατρός βγῆκε ἀπ' τὴν κἀμαρα τῆς ἀρρωστης, κλείνοντας τὴ πόρτα πίσω του κι' ἀρπαξε τὸν Ἑρσκίν ἀπ' τὸν ὦμο μ' ἓνα ὕψος θυμωμένο.

— Εἶμαι ὁ ἄνδρας τῆς, εἶπε βιαστικά ὁ Ἑρσκίν. Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε ὅλη τὴν ἀλήθεια..... ἐπιμένω..... ἀφήστε με νὰ πάω κοντὰ τῆς, σὰς παρακαλῶ.

Μιλῶντας, ἀκολουθοῦσε ὑποταχτικά τὸ γιατρό ἀνάμεσα στὸ διάδρομο ποὺ λαμποκοποῦσε.

— Πουχᾶστε, ζεῖ, ἔκανε ὁ γιατρός. Θὰ τίς χύσουμε μορφίνη. Εἶναι μιὰ πολὺ σοβαρὴ περίπτωσις. Δὲν μπορῶ νὰ σὰς ἀφήσω νὰ πάτε κοντὰ τῆς, ἀλλοῦστατα δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα. Ὑποφέρει πολὺ. Εἶναι ὑποχρεωτικὴ μιὰ ἀπόλυτη ξεκουρασιά. Συγγνώμη.

Ὁ Ἑρσκίν ἔβγαλε τὸ σκούφο του, στάθηκε μπροστά στὸν συνομιλητὴ του καὶ τοῦ εἶπε χαμογελῶντας:

— Γιατρέ, συγχωρεῖτε με ἂν ἐπιμένω.. Καταλαβαίνετε, ἔχω μιὰ τέτοια ἀγωνία.... εἶμαι σὲ μιὰ τέτοια κατάσταση.... Ἐλάτε στὴ θέση μου.... Πές τε, δὲν εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνον, δηλαδή, καταλαβαίνω, εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνον..... μὰ θὰ ζήσῃ; μὴ μοῦ κρύβετε τίποτα σὰς παρακαλῶ.

Ξανόρχισε νὰ περπατᾷ μὲ τὸ ὑποταχτικὸ του ὕψος πίσω ἀπ' τὸ γιατρό κι' ὁ ἑαυτὸς του ἀντινακλοῦσε στὴ ριπουλίνα τῶν τοίχων καὶ στὰ μπλὲ καὶ ἄσπρα τετραγωνάκια ἀπὸ φαγέντσα τοῦ πατώματος. Μετροῦσε τὰ σεντεφεντὰ κουμπιά στὴ μπλουζά τοῦ συντρόφου του.

Ὁ γιατρός τὸν ἔφερε σ' ἓνα ἄδειο δωμάτιο ποὺ κρέμουνταν στοὺς τοίχους του μὲ σύρμα κάποια πράγματα ποῦχανε τὴ φόρμα ποδιῶν καὶ χειρῶν, τὸν ἔβαλε κι' ἔκατσε σ' ἓνα ντιβάνι ἀπὸ μαῦρο δέρομα καὶ τοῦ διηγήθηκε μ' ἓναν ἐκτενὴ τρόπο, ὅτι φρονοῦσε ἀναγκαῖον καὶ δυνατὸ νὰ πῇ στὸν ταραγμένο σύζυγο μιὰς γυναῖκας ποὺ ἡ κατάστασὴ τῆς ἦταν ἀπελπιστικὴ. Ἐξήγησε πὼς σὲ περίπτωση ποὺ περισσότερο ἀπὸ ἓνα τρίτο τῆς ἐπιδερμίδας τοῦ ἀνθρώπινου σώματος, ἔχει ὑποστῇ ἐγκαύματα, ἡ λατρικὴ δὲν γνῶριζε σχεδὸν παραδείγματα ποὺ ὁ ἀσθενὴς ἐπιζεῖ. Ἐν τούτοις, αὐτὴ τὴ φορὰ, ἦταν ἀκόμα δύσκολον νὰ προσδιορίσουνε πὺς μέρος τῆς ἐπιδερμίδας ἔχει προσβληθῇ, ἐπίσης ἦταν πρόωρον νὰ συμπεράνουνε τί μποροῦσε νὰ γίνῃ. Κι' ὅμως, ἡ πρώτη βιαστικὴ ἐξέτασις τῆς ἀρρωστης, ἀπέδειξε πολυἀριθμητὰ ἐγκαύμα-

τα, ἐπομένως δὲν μπορεῖ τίποτε νὰ ἐγγυηθῇ. Ἐν πάσει περιπτώσει θὰ ληφθοῦν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. Ἐξ ἄλλου....

Ἦθελε νὰ προσθέσῃ ὅτι λένε σὲ παρόμοιες περιστάσεις: Γιὰ τὴν ἀδυναμία τῆς ἐπιστήμης καὶ γιὰ τὸ θαῦμα. Κόπταγε τὰ κακωμένα, ζαλισμένα, ἔξυπνα, πυρὰ σὰν τοῦ τραγοῦ μῦτια τοῦ Ἑρσκίν, ἀναστένανε καὶ δὲν εἶπε τίποτα περὶ.

Εἰθὺς ὁ Ἑρσκίν χαμήλωσε τὰ μάτια, ἔλυσε τὴ ζώνη του, ἔβγαλε τὸ γούνινο χιτὼν τοῦ κι' εἶπε σιγανὰ πὼς δὲν θ' ἀφῆνε τὸ νοσοκομεῖο, πὼς θ' ἄμενε κοντὰ στὴ γυναῖκα του ὡς τὸ τέλος. Ὁ γιατρός ἀνασήκωσε τοὺς ὦμους. Ἀμέσως μεταφέρανε στὸν Ἑρσκίν μιὰ μπλουζά κι' ἔτσι ντυμένος σι' ἄσπρα κατέβηκε στὸ τηλέφωνο. Κάλεσε τὴν ὑπερεσία τῆς προπαγάνδας, ἀνῆγγελε τὸ δυστύχημά του, δικαιολογήθηκε καὶ παρακάλεσε ν' ἀναβάλλουνε τὴν ἡμερομηνία τῆς παράδοσης τοῦ ἀρθροῦ ποὺ ἔγραφε γιὰ μιὰν ἀντιθηρησκευτικὴ συναγωγή.

Μπαίνοντας γιὰ πρώτη φορὰ στὴ γυναῖκα του ὁ Ἑρσκίν, συνάντησε στὴν εἴσοδο τὴ νοσοκόμα ποὺ κρατοῦσε ἓνα πῆλινο κουβὰ. Ἐρριξε μέσα κεῖ μιὰ ματιά. Σ' ἓνα ξανθοκόκκινο νερὸ, ἀνάμεσα σὲ στουπώματα βρεγμένα καὶ κομμάτια γίζες κολυμποῦσανε τοῦφρες μαύρα μαλλιά, καμμένα, ἀγνωρίστα. Τὰ μαλλιά τῆς Κάτιας συλλογίστηκε ὁ Ἑρσκίν καὶ ἔαφνον ἔννοιωσε γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ του, μὲ μιὰ διαύγεια ἀνυπόφορη, τὴ φρίκη κείνον ποὺ συνέβαινε.

Πέντε μέρες μετὰ, ἡ Κάτια πέθανε.

Βρώμικος, ἀχτένιστος, ἀξούριστος, ὁ Ἑρσκίν ποὺ εἶχε ξεσυνηθίσει τὸ φρέσκο ὕψος, ἐξασθετισμένος ἀπὸ πέντε νυχτῶν ξαγρύπνια, ἠλίθιος ἀπ' τὸ δυστύχημα ποὺ δὲν καταλάβαινε ἀκόμα, ἀκολουθοῦσε ξεσκουφωτὸς τὴ νεκροφόρα ποὺ πῆγαινε τὴ γυναῖκα του ἀνάμεσα ἀπ' τὴ πόλη πάνω σ' ἓνα γκριζο χιόνι. Μιὰ ρόδα μανῆρη, ἴσα σχεδὸν μὲ τὸ μπῶι του, μὲ ἄσπρες ἀχτίνες ἀροκυλοῦσε. Χώρια ἀπ' τὴ ρόδα κείνη καὶ τὴν ἄκρη μιὰς κόκκινης κορδέλας κορμασμένης σ' ἓνα στέφανον, ποὺ ποῖος ξέρει ἀπὸ ποῖον ἦταν σταλμένο, σχεδὸν κοιμισμένος, δὲν ἔβλεπε τίποτε καὶ δὲν σκεπτότανε ὅτι εἶχε γίνει. Οἱ περαστικοὶ στεκόντουσαν μὲ περιέργεια γιὰ νὰ δοῦνε τὸν νυσταγμένο κι' ἔρημον κείνον ἄνθρωπον, ποὺ ἀκολουθοῦσε τὴ νεκροφόρα δίχως παπὰ καὶ ψάλτες. Μερικοὶ κάνανε τὸ σταυρὸ τους.

(Ἐπεται Συνέχεια)

(Συνέχεια ἐκ τῆς 10ης σελίδος)

ρωμέναι εἰς διαφόρους ἀγίους θὰ συν-
βαίνε τὸ ἔξῃς:

Κάθε φορὰν, ποὺ τὸ Νησί ὑφίστατο
τὴν προσβολὴν τῶν τρομερῶν, τοῦ και-
ροῦ ἐκείνου κουρσάρων, οἱ δυστυχεῖς
Τσιριγῶται ἔσπευδαν τὰ ζητοῦν κατα-
φύγιον εἰς τὰ Κάστρα.

Καὶ τότε, ἐφορᾶζοντες πιθανῶς κάθε
ἱστορικὴν ἡμέραν ἐπιτιχοῦς ἀμύνης καὶ
ἀπαλλαγῆς τῶν ἀπὸ τῶν ἐπιδρομέων,
ἔκαμαν «τάμια» καὶ ἔκτιζαν, εἰς εὐγνώ-
μονα μνήμην, τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἐκά-
στοτε ἀγίου, «ποῦ ἔβαλε τὸ χέρι του» καὶ
ἐσώθησαν ἀπὸ τὸν κίνδυνον καὶ φρσι-
κὰ τὸ «τάμια» ἔξετελείτο μέσα στὸν
τόπον τῆς σωτηρίας.

(Εἶναι καὶ αὐτὸ μία εἰκαστικὴ ἐκδο-
χὴ ποὺ δίδομε μὲ ὅλας μας τὰς ἐπιφυ-
λάξεις, ὅχι ὡς ἱστορικὸς (;) ἀλλ' ὡς
φαντασιοκόπος).

Ἐχῶ λίγο τὴν ιδέαν ὅτι μὲ τὴν σχε-
τικὴν καθαρότητα τῆς γλώσσης, οἱ Τσι-
ριγῶται—οἱ πραγματικὰ ντόπιοι—διετί-
ρησαν καὶ τὸν ἀταβισμόν τους πολὺ ἔν-
τονα.

Ἀπόδειξις εἶναι καὶ αὐτὸ ποὺ προ-
ανεφέραμε, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ μίαν
χαρκτηριστικὴν ἐπανάληψιν τοῦ Ὀμη-
ρικοῦ θρύλου, διαβλέποντος εἰς κάθε
πολεμικὴν ἐνέργειαν τῶν θαυμασίων
πολεμιστῶν του καὶ τὸν ὀλύμπιον δάκτυ-
λον κάποιου Θεοῦ....

Δὲν πρόκειται νὰ παρασπρώξωμε τὰ
πράγματα καὶ οὔτε νὰ ἀσεβήσωμεν πρὸς
τὸ ἀρχαῖον θαῦμα, ἀλλὰ πῶς νὰ μὴν
εἰποῦμε ἔτσι ἀπλᾶ, διηγηματικά ὅτι καὶ
ἡ Παληόχωρα εἶναι μιὰ, μικρὴ ἔστω ἀ-
πείρητη, Ἀκρόπολις μετὰ τοὺς ναῖσκους τῆς;

Ὁ Μαῦρος Βράχος τῆς Παληόχωρας
εἶναι ἡ σφραγὶς τῆς μοναδικῆς μεγαλο-
πρεπείας καὶ ἀγριότητος τοῦ τοπίου.

—Νὰ καὶ ἡ ἀετοφωλιὰ τοῦ Μαύρου
Βράχου!—μὰς ἔδειξε ὁ ντόπιος τῆς παρέ-
ας—μὰ φαίνεται πῶς ἀπ' ἐδῶ καὶ κάμ-
ποσα χρόνια ἐγκατελείφθη ἀπὸ τοὺς ἑ-
τεοὺς τῆς.

Ἀετοφωλιὰ, μάλιστα, ὁ βασιλεὺς τῶν
αἰθέρων δὲν ἠμποροῦσε νὰ βρῇ καταλ-
ηλότερο παλάτι, ἀριστοκρατικώτερον
συνοικίαν γιὰ τὰ ἰδιαίτερα ἐνδιατήμα-
τά του.

Κάποτε ἄφισαν ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ
Μαύρου Βράχου (ὅπου φθάνει κανεὶς
ἀπὸ πίσω μετὰ πολὺν κόπον καὶ κοπιώδη
πορείαν μέσα ἀπὸ βουνὰ καὶ λαγκάδια)
συνέχισε ὁ ξεναγὸς μας—ἓνα ἀγριοκάτ-
σικο γιὰ δοκιμὴ, μὰ δὲν μπόρεσε νὰ κα-
τέβῃ.

Μὲ τὰ πρῶτα βήματα γλύστρησε, ἔ-
χασε τὴν ἰσορροπία καὶ κατακυλῶντας—
νὰ, σὰν αὐτὴ τὴν πέτρα, ποὺ ρίχνω τώ-
ρα ἐγώ, ἔξεσφενδονίσθη, στροφιλιζόμε-
νον, στὸ κενόν.

«Ἐκαμε, δὲν ξέρω πόσα λεπτὰ ὥσπου
νὰ πέσῃ μέσα στὴν ρεματιά: τὸ ἤϊραν
σζασμένο σὰν ρόδι.....»

Ἐνα αἰσθημα φρίκης σὲ καταλαμβά-
νει ἀκούσια καὶ ὁ ὑπόκωφος γδοῦπος
τῆς μεγάλης πέτρας, καθὼς κατακυλά-
ει στὸ κενόν, μοιάζει λιγάκι σὰν ἐπανά-

ληψις τῆς φρικτῆς τραγωδίας τοῦ ἀγρι-
μοῦ.

Ἡ φαντασία πέρνει δρόμο.

Εἶναι μεσαίων.

Τὸ Τσιρίγιο εἶναι τιμᾶριον μᾶς οἰκο-
γενείας εὐγενῶν, οἱ Τσιριγῶται δούλοι
τῶν τιμαριούχων καὶ ἡ Παληόχωρα
στῆς δόξης τῆς.

Ὁ «αὐθέντης» εἶναι σκληρὸς, τὰ θέ-
λει ὅλα δικὰ του: καὶ τὴν γῆν καὶ τοὺς
καρπούς τῆς γῆς καὶ τοὺς τσιριγῶτες
καὶ τὰ σπῆτια των καὶ τὰ παῖδιά των
καὶ τῆς γυναῖκες των καὶ τὰ κορίτσια
των..... ὅ λ α ! !

Ὁ τσιριγῶτης εἶναι καλὸς, καθ' ὑ-
περβολὴν «παθητικὸς», ἀφάνταστα ἀ-
νεκτικὸς.

Ἄλλωστε καὶ πῶς νὰ εἶναι διαφορε-
τικὸς;

Ἀπὸ ποιὸν καὶ πῶς νὰ μάθῃ νὰ εἶ-
ναι ἐπαναστάτης;

Τὸ Νησί ἀπομεμονωμένο καὶ δύσκο-
λα προσιτὸ, στερεῖται κάθε ναυτικῆς
κινήσεως ποὺ ἔχει ξυπνήσει τὰ ἄλλα νη-
σιά.

Ἄλλοτε τὸν ἀρχαῖο καιρὸ, ὅταν τὸ
ἔλεγαν Κύθηρα, μάλιστα ἦτον σπουδαῖο
καὶ μάλλον γι' αὐτὸ διαρκῶς Ἀθη-
ναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ τώρα ἀκό-
μη οἱ Ἑνετοὶ τὸ ἐποφθαλμοῦν «γιὰ
τὴν ἔξαιρετικὴν θέσιν του».

Ἄλλ' ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ μέχοι
τῆς κοινωνικῆς ἀπονεκρώσεως, ποὺ τὸ
μαστιτίζει, εἶναι μεγάλη διαφορὰ.

Λοιπὸν μιὰ μέρα γεννήθηκε στὸ Νη-
σί καὶ ἓνας Τσιριγῶτης μὲ ψυχὴν ἐπα-
ναστάτου.

Μεγάλωσε, θέρωσε καὶ ἡ ὑπερηφά-
νεια καὶ ζωηρότης του πολλὰς φορὰς ἔ-
καμαν τὸν «ἀφέντη» νὰ στραβομουτσου-
λιάσῃ. Ἀλλὰ ἔλα πῶς ἦτον χειροδύνα-
μος, ἔξυπνος καὶ τολμηρὸς, ἀκάματος
ἐργάτης καὶ ἀφθαστος πολεμιστῆς: ἦ-
τον χρήσιμος, μὲ ἄλλα λόγια.

Ὅταν ὅμως κάποτε γνώρισεν καὶ αὐ-
τὸς τὴν ἀγάπην, τότε αἰσθάνθηκε πῶς
βαθεῖα τὴ σκλαβιά, ἔπρεπε νὰ πάρῃ
τὴν ἄδεια τοῦ ἀφέντη γιὰ τὸ γάμο.

Πῆρε τὸ κουράγιο του καὶ πῆγε.

Πῶς; ἤθελε νὰ παντρευτῇ; ἔκανε ὁ
ἀφέντης.

Χμ! βέβαια γιὰ ὅχι;

«Ὁ νέος ἦτον καλὸ παλλικάρι, νὰ
παντρευτῇ, ἀλλ' ὑπὸ τὸν συνήθη ὄρον
ἡ πρώτη βραδύα τῆς κοπέλλας θὰ εἶ-
ναι τοῦ ἀφέντη».....

Μ' αὐτὸ ἴσα-ἴσα εἶναι ποῦ δὲν γινό-
ταν.

«Ἄ, αὐτὸ, ὅχι, δὲν γίνεται», εἶπε μὲ
θάρος ὁ νέος.

—Ὁ νέος δὲν εἶναι «παθητικὸς»,
σὰν τὸν πατέρα του, ποὺ τὰ κατὰφερε,
ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ν' ἀμφιβάλλῃ
γιὰ τὴν γνησιότητά του..... οὔτε ἀνεκτι-
κὸς, σὰν τοὺς συχωριανοὺς του.....

—Ἀὐτὸ δὲν γίνεται» ἐπανελάβε ὁ
νέος.

Χμ! Καὶ πῶς θὰ γίνῃ τὸ ἄλλο, σκε-
πτόταν ὁ ἄρχοντας.

Θὰ κάνωμε μιὰ τόσο κακὴ ἀρχὴ καὶ

θὰ δημιουργήσωμεν ἓνα τόσο δυσάρε-
στον προηγούμενον;

Καὶ ὕστερα τὸ κορίτσι εἶναι ὁμορφο
καὶ φρέσκο σὰν τὰ «κρύα νερά».

Μὰ ἔλα ποὺ τὸ βλέμμα τοῦ ἔξαιρετι-
κοῦ Τσιριγῶτη δὲν χωρατεύει, μὰ ἔχει
κάτι περιέργες λάμψεις σὰν τὸ λεπίδι
καλοακονισμένου τσεκουριοῦ....

Ὁ ἀφέντης καταφεύγει στὴν πολιτι-
κή.....

—Λοιπὸν, ἂν εἶσαι παλλικάρι ἄξιο
γιὰ τὴν κοπέλλα, θὰ τὸ ἀποδείξῃς τὴν
Κυριακὴν μετὰ τὴν ἐκκλησίαν.....»

—Μετὰ χαρὰς, ἀφέντη».

Ξημέρωσε ὁ Θεὸς τὴν Κυριακὴν.

Οἱ ἐρωτευμένοι περιμένοντας τὴν δο-
κιμασίαν τοῦ ἀφέντη, ἀκτινοβολοῦσαν ἀ-
πὸ ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν στὴν παλλικα-
ριὰ καὶ τὸ θάρρος των.

Οἱ γέροι γονεῖς ὅμως καὶ οἱ συχωρι-
ανοὶ ἔτρεμαν ἀπὸ ἀγωνίαν, γιὰτὶ ἤξευ-
ραν τὶ θὰ εἴπῃ σκληρότης παληοχωρί-
τη ἄρχοντα.

Ἄς εἶναι, ἐπὶ τέλους φθάνει καμμιὰ
φορὰ ὁ ἄρχοντας καβάλα στὸ ἀλόγῳ
του.

Κυττάει τὸ κορίτσι, κυττάει τὸ νεῖο,
κυττάει τοὺς χωριανοὺς...

Μιλιά, οὔτε ἀνάσσα, ἡσυχία νεκρικὴ,
μόνο τὸ κόρασμα ἐνὸς κοραριοῦ ποὺ
περνοῦσε ἐκείνη τὴν ὥρα ἀντήχησε ἀ-
παίσια.

—Κακὸ σημάδι! Ἀγίε μου Νικόλα».

—Χὰ! Χὰ!»

Τὸ γέλοιο του ἀκούστηκε σκληρὰ μὰ
φρεντικά γιὰτὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς στιγμῆς
τὸν εἶχε καὶ αὐτὸν ἐπηρεάσει.

—Λοιπὸν, νεῖε, ἀφοῦ τὰ θέλῃς ὅλα
δικὰ σου....

Σταμάτησε. Μιὰ στιγμὴ δίστασε: νὰ
τοὺς ἀφίσῃ ἢ ὅχι; μὰ εὐθὺς ἡ σκληρό-
της του ὑπερίσχυσε.

—Ἀφοῦ τὰ θέλῃς ὅλα δικὰ σου....

Σταμάτησε καὶ πάλι γιὰ νὰ ἀπολαύ-
σῃ τὴν κορυφωμένη ἀγωνία τοῦ ἀκρο-
ατηρίου του.

—Λοιπὸν, δίνω διαταγή: νὰ πάρῃς
στὴν ἀγκαλιὰ σου τὴν κοπέλλα καὶ νὰ...
(ἄλλη ὀλιγόστιγμη παύσις) καὶ νὰ κατέ-
βῃς τὸ Μαῦρο βράχο.....

«Μόνο ἔτσι θὰ γίνῃ ἡ κοπέλλα κα-
ταδικημένη σου.....

Μιὰ ἱαχὴ ὁμόβρονη, ἓνα ἄ! φρίκης
καὶ ἀνίσχυρης ἀπελπισίας λὲς καὶ βγή-
κε ἀπὸ ἓνα στόμα.

Νὰ κατέβουν τὸ Μαῦρο βράχο; μὰ
αὐτὸ ἦτον ἀσφαλὲς καὶ βεβαία καταδί-
κη εἰς θάνατον.

Οἱ γονεῖς καὶ οἱ χωριανοὶ ἔτρεξαν καὶ
περικύκλωσαν τοὺς δύο νέους, ποὺ ὠ-
χροὶ, εἶχαν μείνει ἀποσβλωμένοι: καὶ
ἄρχισαν τὰ παρακάλια.

—Ἄστε, παιδιὰ μου, παρατήστε τὴν
ἀγάπην σας.

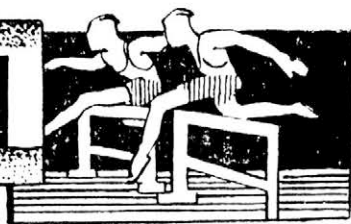
«Κάλλιο μὴν παντρευοῦστε παρ' αὐ-
τὸ ποῦ σὰς ἐζητᾷει.

«Λυπηθῆτε τὰ νειάτα σας καὶ τὰ γε-
ράματά μας».

Ὁ νέος ἐδίστασε πρὸς στιγμὴν: μή-
πως εἶχε καὶ τὴν εὐκολίαν νὰ φύγῃ ἀπὸ
τὸ νησί, μήπως καὶ γιὰ νὰ ταξιδέψῃ δὲν

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Θεωρούμεθα ευτυχείς εξασφαλίσαντες μετά των λοιπών πολιτίμων συνεργατών μας και την συνεργασίαν ἐπὶ τῆς «Αθλητικῆς ζωῆς» τοῦ κ. Γεωργ. Ἀνδριανοπούλου δικηγόρου καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» Πειραιῶς.

Εἶναι γεγονός ὅτι ὁ συνεργάτης μας οὗτος δὲν κατάγεται ἀπὸ τὴν νῆσον μας οὐχ' ἦττον ἐπεδιώξαμεν τὴν συνεργασίαν αὐτοῦ τὸ μὲν διότι εἶναι ὁ ἀρμοδιώτερος διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἀθλουμένης νεότητος τῆς νήσου μας τὸ δὲ διότι ἡ φήμη τούτου καὶ ἡ εὐγένειά του ὡς ἀνθρώπου καὶ παίκτη κατέστησαν γνωστὸν ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν ἐπιστολὴν του δι' ἧς δικαιολογεῖ τὴν μὴ ἀποστολὴν ἄρθρου του διὰ τὸ πρῶτον φύλλον.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1931

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ἀπαντῶν εὐχαρίστως εἰς τὴν ἀπὸ 22 Ὀκτωβρίου ἐπιστολὴν Σας γνωρίζω ὑμῖν ὅτι ἀποδέχομαι τὴν γενομένην μοι τιμὴν τῆς συνεργασίας εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ὑμῶν ἐκδιδόμενον περιοδικὸν «Κυθηραϊκὸς Κήρυξ» ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀθλητικὴν στήλην.

Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου δὲ φύλλον τοῦ περιοδικοῦ Σας θέλω σὰς δίδει ἄρθρα μου κατὰ μῆνα σχετικῶς μὲ τὸ

ποδόσφαιρον, μὴ δυνάμενος, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου, ἔνεκεν τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀσχολιῶν μου, νὰ σὰς ἱκανοποιήσω ἀπὸ τοῦ πρῶτου φύλλονος.

Ἐπὶ τούτοις παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήριά μου διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ Σας καὶ τὰς εὐχὰς μου διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ διὰ τούτου ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ.

Με ἐκτίμω

Γ. Ἀνδριανόπουλος

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΘΛΗΤΑΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ἐμφερούμενοι ἀπὸ φίλαθλα αἰσθημάτων καὶ παρακολουθῶντες τὴν ἀθλητικὴν κίνησιν ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος αἰσθανόμεθα θλίψιν πραγματικὴν ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ ὅτι οἱ ἐν τῇ νήσῳ μας ποδοσφαιρικοὶ σύλλογοι εὐρίσκονται ἐν παρακμῇ.

Ὁ «Κυθηραϊκὸς Κήρυξ» ἐμφανιζόμενος μὲ πρόγραμμα ἀποκλειστικὸν νὰ δώσῃ ὠθησὶν πρὸς τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πρόοδον τῆς νήσου μας δὲν παρέλειψε καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Διὰ τῆς ἀθλητικῆς στήλης θὰ προσπαθίσωμεν νὰ τονώσωμεν τὸ πρὸς τὸν ἀθλητισμὸν αἶσθημα τῶν ἀθλητῶν μας δίδοντες πᾶσαν πληροφορίαν ἢ συμβουλὴν ἢ ὅποια ἡθέλεν ἐξυπηρετήσῃ αὐ-

τοὺς καὶ τοὺς ἐν Κυθήροις συλλόγους. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπεδιώξαμεν καὶ ἐπετύχομεν τὴν συνεργασίαν τοῦ κ. Γ. Ἀνδριανοπούλου καὶ ἄλλων εἰδικῶν.

Ἐπίσης διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀθλητῶν μας συνεβλήθημεν μὲ τὸν ἐν Πειραιεὶ οἶκον «Ν. Πανοπούλου καὶ Σ. Ἀσπρογράφου» (Γωνία Γεωργίου Α' καὶ Κουντουριώτου ἐν Πειραιεὶ) ἀθλητικῶν εἰδῶν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπ' εὐθείας οἶεν τῇ νήσῳ μας σύλλογοι, ἢ δι' ἡμῶν δύνανται ν' ἀπευθύνονται διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀφορώσαν τ' ἀθλητικὰ εἶδη τῶν. Οἰανδήποτε παραγγελίαν τῶν ὁ οἶκος οὗτος θὰ ἐκτελῇ ταχύτατα καὶ εἰς τὰς τιμὰς θέλει γίνεσθαι σχετικὴ ἐκπτώσις.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ προσπάθειά μας αὕτη θὰ ἐκτιμηθῇ παρὰ τῶν φιλοτίμων ἀθλητῶν τῆς νήσου μας πρὸς τοὺς ὁποίους δίδομεν τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι μετ' οὐ πολὺ θὰ ἀναγγεῖλωμεν καὶ τὴν καθοδὸν ὁμάδος τοῦ Πειραιῶς εἰς Κῦθηρα δι' ὁρισμένας συναντήσεις.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
Ν. ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ & Σ. ΑΣΠΡΟΓΡΑΦΟΥ
ΓΩΝΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' & ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΟΥ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
Ἀπαντὰ τὰ εἶδη ἀθλητικῶν
Ὑποδήματα, Κάλτσες, Φανέλλες,
Φούτ-μπώλ κ. λ.

ἐπρεπε νὰ πάρῃ τὴν ἀδεια τοῦ ἀφέντη. Σκύβει στὸ κορίτσι καί:

— «Τὶ θέλεις;» τὴν ρωτᾷ.

— «Τὸ Μαῦρο Βράχο!» λέει ἐκεῖνη.

— «Πᾶμε λοιπό!»

Οἱ χωριανοὶ διατάχθησαν νὰ μείνουν στὴν Παληόχωρα καὶ τὸν Ἅγιο Κοσμά θὰ εἶχαν θεωρεῖον πρώτης σειρᾶς.

Οἱ νέοι γονάτισαν μπρὸς στοὺς γέροντες γονεῖς καὶ πῆραν τὴν εὐχὴ τους, κατόπιν τὸ παλλικαριὸ σήκωσε στὰ σπιβαρὰ του μπράτσα τὴν ἀγαπημένην του σὰν νᾶταν πούπουλο καὶ, μπρὸς ὁ ἀφέντης μὲ τὸ ἄλογο, πίσω αὐτοὶ πῆραν τὸ μονοπάτι τῆς λαγκαδιᾶς ποῦ τραβοῦσε πρὸς τὴν ἀπέναντι κορυφῇ τοῦ Μαύρου Βράχου, ἔτσι θάχαν μιὰς ἢ δύο ὥρων ζωὴ νὰ τὴν ζήσουν μαζί...

Σὰν ἐφάνηκαν ἀντικρὺ κρύος ἰδρώς κατέλαβε τοὺς χωριανούς. Οἱ κοπετοὶ καὶ θρῆνοι τῶν γυναικῶν καὶ οἱ συγκρατημένοι λυγμοὶ τῶν ἀνδρῶν ἐσχίζαν πέτρα, μὰ ὅχι καὶ τὴν ἀνύπαρκτη καρδιά τοῦ ἀρχοντα.

Ὁ νέος σὰν ἐφθασε στὸ χεῖλος τοῦ βαράθρου ἀπέθεσε τὸ κορίτσι κατὰ γῆς καὶ τὴν κρατοῦσε ἀγκαλιασμένη μὲ τὸ ἀριστερό του χεῖρ ἀπὸ τὴν μέση.

Μιὰ στιγμή γυρίζει πρὸς τὸν ἀρχοντα καί:

— «Ἀφέντη, δὲν πειράζει γι' αὐτὸ ποῦ μᾶς κάνεις, εἶναι καλύτερο ἀπὸ τὸ ἄλλο...

» Ἀλλὰ κατέβα ἀπὸ τὸ ἄλογο ποῦ ἔχω νὰ σοῦ πῶ κάτι μυστικὸν...

Ἡ κουβέντα ἦτον παλλικαρίσια καὶ ἡ στιγμή μεγάλη.

Ὁ ἀρχοντας ξεπέζεψε καὶ πλησιάζοντας.

— «Λέγε, τί θέλεις, παλλικαρί;»

— «Νὰ αὐτὸ θέλω, ἀφέντη;»

Μὲ τὸ δεξιὸν χεῖρ ποῦ ἔμενε ἐλεύθερο ὁ νέος ἀρπάξε τὸν σκληρὸ ἀρχοντα καὶ δίνει μιὰ καὶ πέφτουν καὶ οἱ τρεῖς στὸ χάος...

Ὅπως ἔφευγε ἡ πέτρα πρὶν, ἔτσι καὶ αὐτοὶ ἀρχισαν νὰ κατακυλοῦν στὸν «γκρέμο» μ' ἓνα βαρὺ ὑπόκωφο γδοῦπο ποῦ ἀντιλαλοῦσε στὴν ἡχὴ τῆς ρεματιᾶς.

Κτυπῶντας πάνω στὸν μυτερὸ βράχο κομματιαζόμενοι, αἵματοκυλισμένοι, ἀποτελοῦντες καὶ οἱ τρεῖς μιὰ ἄμορφη μάζα σχεδὸν ἐξεσφενδονίσθησαν στροβιλιζόμενοι στὸ κενόν...

Οἱ θεαταὶ, χωρισμένοι ἀπὸ μίαν ἀβυσσον εἰς ἀπόστασιν δέκα μόλις μέ-

τρων ἔβλεπαν βωβοὶ τὸ συνταρακτικὸν θέαμα...

Ὅταν κατέβηκαν στὴ ρεματιὰ ἤσαν ἓνα πολλαπλασιασμένον σωρὸ σαρκῶν καὶ ὀστέων...

Ἐκαμαν συμβούλιον οἱ γέροντες καὶ ἀπεφάσισαν.

Νὰ κάμουν λειτουργία γιὰ τὴν ψυχὴ τῶν δύο νέων, ἀλλ' ἐκ φόβου μήπως θάψουν καὶ κανένα κόκκαλο τοῦ ἀρχοντα, ν' ἀφίσουν τὰ πτώματα ἄταφα νὰ τὰ φᾶνε τὰ κοράκια...

Ἀλλωστε οἱ νέοι μάρτυρες εἶχον καὶ ὅλα ἁγιάσει.

Ὁ ἄγριος, βλοσυρὸς καὶ μεγαλειώδης βράχος μὲ τὴν ἀετοφωλιὰ κάνει τὴν φαντασία νὰ πέρῃ δρόμο...

ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΥΔΗ

ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΟΥ

Ὁ συμπολίτης κ. Βασίλειος Καρατζᾶς Εἰρηνοδίκης Λεχαινῶν προήχθη εἰς Εἰρηνοδίκην Α' τάξεως καὶ μετετέθη εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ἀταλάντης.

Ὁ «Κυθηραϊκὸς Κήρυξ» τοῦ ὁποίου οἱ δεσμοὶ εἶναι στενότατοι μὲ τὸν ἐν λόγῳ συμπολίτην μας συγχαίρει αὐτὸν εὐχόμενος καὶ εἰς ἀνώτερα.

Κους Π. Στάθην και 'Ι. Κοντολέοντα δι-
ζηγούρους 'Αθήνας. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εἰ-
λικρινεῖς εὐχὰς Σας ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ πε-
ριοδικοῦ μας. Παρὰ τὸ ἐπιχειρήματά Σας, τὰ
ὅποια δὲν παραβλέπω, καὶ τὰ ὅποια σὰς κά-
μουν νὰ μὴ δύνασθε νὰ ὑποσχεθῆτε τακτικὴν
συνεργασίαν, τοιμῶ νὰ διατυπώσω καὶ πάλιν
τὴν παράκλησιν ὅπως μὴ μὲ στερήσετε αὐτῆς.
Διαθέτοντες δέκα μόνον λεπτά καθ' ἡμέραν
καὶ διὰ τὴν πατριωτικὴν προσπάθειάν μου ἔ-
χετε εἰς τὴν διάθεσίν σας 370 λεπτά κατὰ μῆνα
τοῦτέστιν ὁ ὅλοκληρος ὥρας κατὰ τὰς ὁποίας
δύνασθε πλείστα πράγματα καὶ μὰς δώσετε.
'Ελπίζομεν ἐν πόσῃ περιπτώσει.

**Κους Δημ. Μεγαλοικονόμον και Θεοδ. 'Α-
ρώνην Κύθηρα.** Διὰ τὴν προθυμίαν σας καὶ
τὰς πολυτίμους πληροφορίες Σας εὐχαριστοῦ-
μεν. 'Η συνέχισις τῆς συνεργασίας Σας μετὰ τὴν
αὐτὴν ἔντασιν θέλει ἀσφαλῶς βοηθήσει μεγά-
λως τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ τὴν
ἐπιγράτῃσιν αὐτοῦ.

Κον Ν. Χαροσιάδην Διευθυντὴν τραπέζης
'Αθηνῶν Πύλου, ἐλάβομεν τὴν ἀπὸ 13 'Οκτω-
βρίου φιλικὴν Σας ἔχουσαν οὕτω.

Ἐν Πύλῳ τῇ 13ῃ 8)βρίου 1931

Φίλε κ. Σταμ. Π. Καψάνη,

Μετ' εὐχαριστήσεως ἔμαθον ἀπὸ τὴν
ἀγαπητὴν «Φωνὴν τῶν Κυθέρων» ὅτι προ-
βαίνει εἰς τὴν ἐκδόσιν Μηνιαίου περιοδι-
κοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Κυθηραϊκὸς Κῆρυξ».
Ζήσας ἐπὶ ἐπτά συναπτά ἔτη εἰς τὰ ὅρατα
Κύθηρα ὅπου ἔγνων εὐγενεῖς φιλοξενίας
συνεδέσθην ἀρρηκτικῶς πρὸς αὐτά, παρακο-
λουῶ δὲ πᾶσιν προόδον τὸν μὲ τὸ αὐτὸ
θερμὸν ἐνδιαφέρον μετὰ τὸ ὅποιον καὶ τὰ ἐξυ-
πηρέησα ἔφ' ὅσον διετέλουν Διευθυντῆς
τοῦ ἐν Ποταμῷ ὑποκαταστήματος τῆς τρα-
πέζης 'Αθηνῶν.

'Επιθυμῶν λοιπὸν νὰ εἶμαι πάντοτε ἐνήμε-
ρος τῶν προόδων τῆς φιλιότητος μου νήσου
παρακαλῶ νὰ μὲ ἐγγράφητε συνδρομητὴν
εἰς τὸ περιοδικὸν Σας τὸ ὅποιον οὐδεμία
ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι προσοφρίσαι νὰ συμ-
βάλλῃ σπουδαίως εἰς τὴν λαμπράν ἀπὸ
προῶν εἰς κτλ ἀπόφασιν σταδιοδρομίαν τῆς
νήσου. Ἐνεκα τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων δι-
ατελῶ καὶ συνδρομητὴς καὶ τῆς ἀγαπητῆς
«Κυθηραϊκῆς»

Εὐχόμενος ἐγκαρδίως αἰσίαν τὴν σταδιο-
δρομίαν καὶ τοῦ ὑπὸ τὴν δεξιάν ὑμῶν δι-
εῦθυσιν «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος» παρα-
καλῶ ὅπως δεχθῆτε καὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς
πρόξυμης, ἰδιαιτέρας μου τιμῆς καὶ ἐκτιμῆ-
σεως μετ' ὧν διατελῶ.

Ἵμέτερος

Ν. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ

Διευθυντῆς τραπέζης 'Αθηνῶν Πύλου

'Απαντῶντες εἰς αὐτὴν αἰσθανόμεθα ὑποχρέ-
ωσιν μας νὰ σὰς εὐχαριστήσωμεν διὰ τὰ συγχα-
ρητήριά Σας ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ «Κυθηραϊκοῦ
Κήρυκος», καὶ τὰς κολακευτικάς λόγια Σας διὰ
τὴν ἀγαπημένην μας πατρίδα Κύθηρα, τὴν ὁ-
ποίαν καίτοι μακρὰν αὐτῆς εὐρισκόμενος, ἐν-
θυμεῖσθε καὶ πονεῖτε.

Βεβαιωθῆτε ἀξιότιμε κύριε, ὅτι οἱ συμπολι-
ται μας τοὺς ὁποίους διὰ τῆς πατριωτικῆς πολυ-
τείας Σας πολλάκις ἐξυπηρέτησατε ὡς διευθυ-
ντῆς τοῦ ἐν Ποταμῷ ὑποκαταστήματος τῆς τρα-
πέζης 'Αθηνῶν διατηροῦν ὑμᾶς πάντοτε ἐν τῇ
μνήμῃ των.

Κον Σπ. Στάθην Γυμνασιάρχην Κύθηρα.
Σας εὐχαριστῶ διὰ τὰ συγχαρητήρια καὶ διὰ
τὰς πολυτίμους συμβουλὰς Σας. Ἐλπίζω ὅτι ἡ
ἐπιθυμία μου ὅπως δημιουργήσω παγκυθηραϊ-
κὸν περιοδικὸν θὰ μοῦ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ
Σας πείσω ὅτι ἐτήρησα τίς συμβουλὰς Σας. Ἀρ-
θρον Σας δημοσιεύεται.

—Παραδίδοντες σήμερον τὸν «Κυθηραϊ-
κὸν Κήρυκα» εἰς τὴν κυκλοφορίαν καὶ τὴν
δημοσίαν κρίσιν αἰτούμεθα τὴν ἐπιείκειαν
τῶν ἀναγνωστῶν μας διὰ τὰς τυχόν ἀβλε-
ψίας ἢ ἀτελείας ἐν τῷ κειμένῳ. Ἡ ἀπει-
ρία μας καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ἔργου τὸ ὁ-
ποῖον ἀνελάμβομεν μὰς ἔκαμην ὥστε ἔνεκα
κακοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς περιεκτικότητος
τῶν σελίδων, νὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν δύ-
σκολον θέσιν τῆς συμπληρώσεως αὐτῶν ἐν
τῇ τυπογραφείῳ καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἐτυ-
πώοντο τὸ φύλλον.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου καὶ ἐπέκει-
να ἡ πείρα καὶ τὰ μαθήματα ἐκ τοῦ πρῶ-
του φύλλου ἐλπίζομεν ὅτι θὰ μὰς φέρωσιν
εἰς τὸ εὐχάριστον σημεῖον νὰ μὴν ἐπανα-
λάβωμεν τὰ ἴδια.

—Ὅπως εἶπαμε στὸ κύριον ἄρθρον μας
τῆς πρώτης σελίδος ἐκθέτοντες τὸ πρό-
γραμμά μας, τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ
μας τὴν ἐπιδιωκόμεν διὰ τῆς ἐκδόσεως
τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος» ἐστηρίξαμεν
εἰς τὴν ὑποστήριξιν καὶ συνεργασίαν τῶν
συμπολιτῶν μας. Ἐνεκα τούτου αἱ στή-
λαι τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος» θὰ εἶναι
πάντοτε ἀνοικταὶ καὶ εἰς τὴν διάθεσιν παν-
τὸς Κυθηρίου συνδρομητοῦ μας ἢ μὴ δι'
οἷονδῆποτε θέμα σύμφωνον, πάντοτε, μετὰ
τὸ πρόγραμμά μας. (Ὅταν λέγομεν σύμ-
φωνον μετὰ τὸ πρόγραμμά μας ἔννοοῦμεν ὅτι
ἡ συνεργασία τῶν συνδρομητῶν καὶ μὴ,
συμπολιτῶν μας περιλαμβάνει τὴν μετάδο-
σιν διαφόρων ἐξηκριθωμένων εἰδήσεων,
τὴν ἀνάπτυξιν διαφόρων ζητημάτων γενι-
κοῦ Κυθηραϊκοῦ ἐνδιαφέροντος, τὴν ἀπο-
στολὴν ἔργων ἐγκυκλοπαιδικῶν, ἢ φιλο-
λογικῶν, ὑποκειμένων, ὅλων, εἰς τὸν ἐλεγ-
χον καὶ τὴν κρίσιν τῆς Διευθύνσεως ἡμῶν.

Ὅποιαδῆποτε ὅλη προερχομένη ἀπὸ
συνεργάτην μας πρέπει τὸ βραδύτερον νὰ
εὐρίσκειται εἰς τὰ γραφεῖα μας τὴν 20)ν
ἐκάστου μηνὸς διὰ νὰ μὰς δίδεται χρόνος
διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ φύλλου ἐγκαίρως.
Πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ σχῆμα
τοῦ περιοδικοῦ μας διηρημένον εἰς τόσας
σελίδας ἀπαιτεῖ μεγίστην ἐργασίαν καὶ ἀρ-
κετὸν χρόνον τὸν ὅποιον πρέπει νὰ μὰς δι-
δουν οἱ ἀξιότιμοι συνεργάται διὰ τὴν ἐμ-
πρόθεσμον πάντοτε κυκλοφορίαν τοῦ φύλ-
λου.

—Παρακαλοῦνται θερμῶς ὅσοι ἐκ τῶν συμ-
πολιτῶν μας λάθωσιν τὸ παρὸν τεῦχος ἔφ'
σον δὲν θέλουν νὰ γίνουν συνδρομηταὶ μας
ὅπως μὰς ἐπιστρέψωσι τὸ φύλλον τοῦτο τὸ
βραδύτερον μέχρι τῆς 15 τρέχοντος μηνὸς
Νοεμβρίου. Οἱ κρατήσαντες τὸ φύλλον θὰ
θεωροῦνται συνδρομηταί.

—Ὅταν αἱ γυναῖκες μὰς ἀγαποῦν μὰς
συγχωροῦν τὰ ἐλαττώματά μας, ὅταν δὲν μὰς
ἀγαποῦν δὲν συγχωροῦν οὔτε τὰς ἀρετάς μας.

—Ἡ συγχώρησις εἶναι σχεδὸν ἀδιαφορία
ὁ ἔρως οὐδέποτε συγχωρεῖ.

Αὐτὴ.—Ἄν πέθαινα ἀγάπη μου, θὰ
ἔπαιρνες τὴν Κατίνα;

Αὐτὸς.—Ποτὲ!

Αὐτὴ.—Κι' ὅμως λένε ὅτι μοῦ μοιά-
ζει τόσο πολὺ.

Αὐτὸς.—Αὐτὸς ἀκριβῶς εἶναι ὁ λόγος
ποῦ δὲν θὰ τὴν ἔπαιρνα ποτὲ.

Μεταξὺ δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου.

—Μὰ τέλος πάντων ἀδελφὲ θὰ μοῦ
πληρώσῃς αὐτὰ τὰ λεπτά ποῦ μοῦ χρω-
στᾶς. Δὲν μπορῶ νὰ χορῶμαι κάθε μέρα
νὰ σὲ γυρεύω. Ὑποτίθεται ὅτι ἔχω κι'
ἐγὼ τίς δουλειές μου.

—Φίλε μου δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔρ-
χεσθε κάθε μέρα. Νὰ σοῦ προτείνω ἕνα
τρόπον συμβιβασμοῦ. Ποῖαν ἡμέραν τῆς
βδομάδος εὐκαιρεῖς;

—Μόνον τὸ Σάββατον.

—Αἱ τότε μπορεῖς νὰ περνᾷς κάθε
Σάββατον.

Γιάννης.—Μωρὲ Ἀνδρέα, παπαγάλο
λένε τὸν ἀρσενικὸ παπαγάλο, ἀλλὰ τὸν
θηλυκὸ πῶς τὸν λένε;

Ἀνδρέας.—Ὅλο τὸ ἴδιο.

Γιάννης.—Εἶσαι κουτὸς. Ἀφοῦ ὁ ἀρ-
σενικὸς λέγεται παπαγάλος, ὁ θηλυκὸς
πρέπει νὰ λέγεται μαμαγάλος.

Ἡ σύζυγος.—Δόσε μου αὐτὴν τὴν ἐ-
πιστολὴν ἀθλίε.

Ὁ σύζυγος.—Ποῖαν ἐπιστολὴν;

Ἡ σύζυγος.—Αὐτὴν ποῦ κρατεῖς στὸ
χέρι σου, ὁ χαρακτήρ εἶναι γυναικεῖος
καὶ μόλις τὴν ἀνοίξῃς ἔγινες κάτωχρος.

Ὁ σύζυγος.—Πάρε τὴν. Εἶναι ὁ λο-
γαριασμὸς τῆς μοδίστας σου.

Δύο ἡθοποιοὶ διηγοῦνται τὰς ἐπιτυχί-
ας τὰς ὁποίας εἶχον κάμει.

—Τὴν πρώτην φορὰν ποῦ ἔπαιξα στὸ
θέατρον, εἶπεν ὁ ἕνας, μοῦ ἔστειλαν τό-
σες πολλὰς ἀνθοδέσμες ποῦ θὰ μπορού-
σα μ' αὐτὲς ν' ἀνοίξω ἕνα ὁλόκληρον ἀν-
θοπωλεῖον ἂν ἤθελα.

—Ἐγὼ τὴν πρώτην φορὰν ποῦ ἔπαιξα
εἶπεν ὁ ἄλλος, παρέστησα εἰς τὸ ὑπαι-
θρον καὶ οἱ θεαταὶ τόσο ἐνεθουσιάσθη-
σαν ὥστε μοῦ ἔχρισαν ἕνα σπῆτι.

—Αὐτὸ δὲν τὸ πιστεύω.

Ναί, δηλαδὴ, δὲν μοῦ τὸ ἔχρισαν ἔ-
τοιμο, ἀλλὰ μοῦ ἔστειλαν τόσες πέτρες
ποῦ ἂν ἤθελα μπορούσα νὰ κτίσω ἕνα
σπῆτι.